ព្រះពោធិសត្វ

ភាគទី ៤

ទន្លេគង្គា ក្រុងពារាណសី

ប្រយោជន៍នៃការចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤

រៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា

ខ្ញុំបាទ ប៊ុត សាវង្ស

ព្រះពោធិសត្វ

ភាគទី ៤

ប្រយោជន៍នៃការចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤

រៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា

ខ្ញុំបាទ **ប៊ុត សាវង្ស**

សម្រាប់ជាធម្មទាន

មាតិកា

ឈ្មោះអត្ថបទ **ទំព័រ**

១. តុណ្ឌិលជាតក ១

២. សម្ពុលាជាតក ២៧

៣. ទីឃីតិកោសលជាតក ៥៦

៤. តិលមុដ្ឋិជាតក ៧២

៥. ប្រយោជន៍នៃការចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ .... ៨៦

៦. សម្រេចប្រយោជន៍ត១ គ្នា ១២៦

គ្រប់សត្វមានជីវិត សុទ្ធតែមានចិត្តជាប្រធាន មានចិត្តជាធំ ។ មនុស្សមានវិធីអប់រំចិត្ត តែសត្វតិរច្ឆាន មិនមានឡើយ ដូច្នេះជីវិតមនុស្ស និងជីវិតសត្វតិរច្ឆាន ទើបផ្សេងគ្នា ពោលគឺមនុស្សបានប្រសើរត្រង់មានការ ចម្រើនផ្លូវចិត្ត ចម្រើនគុណធម៌ អប់រំរឿយ១ ។

មនុស្សដែលកើតមកក្នុងលោកនេះ កាលនិយាយដល់របស់ដែលគួរស្វែងរក របស់នោះក៏គឺសារៈនៃជីវិតដែលជាផ្លូវនៃសេចក្ដីសុខ និងសេចក្ដីចម្រើន ។

- សារៈនៃទ្រព្យ គឺការឱ្យទាន
- សារៈនៃចំណេះដឹង គឺសង្គ្រោះអ្នកដទៃ
- សារៈនៃការសង្គ្រោះនោះ គឺប្រាប់ផ្លូវត្រូវ
- សារៈនៃរូបកាយគឺប្រើរូបកាយសាងប្រយោជន៍
- សារៈនៃជីវិត គឺការប្រព្រឹត្តធម៌ អប់រំចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

ថ្ងៃ ១៥ កើត ខែផល្គុន ព.ស.២៥៥៣

ធម្មទានថ្ងៃបុណ្យខួបកំណើតគម្រប់ ៥០ ឆ្នាំ

នៃខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ

ប៊ុត សាវង្ស

ធ្វើនៅ បូជនីយដ្ឋាន ខេត្តបាត់ដំបង

១~ តុណ្ឌិលជាតក

(បិដក ៥៩ , ទំព័រ ៥៦-៥៨ និងអដ្ឋកថា)

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុជាអ្នកខ្លាចសេចក្តីស្លាប់មួយអង្គ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់រឿងនេះ មានពាក្យថា **នវច្ឆន្ទកេ** ដូច្នេះជាដើម ។

បានស្តាប់មកថា កុលបុត្រអ្នកក្រុងសាវត្ថីនោះឯងបួសក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ប៉ុន្តែជាអ្នកខ្លាចស្លាប់ ។ លោកគ្រាន់តែបានឮសំឡេងមែកឈើរង្គើ ឬក៏មែកឈើងាប់ធ្លាក់ចុះ ពុំនោះសោត ជាសំឡេងបក្សី សំឡេងសត្វជើងបួន ឬសំឡេងអ្វីៗ គ្រាន់តែបន្តិចបន្តួច ស្រាលៗ ក៏ជាបុគ្គលត្រូវភ័យគ្របសង្កត់ មានសភាពជាអ្នកខ្លាចស្លាប់ដ៏ក្រៃលែង មានខ្លួនញ័រដូចទន្សាយដែលគេយកកាំបិតស្រួច

មកចាក់ពោះដូច្នោះឯង ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ នាំគ្នាតាំងនូវគាថា វេលាសន្ទនានៅធម្មសភាសាលាដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុឈ្មោះនោះខ្លាចស្លាប់ ដោយគ្រាន់តែបានឮសំឡេងអ្វីបន្តិចបន្តួច ក៏ស្រែកភ្លាត់មាត់ហើយរត់ចេញទៅ លោកគួរតែមានមនសិការថា សេចក្តីស្លាប់របស់សត្វទាំងឡាយទៀង តែជីវិតមិនទៀង ដូច្នេះឱ្យបានប្រាកដ ។ ព្រះបរមសាស្តាស្តេចយាងមកដល់ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយអង្គុយសន្ទនាគ្នាដោយរឿងអ្វី ? កាលភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលអំពីភិក្ខុអ្នកខ្លាចស្លាប់ដូច្នេះហើយ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ឱ្យនាំភិក្ខុនោះមក ហើយត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុ បានឮថា អ្នកខ្លាចស្លាប់ពិតមែនឬ ? កាលភិក្ខុអង្គនោះក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពិតមែន ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មិនចំពោះតែក្នុងកាលឥឡូវនេះទេ សូម្បីក្នុងជាតិមុន ភិក្ខុ

នេះក៏ខ្លាចស្លាប់ដូចគ្នាដែរ ហើយព្រះអង្គទ្រង់នាំយករឿងក្នុងអតីតកាល មកសម្ដែងដូចតទៅ :

ក្នុងអតីតកាល កាលព្រះបាទព្រហ្មទត្តគ្រងរាជសម្បត្តិ ក្នុងព្រះនគរពារាណសី ព្រះបរមពោធិសត្វ បានបដិសន្ធិក្នុងពោះរបស់មេជ្រូក ។ កាលដែលមេជ្រូកនោះមានផ្ទៃពោះគ្រប់កំណត់ហើយ ក៏កើតបានកូនពីរ ។ ថ្ងៃមួយ មេជ្រូកកំពុងតែនាំកូនទាំងពីរទៅដេកនៅរណ្ដៅមួយ ទទួលពេលនោះ មានស្ត្រីចាស់ជរាម្នាក់ មានប្រក្រតីនៅភូមិជិតខ្លោងទ្វារនគរពារាណសី គាត់បេះកប្បាសបានពេញល្អី មកអំពីចម្ការកប្បាស ដើរកាន់ឈើច្រត់បុកដីកុបៗ ។ មេជ្រូកបានឮសំឡេងឈើច្រត់នោះហើយ ក៏ស្ទុះរត់ចោលកូនតូចទាំងពីររបស់ខ្លួន ព្រោះខ្លាចស្លាប់ ។ ស្ត្រីចាស់ជរាឃើញកូនជ្រូក ស្រាប់តែមានមេត្តាចិត្តសម្គាល់ថាជាកូន ទើបចាប់ដាក់ក្នុងល្អីយកទៅផ្ទះ ហើយតាំងឈ្មោះកូនជ្រូកបងដែលជាព្រះបរមពោធិ-

សត្វថា **មហាតុណ្ឌិលៈ** ឯកូនប្អូនឈ្មោះថា **ចុល្លតុណ្ឌិលៈ** គាត់ចិញ្ចឹមមើលថែកូនជ្រូកទាំងពីរ ដូចចិញ្ចឹមកូនរបស់គាត់ ដូច្នោះឯង ។

ក្រោយមក កូនជ្រូកទាំងពីរក៏ធំធាត់ កាលដែលមានគេសួរទិញ ស្ត្រីចាស់ជរាប្រាប់គេថា វាជាកូនរបស់ខ្ញុំដូច្នេះហើយ គាត់មិនលក់ឱ្យអ្នកណាឡើយ ។ ពេលមួយក្នុងថ្ងៃមហោស្រព មានពួកអ្នកលេងផឹកសុរា អស់សាច់បរិភោគហើយបាននិយាយគ្នាថា ពួកយើងនឹងបានសាច់មកពីណា កាលដែលដឹងថាផ្ទះស្ត្រីចាស់ជរាមានចិញ្ចឹមជ្រូក ទើបនាំគ្នាកាន់យកស្រាទៅទីនោះ ហើយនិយាយថា នែលោកយាយ! សូមលោកយាយលក់ជ្រូកមួយឱ្យពួកខ្ញុំ ។ ស្ត្រីចាស់ជរានោះ បានបដិសេធថា កុំឡើយណាចៅៗ ជ្រូកនោះជាកូនរបស់យាយទេណ៎ា! ធម្មតាមនុស្សនឹងឱ្យកូនរបស់ខ្លួនដល់អ្នកដែលត្រូវការស៊ីសាច់ យ៉ាងដូចម្ដេចទៅ ។ ពួកអ្នកលេងអង្វរករហើយអង្វរករទៀត

ដោយពាក្យថា ធម្មតាជ្រូកនឹងបានជាកូនរបស់មនុស្ស យ៉ាងម៉េចទៅ មិនដែលមានឡើយ លក់ឱ្យពួកខ្ញុំមក ។ កាលដែលអង្វរករមិនបាន ពួកអ្នកលេងក៏បានឱ្យស្ត្រីចាស់ជរាផឹកស្រាវហូតដល់ស្រវឹង ដឹងថាយាយស្រវឹងហើយក៏និយាយថា នែយាយ ! ម៉េចហើយជ្រូក ចូរយាយយកប្រាក់ដែលជាតម្លៃជ្រូកនេះទុកចាយចុះណ៎ា ! ហើយពួកគេក៏បានដាក់កហាបណៈក្នុងដៃស្ត្រីចាស់ជរា ។ ស្ត្រីចាស់ជរា បានទទួលយកកហាបណៈហើយនិយាយថា ចៅអើយ យាយមិនអាចឱ្យសូករៈឈ្មោះមហាតុណ្ឌិលៈបានឡើយ ពួកចៅចូរនាំយកចុល្លតុណ្ឌិលៈទៅចុះ ។ ពួកអ្នកលេងសួរថា វានៅទីណា ? ស្ត្រីចាស់ជរាប្រាប់ថា នៅក្នុងគុម្ពឈើឯណោះ ។ ពួកអ្នកលេងប្រាប់ថា យាយធ្វើសំឡេងហៅវាមក ។ យាយថា អត់អាហារដាក់ឱ្យ ។ ពួកអ្នកលេងបានឱ្យតម្លៃអាហារដល់យាយ យាយក៏បានទទួលតម្លៃអាហារនោះ ចាត់ឱ្យគេទិញបាយដាក់ពេញស្នូកនៅ

ជិតខ្លោងទ្វារ ហើយស្ត្រីចាស់ជរាឈរនៅជិតទីនោះហៅជ្រូកថា នែកូនចុល្លតុណ្ឌិលៈ ចូរកូនមក ។ ឯពួកអ្នកលេងប្រមាណ ៣០ នាក់ មានអន្ទាក់ក្នុងដៃ បានឈរនៅក្នុងទីនោះៗឯង ។ មហាតុណ្ឌិលៈ បានឮសំឡេងហៅនោះហើយ ក៏ដឹងថា រហូតមកប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ម៉ែយើងមិនដែលហៅចុល្លតុណ្ឌិលៈដូច្នេះឡើយ គឺតែងតែហៅយើងមុនជានិច្ច ថ្ងៃនេះប្រាកដជាមានភ័យកើតឡើងដល់ពួកយើងហើយ ។ មហាតុណ្ឌិលៈ ទើបហៅចុល្លតុណ្ឌិលៈមកហើយប្រាប់ថា ប្អូនអើយ ម៉ែរបស់យើងហៅប្អូនឯងហើយ ប្អូនឯងចូរទៅឱ្យដឹងរឿងសិនចុះ ។ ចុល្លតុណ្ឌិលៈចេញពីគុម្ពឈើទៅ បានឃើញពួកអ្នកលេងទាំងអស់នោះឈរនៅជិតស្នូកចាយ ក៏ដឹងថា ថ្ងៃនេះសេចក្តីស្លាប់នឹងកើតឡើងដល់យើងហើយ ។ ព្រោះមរណភ័យគ្របសង្កត់ចុល្លតុណ្ឌិលៈ ទើបបែរត្រឡប់ហើយរត់មករកមហា-តុណ្ឌិលៈជាបងវិញ ញ័រអស់ទាំងខ្លួន មិនអាចនឹងឈរ

បានស្បៀម ញ៉ាំរជើងវិលខ្លួនចុះឡើង ។ មហាគុណ្ឌិលៈ ឃើញប្អូនដូច្នេះហើយ ទើបសួរថា ប្អូនអើយ អ្នកទៅហើយស្រាប់តែមកវិញទាំងការភិតភ័យ ញ៉ាំរអស់ទាំងខ្លួន តើប្អូនឃើញហេតុការណ៍អ្វីហ្ន៎ ? កាលដែលប្រាប់ហេតុដែលខ្លួនបានឃើញមក ទើបពោលនូវគាថាទី ១ ថា :

នវច្ឆន្នកេ ទានិ ទិយ្យតិ

បុណ្ណាយំ ទោណិ សុវាមិនី ឋិតា

ពហុកោ ជនោ បាសបាណិកោ

នោ ច ខោ មេ បដិភាតិ ភុញ្ជិតុំ ។

ម្ចាស់ម៉ែរបស់យើងធ្លាប់ឱ្យ (បបរកន្ទក់និងបាយក្តាំង) ឥឡូវនេះ គាត់ឱ្យបន្លែស្រស់វិញ ស្នូកនេះពេញដោយបាយសស្អាត ចំណែកម្ចាស់ម៉ែរបស់យើង គាត់ឈរនៅជិតស្នូកនោះឯង ហើយមានមនុស្សច្រើននាក់កាន់អន្ទាក់នៅនឹងដៃ ខ្ញុំមិនពេញចិត្តនឹងបរិភោគនូវអាហារនោះឡើយ ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **នវច្ឆន្នកេ ទានិ ទិយ្យតិ** ដោយសេចក្ដីថា បងអើយ កាលមុនម៉ែយើងឱ្យបបរកន្ទក់និងបាយក្ដាំងដល់ពួកយើង ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះគាត់ឱ្យបន្លែស្រស់វិញ គឺទានមានអាហារថ្មី ។

បទថា **បុណ្ណាយំ ទោណិ** ដោយសេចក្ដីថា ស្នូកអាហាររបស់ពួកយើងនេះ ពេញទៅដោយបាយសស្អាតសុទ្ធៗ ។

បទថា **សុវាមិនី ឋិតា** ដោយសេចក្ដីថា ចំណែកម្ចាស់ម៉ែរបស់យើង គាត់ឈរនៅជិតស្នូកអាហារនោះឯង ។

បទថា **ពហុកោ ជនោ** ដោយសេចក្ដីថា មិនមែនមានតែម្ចាស់ម៉ែរបស់យើងម្នាក់ប៉ុណ្ណោះទេ នៅមានមនុស្សដទៃច្រើននាក់ទៀត ដែលឈរនៅទីនោះ មានដៃកាន់អន្ទាក់ ។

បទថា **នោ ច ខោ មេ បដិភាតិ** ដោយ

សេចក្ដីថា សភាពដែលមនុស្សទាំងនោះ ឈរនៅហើយ ដូច្នោះ គឺមិនប្រាកដច្បាស់សម្រាប់ខ្ញុំឡើយ អធិប្បាយថា ខ្ញុំមិនពេញចិត្តដើម្បីបរិភោគនូវបាយនោះទេ ។

ព្រះបរមពោធិសត្វមហាតុណ្ឌិលៈ បានស្ដាប់ដូច្នោះហើយ ទើបពោលថា ម្នាលប្អូនតុណ្ឌិលៈអើយ បានដឹងហើយថា ធម្មតាម៉ែរបស់យើង គាត់ចិញ្ចឹមសូករៈទុកក្នុងទីនេះ ដើម្បីប្រយោជន៍ណា ប្រយោជន៍នោះរបស់គាត់បានដល់ទីបំផុតហើយក្នុងថ្ងៃនេះ ប្អូនឯងកុំគិតអ្វីច្រើនឡើយ ។ កាលដែលសម្ដែងនូវព្រះធម៌ដោយលីលានៃព្រះពុទ្ធអង្គ (គឺលំនាំបែបបទដូចជាព្រះពុទ្ធដីកា) ទើបពោលគាថា ២ គាថាដែលមានសំឡេងដ៏ពីរោះថា :

តសសិ ភមសិ លេណមិច្ឆសិ
អតាណោសិ ក្វហំ គមិស្សសិ
អប្បោស្សុកោ ភុញ្ជ តុណ្ឌិល
មំសត្ថាយ ហិ បោសិយាមសេ ។

អ្នកតក់ស្លុត ស្ងន់ស្ងោ ប្រាថ្នារកទីពឹងពួន អ្នកអត់មានទីពឹងទេ តើអ្នកនឹងទៅក្នុងទីណា ។ ម្នាលតុណ្ឌិលៈ អ្នកចូរមានសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយតិចហើយបរិភោគចុះ ពួកយើង ដែលគេចិញ្ចឹមគឺដើម្បីប្រយោជន៍យកសាច់ហ្នឹងហើយ ។

ឱគហ រហទំ អកទ្ទមំ

សព្វំ សេទមលំ បវាហយ

គណ្ហាហិ នវំ វិលេបនំ

យស្ស គន្ធោ ន ករាចិ ឆិជ្ជតិ ។

(បើអ្នកខ្លាចស្លាប់) អ្នកចូរចុះទៅកាន់ស្រះដែលមិនមានភក់ អ្នកចូរជម្រះនូវញើសនិងក្អែលទាំងអស់ចេញ ។ ក្លិននៃគ្រឿងលាបណា ក្រអូបមិនដាច់ក្នុងកាលណាមួយ អ្នកចូរកាន់យកនូវគ្រឿងលាបដ៏ថ្មីនោះចុះ ។

កាលដែលមហាតុណ្ឌិលៈ ព្រះបរមពោធិសត្វនោះ រំលឹកដល់ព្រះបារមីទាំងឡាយ ហើយធ្វើមេត្តាបារមីឱ្យជា

បុរេចារិក (មេត្តាចិត្តនាំមុខ) ដោយលើកយកបទដំបូងមកជាតួយ៉ាង ។ សំឡេងរបស់មហាតុណ្ឌិលៈដែលសម្ដែងព្រះធម៌ បានផ្សាយទៅឮពេញព្រះនគរពារាណសីដែលមានប្រវែង ១២ យោជន៍ ។ ក្នុងខណៈដែលមនុស្សទាំងឡាយបានស្ដាប់ឮនោះឯង អ្នកនគរពារាណសី ចាប់តាំងតែពីព្រះរាជានិងព្រះឧបរាជជាដើមមក បាននាំគ្នាមកតាមសំឡេងព្រះធម៌នោះ ។ អ្នកឱ្យសុរាដល់ពួកអ្នកលេង ក៏ឈប់ឱ្យ ទាំងពួកអ្នកលេងក៏នាំគ្នាចោលអន្ទាក់ដែលនៅនឹងដៃ ហើយឈរស្ដាប់ព្រះធម៌ទាំងអស់គ្នា ចំណែកស្ត្រីចាស់ជរាក៏ស្វាងស្រាក្នុងវេលាគ្រានោះដែរ ។ មហាសត្វមហាតុណ្ឌិលៈ បានសម្ដែងព្រះធម៌ទេសនាប្រារព្ធដល់ចុល្លតុណ្ឌិលៈកណ្ដាលមហាជន ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **តសសិ ភមសិ** ដោយសេចក្ដីថា តក់ស្លុតព្រោះខ្លាចស្លាប់នោះឯង អ្នកទើបស្លន់ស្លោ ញ័រជើង វិលខ្លួនចុះឡើង ។

បទថា **លេណមិច្ឆសិ** បានដល់ប្រាថ្នារកទីពឹង ។

បទថា **អត្តាណោសិ** ដោយសេចក្តីថា ប្អូនអើយ កាលមុនម៉ែរបស់យើងជាទីពឹង ជាទីរលឹករបស់យើងបាន តែថ្ងៃនេះ គាត់អស់អាល័យហើយ គាត់លះបង់យើង ចោល តើប្អូនឯងគិតរត់ទៅណា ។

បទថា **ឱគហ** បានដល់ អ្នកចូរចុះទៅ ។

បទថា **បវាហយ** បានដល់ ឱ្យញើសក្អែលទាំង-អស់អណ្តែតទៅ(គឺជម្រះចេញនូវញើសក្អែលទាំងអស់)។

បទថា **ន ឆិជ្ជតិ** បានដល់ មិនដាច់ ។ អធិប្បាយថា បើអ្នកតក់ស្លុតខ្លាចស្លាប់ដូច្នេះ អ្នកចូរចុះ កាន់ស្រះបោក្ខរណីដែលមិនមានភក់ ហើយលាងជម្រះ ញើសនិងក្អែលទាំងអស់ក្នុងខ្លួនរបស់អ្នក រួចហើយអ្នក លាបខ្លួនទៅដោយគ្រឿងលាបដែលមានក្លិនក្រអូបផ្សាយ ទៅមិនដាច់អស់កាលជានិច្ច ។

ចុល្លគុណ្ឌិលៈ បានស្ដាប់ឮពាក្យនោះហើយ ទើបគិតថា បងប្រុសរបស់យើងនិយាយអ្វីយ៉ាងនេះ ព្រោះថា វង្សរបស់ពួកយើងមិនមានការចុះកាន់ស្រះបោក្ខរណី ហើយងូតទឹកជម្រះលាងនូវញើស និងក្អែលចេញពីសរីរៈឡើយ ឯការនាំយកគ្រឿងលាបចាស់ចេញ ហើយយកគ្រឿងលាបថ្មីដែលមានក្លិនក្រអូបមកលាបកាយនេះ ក៏មិនធ្លាប់មានក្នុងកាលណាដែរ បងប្រុសរបស់យើងនិយាយយ៉ាងនេះ សំដៅដល់អ្វីទៅហ្ន៎ ដូច្នេះហើយ កាលដែលសួរ ទើបពោលនូវគាថាទី ៤ សួរថា :

កតមោ នុ រហទោ អកទ្ទមោ

កឹសុ សេទមលន្តិ វុច្ចតិ

កតមញ្ច នវំ វិលេបនំ

តស្ស គន្ធោ ន កទាចិ ឆិជ្ជតិ ។

- ស្រះមិនមានភក់ តើដូចម្ដេច ?
- អ្វីហ្ន៎ ដែលហៅថាញើសនិងក្អែល ?

- ម្យ៉ាងទៀត គ្រឿងលាបដ៏ថ្មី តើដូចម្តេច ? ដែលក្លិននៃគ្រឿងលាបដ៏ថ្មីនោះឯង ផ្សាយទៅមិនដាច់ក្នុងកាលណាមួយ ។

មហាតុណ្ឌិលៈព្រះបរមពោធិសត្វ បានស្តាប់ពាក្យសួរនោះហើយ ទើបពោលថា បើដូច្នោះ អ្នកចូរផ្ទៀងត្រចៀកស្តាប់ចុះ ។ កាលដែលសម្តែងធម៌ដោយពុទ្ធលីលា (លំនាំដូចព្រះពុទ្ធដីកា) បានសម្តែង ២ គាថាចុងក្រោយថា :

ធម្មោ រហទោ អកទ្ទមោ

បាបំ សេទមលន្តិ វុច្ចតិ

សីលញ្ច នវំ វិលេបនំ

តស្ស គន្ធោ ន កទាចិ ឆិជ្ជតិ ។

ធម៌ ទុកជាស្រះមិនមានភក់ ។

បាប ហៅថាញើសនិងក្អែល ។

ឯចំណែកសីល ទុកជាគ្រឿងលាបដ៏ថ្មី ដែលក្លិននៃគ្រឿងលាបដ៏ថ្មីនោះឯង ផ្សាយទៅមិនដាច់ក្នុងកាលណាមួយ ។

នន្ទន្តិ សរីរឃាតិនោ

ន ច នន្ទន្តិ សរីរធារិនោ

បុណ្ណាយ បុណ្ណមាសិយា

រមមានាវ ជហន្តិ ជីវិតន្តិ ។

ពួកជន (ដែលមិនចេះដឹង) កាលសម្លាប់នូវសត្វទាំងឡាយ រមែងត្រេកអរ ចំណែកអ្នកដែលរក្សាទ្រទ្រង់ទុកនូវជីវិតសត្វ គឺមិនសម្លាប់សត្វ រមែងមិនត្រេកអរឡើយ ។ ពួកសត្វទាំងឡាយ (ប្រាកដដូចជាយើង) រមែងត្រេកអរនឹងលះបង់នូវជីវិត ក្នុងខែពេញបូណ៌មី មានព្រះចន្ទពេញវង់ ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **ធម្មោ** ដោយសេចក្ដីថា ធម៌ទាំងអស់នេះ គឺសីល ៥ ,សីល ១០ ,សុចរិត ៣ ,

ពោធិបក្ខិយធម៌ ៣៧ ប្រការ និងអមតមហានិព្វាន ឈ្មោះថា **ធម៌** ។

បទថា **អភគ្គមោ** ដោយសេចក្ដីថា ឈ្មោះថាមិនមានភក់ ព្រោះមិនមានភក់គឺកិលេស បានដល់រាគៈ ទោសៈ មោហៈ មានះ និងទិដ្ឋិ ។ ដោយបទនេះ មហាតុណ្ឌិលៈ លើកធម៌ដទៃទុក សម្ដែងសំដៅយកតែព្រះនិព្វានប៉ុណ្ណោះ ព្រោះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ទាំងឡាយមានបច្ច័យតាក់តែងក៏ដោយ មិនមានបច្ច័យតាក់តែងក៏ដោយ មានប្រមាណប៉ុនណា **វិរាគធម៌** លោកពោលថា ប្រសើរលើសជាងធម៌ទាំងអស់នោះ បានដល់ធម៌ដែលកម្ចាត់នូវការស្រវឹង ប្រាសចាកការស្រេកឃ្លាន ដកអាល័យចេញបាន កាត់នូវវដ្ដៈ ជាទីអស់តណ្ហា វិរាគ និរោធ និព្វាន ។ ដោយសេចក្ដីថា មហាតុណ្ឌិលៈព្រះបរមពោធិសត្វ កាលដែលសម្ដែងអំពីព្រះនិព្វាននោះឯង ទើបពោលយ៉ាងនេះ

ដោយអំណាចឧបនិស្សយប្បច្ច័យថា ម្នាលប្អូនតុណ្ឌិលៈអើយ យើងហៅព្រះនិព្វានថាជាស្រះ ព្រះនិព្វាននោះឯង មិនមានជាតិ មិនមានជរា មិនមានព្យាធិ និងមិនមានមរណៈជាដើមឡើយ បើបុគ្គលណា មានបំណងដើម្បីឱ្យផុតពីមរណៈ បុគ្គលនោះ ចូររៀនធម៌បដិបត្តិដែលនឹងឱ្យបានសម្រេចនូវព្រះនិព្វាននោះចុះ ។

បទថា **បាបំ សេទមលំ** ដោយសេចក្ដីថា ម្នាលប្អូនតុណ្ឌិលៈអើយ បណ្ឌិតទាំងឡាយក្នុងសម័យមុន ហៅបាបថាជាញើសក្អែល ព្រោះដូចជាញើសក្អែល ។ បាបមានច្រើនយ៉ាង ច្រើនពួក :

បាបតែម្យ៉ាងគឺកិលេសជាគ្រឿងប្រទូសរ៉ាយចិត្ត។

បាបពួក ២ គឺ អកុសលសីល (ការធ្វើបាបជាប្រក្រតី)១ និងទិដ្ឋិដ៏លាមក (ការយល់ខុសថា ម៉ែឪអត់គុណ បុណ្យបាបមិនមានជាដើម)១ ។

បាបពួក ៣ គឺ ទុច្ចរិត ៣ យ៉ាង ។

បាបពួក ៤ គឺការលុះក្នុងអំណាចអគតិ ៤ យ៉ាង។

បាបពួក ៥ គឺ ចេតោខីលៈ (សេចក្ដីរឹងត្អឹងរបស់ចិត្ត) ៥ យ៉ាង ។ ៥ យ៉ាងគឺ សង្ស័យក្នុងព្រះពុទ្ធជាព្រះបរមសាស្ដា ...១ , សង្ស័យក្នុងព្រះធម៌ ...១ , សង្ស័យក្នុងព្រះសង្ឃ ...១ , សង្ស័យក្នុងសិក្ខា ...១ , ក្រោធនិងរឹងត្អឹងចំពោះសព្រហ្មចារីទាំងឡាយ ១ ។ បាបទាំង ៥ យ៉ាងនេះ មួយៗសុទ្ធតែធ្វើឱ្យចិត្តមិនឱនទៅដើម្បីសេចក្ដីព្យាយាម [១] ។

បាបពួក ៦ គឺ អគារវៈ ៦ យ៉ាង ។ ៦ យ៉ាង គឺ មិនគោរពក្នុងព្រះពុទ្ធជាព្រះបរមសាស្ដា ១ , មិនគោរពក្នុងព្រះធម៌ ១ , មិនគោរពក្នុងព្រះសង្ឃ ១ , មិនគោរពក្នុងសិក្ខា ១ , មិនគោរពក្នុងអប្បមាទធម៌ ១ , និងមិនគោរពក្នុងបដិសណ្ឋារៈ ១ ។

បាបពួក ៧ គឺ អសទ្ធម្ម ៧ យ៉ាង ។ ៧ យ៉ាងគឺ អស្សទ្ធា មិនមានសទ្ធា ១ , អហិរិកៈ មិនខ្មាសបាប ១ ,

---

១_ចេតោខីលៈ មានក្នុងបិដក ១៩ , ទំព័រ ១៨២ ។

អនោត្តប្បៈ មិនខ្លាចបាប ១ , អប្បសុតៈ ចេះដឹងតិច ១ , កុសីតៈ ខ្ជិល ១ , មុដ្ឋស្សតិ ភ្លេចសតិ ១ , ទុប្បញ្ញា អត់បញ្ញា ១ ។

បាបពួក ៨ គឺ មិច្ឆត្តៈ ៨ យ៉ាង ។ ៨ យ៉ាងគឺ មិច្ឆាទិដ្ឋិ ។ល។ មិច្ឆាសមាធិ ។

បាបពួក ៩ គឺ អាឃាតវត្ថុ ៩ យ៉ាង [១] ។

បាបពួក ១០ គឺ អកុសលកម្មបថ ១០ យ៉ាង ។

បទថា **សីល** បានដល់សីល ៥ , សីល ១០ និង បារិសុទ្ធិសីល ៤ ។ ប្អូនអើយ បណ្ឌិតទាំងឡាយ ហៅសីលនេះថា ដូចជាគ្រឿងលាបដ៏ថ្មី ។

បទថា **តស្ស** ដោយសេចក្តីថា ក្លិនរបស់សីលនោះ ក្រអូបមិនដាច់ក្នុងវ័យទាំង ៣ ផ្សាយទូទៅក្នុងលោក ។

ក្លិនផ្កាឈើ មិនក្រអូបបញ្ច្រាសខ្យល់ ក្លិនចន្ទន៍-ក្រស្នា ឬផ្កាម្លិះ ក៏មិនក្រអូបបញ្ច្រាសខ្យល់ដែរ តែក្លិន

១-បិដក ១៩ , ទំព័រ ២៣៣ សង្គីតិសូត្រ ។

របស់សប្បុរសរមែងក្រអូបបញ្ច្រាសខ្យល់ សប្បុរសមានក្លិនសីលក្រអូបផ្សាយទៅគ្រប់ទិស ក្លិនសីលរមែងក្រអូបក្រៃលែងជាងក្លិននៃគន្ធជាតិទាំងនេះ គឺចន្ទន៍-ក្រស្នា ផ្កាឧប្បល ឬផ្កាម្លិះ ព្រោះក្លិនក្រស្នានិងក្លិនចន្ទន៍ជាដើមនេះ ក្រអូបតិចៗ ចំណែកក្លិននៃអ្នកមានសីលទាំងឡាយ រមែងក្រអូបខ្លាំង ទាំងដែលផ្សាយទៅឆ្ងាយក្នុងមនុស្សលោក រហូតដល់ទេវលោក ។

បទថា **នន្ទន្តិ សរិរឃាតិនោ** ដោយសេចក្តីថា ម្នាលប្អូនតុណ្ឌិលៈអើយ មនុស្សដែលមិនមាននូវការចេះដឹងទាំងឡាយនេះ កាលធ្វើបាណាតិបាត នឹងរីករាយភ្លើតភ្លើន គឺរមែងពេញចិត្តថា ពួកយើងនឹងបរិភោគសាច់ឆ្លាញ់ ហើយនឹងឱ្យប្រពន្ធកូនឆ្ងាញ់ជាមួយផងដែរ ដោយមិនដឹងទោសនៃបាណាតិបាតជាដើមនេះថា បាណាតិបាតដែលប្រព្រឹត្តជាទម្លាប់ ធ្លាប់ធ្វើរឿយៗ ច្រើនមកហើយនឹងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីកើតក្នុងនរក ប្រេត តិរច្ឆាន ឯវិបាក

របស់បាណាតិបាត ដែលស្រាលជាងវិបាកទាំងអស់ គឺនឹងធ្វើឱ្យអ្នកដែលបានកើតមកជាមនុស្សហើយ មានអាយុខ្លីដូច្នេះឯង ។ កាលមិនដឹង ក៏ជាអ្នកសម្គាល់បាបថាជាទឹកឃ្មុំ ដោយព្រះពុទ្ធភាសិតថា :

បុគ្គលល្ងង់ខ្លៅ រមែងសម្គាល់បាបថាជាទឹកឃ្មុំរហូតវេលាដែលបាបនៅមិនទាន់ឱ្យផល លុះតែដល់កាលណាបាបឱ្យផល កាលនោះ បុគ្គលល្ងង់ខ្លៅនោះឯង នឹងដល់នូវសេចក្តីទុក្ខ ។

ពួកជនពាល ល្ងង់ខ្លៅ ត្រាច់ទៅធ្វើបាបកម្មដែលមានផលក្តៅក្រហាយ មានខ្លួនឯងដូចជាសត្រូវជាបុគ្គលដែលធ្វើនូវបាបកម្មណាហើយ រមែងក្តៅក្រហាយ ឬមានមុខទទឹកជោកដោយទឹកភ្នែកស្រែកយំទទួលសោយនូវផលវិបាករបស់កម្ម ដូច្នេះ កម្មដែលគេធ្វើហើយនោះ ឈ្មោះថា ជាកម្មមិនល្អឡើយ ។

បទថា **ន ច នន្ទន្តិ សារីរធារិនោ** ដោយសេចក្តីថា ម្នាលប្អូនតុណ្ឌិលៈ សត្វទាំងអស់នេះណាដែលអ្នករក្សាជីវិតសត្វទាំងនេះទុក មិនសម្លាប់សត្វ ជាប្រក្រតី សត្វទាំងអស់នេះនោះគឺចាប់តាំងអំពីព្រះបរម-ពោធិសត្វទៅ លើកលែងតែម្រឹគរាជសីហ៍ ដ៏រីរអាជានេយ្យសេះអាជានេយ្យនិងព្រះខីណាស្រពចេញ គឺសុទ្ធតែខ្លាចសេចក្តីស្លាប់ទាំងអស់ កាលដែលសេចក្តីស្លាប់មកដល់ខ្លួនហើយ ឈ្មោះថាមិនខ្លាច មិនមានឡើយ ។

សត្វទាំងឡាយ សុទ្ធតែតក់ស្លុតចំពោះអាជ្ញា ព្រោះជីវិតជាទីស្រឡាញ់របស់សត្វទាំងឡាយ ព្រោះហេតុដូច្នោះ មនុស្សយើងគួរយកខ្លួនឯងជាគ្រឿងប្រៀបធៀប ហើយមិនគប្បីបៀតបៀន មិនគប្បីសម្លាប់នូវសត្វទាំងឡាយឡើយ ។

បទថា **បុណ្ណាយ** ដោយសេចក្តីថា ពេញទៅដោយគុណធម៌ ។

បទថា **បុណ្ណមាសិយា** ដោយសេចក្ដីថា ក្នុងខែប្រកបដោយព្រះចន្ទពេញបូណ៌មីឋិតនៅពេញវង់ហើយ។ បានជ្រាបថា កាលនោះ ជាថ្ងៃឧបោសថ ដែលមានព្រះ-ចន្ទពេញវង់ ។

បទថា **រមមានាវ ជហន្តិ ជីវិតំ** ដោយសេចក្ដីថា ម្នាលប្អូនតុណ្ឌិលៈអើយ អ្នកកុំសោកសៅ កុំយំស្រែកអ្វីឡើយ ដែលឈ្មោះថាសេចក្ដីស្លាប់ មិនមែនចំពោះតែយើងប៉ុណ្ណោះទេ សូម្បីសត្វដទៃទាំងអស់ទៀតក៏មានសេចក្ដីស្លាប់ដែរ ប៉ុន្តែសត្វដែលមិនមាននូវគុណមានសីលគុណជាដើមក្នុងខ្លួនទេ រមែងនឹងតក់ស្លុតភ័យខ្លាច ឯចំណែកពួកយើងដែលសម្បូណ៌ទៅដោយសីលនិងអាចារៈ គឺការប្រព្រឹត្តល្អ ជាអ្នកមានបុណ្យ នឹងមិនមានអ្វីដែលគប្បីឱ្យភ័យខ្លាចឡើយ ព្រោះដូច្នោះ សត្វដូចជាពួកយើង មានតែការត្រេកអរដើម្បីនឹងលះបង់នូវជីវិតប៉ុណ្ណោះ ។

មហាសត្វមហាគុណ្ឌិលៈ សម្តែងដោយសំឡេងដ៏ពីរោះ ដោយ **ពុទ្ធលីលា** យ៉ាងនេះហើយ ជំនុំជនដ៏ច្រើនមានការទះដៃនិងការលើកសំពត់ជាទង់ គគ្រឹកគគ្រេងផ្ទៃអាកាសបានពេញទៅដោយសំឡេងសាធុការ ។

ព្រះបាទក្រុងពារាណសី ទ្រង់យាងមកបូជាព្រះ-បរមពោធិសត្វដោយរាជសម្បត្តិ ប្រទានយសដល់ស្ត្រីចាស់ជរាជាម្តាយចិញ្ចឹមនោះឯង ទ្រង់ទទួលយកនូវសូករៈទាំងពីរ ឱ្យងូតទឹកក្រអូប ឱ្យដណ្តប់សំពត់ ឱ្យលាបនិងប្រោះព្រំគ្រឿងក្រអូប ឱ្យប្រដាប់កែវមណីនឹងក រួចហើយទ្រង់នាំចូលកាន់ព្រះនគរ ស្ថាបនាទុកក្នុងតំណែងរាជបុត្រ និងទំនុកបម្រុងដោយបរិវារដ៏ច្រើន ។

ព្រះបរមពោធិសត្វ បានឱ្យសីល ៥ ដល់រាជ-បរិវារ ។ ពួកអ្នកនគរពារាណសី និងអ្នកដែនកាសិករដ្ឋនាំគ្នារក្សាសីល ៥ , សីល ១០ គ្រប់គ្នា ។ ព្រះមហាសត្វមហាគុណ្ឌិលៈ បានសម្តែងព្រះធម៌ដល់ពពួកជនទាំងនោះ

រាល់ថ្ងៃបក្ខ (កន្លះខែម្តង) អង្គុយក្នុងទីវិនិច្ឆ័យក្តី នៅនាសាលាវិនិច្ឆ័យពិចារណាក្តី កាលដែលព្រះមហាសត្វនោះឯងនៅមានជីវិត ឈ្មោះថាក្តីកោងឬភាពអយុត្តិធម៌មិនមានឡើយ ។

ក្នុងកាលតមក ព្រះរាជាទ្រង់សោយព្រះទិវង្គត ។ ចំណែកព្រះបរមពោធិសត្វ ឱ្យប្រជាជនថ្វាយព្រះភ្លើងដល់ព្រះសរីរៈនៃព្រះមហាក្សត្រ និងឱ្យចារឹកគម្ពីរវិនិច្ឆ័យក្តីទុក ហើយប្រាប់ថា អ្នកទាំងឡាយ ត្រូវមើលគម្ពីរនេះពិចារណាក្តី ។ ព្រះបរមពោធិសត្វ បានសម្តែងព្រះធម៌ដល់មហាជន ប្រទានឱវាទក្នុងអប្បមាទធម៌ ហើយក៏បាននាំប្អូនតុណ្ឌិលៈចូលព្រៃទាំងដែលមនុស្សទាំងឡាយ នាំគ្នាយំសោកខ្សឹកខ្សួលនោះឯង ។ ឱវាទរបស់ព្រះបរមពោធិសត្វ នៅក្នុងគ្រានោះ ប្រព្រឹត្តទៅដល់ ៦ ម៉ឺនឆ្នាំ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលនាំមកនូវព្រះធម្មទេសនានេះហើយ ទ្រង់ប្រកាសសច្ចធម៌និងប្រជុំជាតក ។

ក្នុងទីបំផុតនៃសច្ចទេសនា ភិក្ខុដែលខ្លាចស្លាប់នោះ បានតាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ។ ព្រះរាជាក្នុងគ្រានោះបានមកជាអានន្ទក្នុងកាលនេះ ចុល្លតុណ្ឌិលៈបានមកជាភិក្ខុដែលខ្លាចស្លាប់ បរិស័ទក្នុងគ្រានោះបានមកជាពុទ្ធ-បរិស័ទក្នុងកាលឥឡូវនេះ ចំណែកមហាតុណ្ឌិលៈគឺជា **តថាគត** ។

(ចប់តុណ្ឌិលជាតក)

២. សម្ពុលាជាតក

(បិដកលេខ ៦០ , ទំព័រ ២០៨-២១៥ និងអដ្ឋកថា)

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅនាមហាវិហារព្រះជេតពន ព្រះអង្គបានប្រារព្ធ **ព្រះនាងមល្លិការាជទេវី** ត្រាស់ព្រះធម៌ទេសនានេះ មានពាក្យថា **កា វេធមានា** ដូច្នេះជាដើម ។

រឿងក្នុងបច្ចុប្បន្នមានយ៉ាងពិស្តារក្នុង កុម្មាសបិណ្ឌិកជាតក ។ រឿងដោយសង្ខេបគឺ ដោយអានុភាពនៃការថ្វាយនំកុម្មាសបីដុំរបស់ព្រះនាងមល្លិកាដល់ព្រះតថាគត ព្រះនាងមល្លិកានោះ ក៏បានដល់នូវភាពជាព្រះអគ្គមហេសីនៃព្រះបាទបសេនទិកោសល ក្នុងថ្ងៃនោះឯង ។ ព្រះនាងដល់ព្រមដោយកល្យាណធម៌ ៥ ប្រការ មានភ្ញាក់មុនជាដើម ដល់ព្រមដោយញាណមានការឈ្លាសវៃ ជាឧបដ្ឋាយិកានៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ និងគោរពព្រះស្វាមី

បីដូចជាគោរពទេវតា ។ គុណសម្បត្តិរបស់ព្រះនាងមល្លិកា បានប្រាកដដល់មនុស្សទាំងឡាយពេញព្រះនគរ។

ក្រោយមក ថ្ងៃមួយ ភិក្ខុទាំងឡាយសន្ទនាគ្នាក្នុងសាលាធម្មសភាថា អាវុសោទាំងឡាយ បានឮដំណឹងមកថា ព្រះនាងមល្លិកាទេវី ជាអ្នកសម្បូណ៌ទៅដោយវត្តទ្រង់គោរពព្រះស្វាមី បីដូចជាគោរពទេវតា ។ ព្រះបរមសាស្ដា ស្ដេចយាងមកដល់ហើយ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយប្រជុំសន្ទនាគ្នាដោយរឿងអ្វី ? កាលដែលភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបទូលដល់ព្រះអង្គហើយ ព្រះអង្គក៏បានត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយមិនមែនតែក្នុងកាលឥឡូវនេះទេ សូម្បីក្នុងជាតិមុនព្រះនាងមល្លិកានេះ ទ្រង់ក៏បានគោរពព្រះស្វាមីបីដូចជាគោរពទេវតា ដូចគ្នាដែរ ហើយព្រះបរមសាស្ដា ទ្រង់ក៏បាននាំយកអតីតនិទានមកត្រាស់សម្ដែងដូចតទៅ :

ក្នុងអតីតកាល ឱរសរបស់ព្រះបាទព្រហ្មទត្តក្នុង

ព្រះនគរពារាណសី ទ្រង់ព្រះនាមថា **សោត្ថិសេនកុមារ** ព្រះរាជាទ្រង់ស្ថាបនានូវព្រះឱរស ដែលមានវ័យចម្រើនហើយ ក្នុងតំណែងជាឧបរាជ ។ ព្រះអគ្គមហេសីនៃព្រះសោត្ថិសេននោះ ព្រះនាមថា **សម្ពុលា** មានព្រះរូបឆោមប្រកបដោយលម្អស្រីសួស្តី ផូរផង់ស្រស់បំព្រងព្រមទៅដោយសរីរៈចែងចាំង ប្រាកដដូចអណ្តាតប្រទីបដែលឆេះឆ្ពោក្នុងទីដែលមិនមានខ្យល់បក់ ។

ក្នុងគ្រាក្រោយមក រោគឃ្លង់បានកើតឡើងក្នុងសរីរៈនៃព្រះសោត្ថិសេន ដោយពួកពេទ្យមិនអាចនឹងព្យាបាលបាន ។ លុះដល់ឃ្លង់នោះបែក ព្រះឧបរាជក៏ជាបុគ្គលដែលពពួកជនគប្បីរង្កៀស ដល់នូវការក្តៅក្រហាយ ។ ព្រះសោត្ថិសេន មានព្រះតម្រិះថា រាជសម្បត្តិ នឹងមានប្រយោជន៍អ្វីដល់យើង យើងនឹងទៅស្លាប់យ៉ាងអនាថាក្នុងព្រៃ ហើយក៏ក្រាបទូលព្រះរាជបិតាឱ្យទ្រង់ជ្រាប លះចោលនូវព្រះដំណាក់ចេញទៅ ។

ព្រះនាងសម្តុលាជាអគ្គមហេសី ទោះបីព្រះសោត្ថិសេន ឱ្យត្រឡប់ដោយឧបាយផ្សេងៗ យ៉ាងណា ក៏មិនព្រមជាដាច់ខាត បានក្រាបទូលថា ខ្ញុំម្ចាស់នឹងទៅបម្រើព្រះស្វាមីក្នុងព្រៃ ហើយក៏ចេះតែតាមទៅ ។ ព្រះសោត្ថិសេន ចូលទៅកាន់ព្រៃហើយ សាងបណ្ណសាលា នៅអាស្រ័យក្នុងទីដែលសម្បូណ៌ដោយមូលផលាផល មានម្លប់ត្រជាក់ មានទឹកធ្លាក់ពីភ្នំ ។ ព្រះរាជធីតាជាព្រះជាយា ទ្រង់បដិបត្តិទំនុកបម្រុងព្រះស្វាមីដ៏ក្រៃលែង ពោលគឺព្រះនាងភ្ញាក់ហើយក្រោកពីព្រលឹម បោសសម្អាតអាស្រមបទ ដងទឹកប្រើ ទឹកសោយយកមកទុកឱ្យគ្រប់គ្រាន់ រៀបចំឈើជម្រះព្រះទន្តនិងទឹកខ្ពុរព្រះឱស្ឋយកទៅថ្វាយ កាលខ្ពុរព្រះឱស្ឋហើយ ក៏បុកថ្នាំលាបដំបៅឃ្លង់នៃព្រះស្វាមី រួចទើបរៀបចំផលាផល ដែលមានរសផ្អែមឆ្ងាញ់ថ្វាយព្រះស្វាមីសោយ ។ កាលព្រះស្វាមីសោយហើយខ្ពុរព្រះឱស្ឋ និងលាងព្រះហស្តរួចស្រេចបាច់ ទើបទូលថា បពិត្រព្រះស្វាមី

អ្នកទ្រទ្រង់នូវគុណដ៏ប្រសើរ សូមទ្រង់កុំធ្វេសប្រហែស ឡើយ រួចហើយថ្វាយបង្គំព្រះស្វាមី នាំយកល្អីនិងតម្អក់ ព្រមទាំងចបជីកចូលព្រៃ ស្វែងរកមូលផលាផល បាន ហើយទើបនាំយកមកតម្កល់ទុកដាក់ ហើយយកខ្នមទៅ ដងទឹកមកស្រង់ថ្វាយព្រះសោត្ថិសេន ដែលជាព្រះស្វាមី ដុសលាងនឹងដៃដោយលម្អិតផង់ផ្សេងៗ រួចហើយថ្វាយ ផលាផលទៀត ។ កាលដែលព្រះស្វាមីសោយស្រេច ហើយ ព្រះនាងក៏ថ្វាយទឹកសោយ ជាទឹកដែលអប់ក្លិនផ្កា ដ៏ប្រសើរ ទើបខ្លួនឯងបរិភោគតាមក្រោយ ស្រេចហើយ រៀបចំទីសម្រាប់ផ្ទំ ព្រះនាងជូតលាងព្រះបាទនិងច្របាច់ សរីរកាយថ្វាយព្រះស្វាមី ហើយព្រះនាងក៏ផ្ទំក្បែរព្រះ-ស្វាមីនោះឯង ។ ព្រះនាងសម្តុលាប្រណិប័តន៍ព្រះសោត្ថិ-សេនជាព្រះស្វាមី ដោយសេចក្តីគោរពស្មោះ និងដោយ ការឈ្លាសវៃរបស់ព្រះនាង ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

ថ្ងៃមួយ ព្រះនាងទៅបេះផលាផលក្នុងព្រៃ កំពុង

ទូលល្អីពេញដោយផ្លែឈើ មកដល់ទឹកជ្រោះមួយយ៉ាងល្អ ក៏គិតថាយើងនឹងងូតទឹក ។ ព្រះនាងបានដាក់ល្អីចុះពីសីសៈ ហើយចុះទៅស្រង់ទឹកដុសខាត់សរីរកាយ រហូតដល់ព្រះវរកាយស្អាតល្អហើយទើបឡើងមក ឈរស្លៀកដណ្ដប់នូវសំពត់ដែលត្បាញដោយសំបកឈើ នាមាត់ទឹកនោះឯង ។ ខណៈនោះ រស្មីនៃព្រះសរីរកាយរបស់ព្រះនាង ជាហេតុឱ្យព្រៃនៅទីនោះមានពណ៌ស្អាត ។ ពេលនោះ មានអសុរម្នាក់ ត្រាច់ស្វែងរកអាហារ បានឃើញព្រះនាងសម្ដុលា ក៏មានចិត្តប្រតិព័ទ្ធស្នេហា ទើបពោលគាថា ២ គាថា ដែលមានសេចក្ដីថា :

ម្នាលនាងមានភ្លៅមូល នាងឈ្មោះអ្វី រងាញ័រលើជ្រោះនៃភ្នំក្នុងព្រៃ ឈរនៅតែម្នាក់ឯងខ្លួនជាស្រី ម្នាលនាងមានអវយវៈត្រង់កណ្ដាល គួរវាស់ដោយដៃ (ចង្កេះរៀវ) យើងសួរហើយ នាងចូរប្រាប់នូវនាមនិងផៅពង្សដល់យើង ។

ម្នាលនាងកល្យាណី នាងជាអ្វី ម្នាលនាងដែលមានអវយវៈពាក់កណ្ដាលដ៏ល្អ នាងជាធីតារបស់អ្នកណា នាងញុំាងព្រៃជាទីរីករាយ ដែលសីហៈនិងខ្លាធំអាស្រ័យនៅឱ្យភ្លឺរុងរឿង ម្នាលនាងដ៏ចម្រើន យើងឈ្មោះទានវៈ សូមសំពះនាង សូមគោរពចំពោះនាង ។

ព្រះនាងសម្ពុលា បានស្ដាប់ពាក្យរបស់អសុរនោះហើយ បានពោលគាថា ៣ គាថាកន្លះ ដោយសេចក្ដីថា :

អ្នកណាជាបុត្ររបស់ព្រះរាជាក្នុងដែនកាសី អ្នកផងតែងស្គាល់អ្នកនោះថាមានព្រះនាមសោត្ថិសេន ខ្ញុំឈ្មោះនាងសម្ពុលា ជាភរិយារបស់ព្រះរាជបុត្រ ព្រះនាមសោត្ថិសេននោះ បពិត្រទានវៈ លោកចូរដឹងយ៉ាងនេះចុះ បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន នាងខ្ញុំឈ្មោះសម្ពុលា សូមសំពះ សូមគោរពចំពោះលោក ។

បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន ព្រះរាជបុត្ររបស់ព្រះបាទវិទេហៈ ប្រឈួនក្ដៅក្រហាយ គង់នៅក្នុងព្រៃ ខ្ញុំជាស្ត្រី

ម្នាក់ឯង បម្រើព្រះរាជបុត្រដែលមានរោគបៀតបៀន មួយអង្គឯងនោះ ។

មិនតែប៉ុណ្ណោះ នាងខ្ញុំត្រាច់ទៅដើម្បីស្វែងរកផ្លែឈើក្នុងព្រៃ នាំមកនូវទឹកឃ្មុំ និងសាច់ជារំពារបស់ម្រឹគនោះជាអាហារ កាលបើមិនមានអាហារទេ សរីរៈរបស់ស្វាមីខ្ញុំនោះ នឹងទ្រាំទ្រមិនបាន ក្នុងថ្ងៃនេះ ដោយពិត ។

តទៅជាពាក្យឆ្លើយឆ្លងរបស់អសុរ និងព្រះនាងសម្ពុលា :

អសុរពោលថា ម្នាលនាងសម្ពុលា នាងធ្វើនូវការមូលមិត្តនិងព្រះរាជបុត្រដែលប្រឈួនក្តៅក្រហាយ មានរោគប៉ះពាល់នៅក្នុងព្រៃនោះធ្វើអ្វី ខ្ញុំសូមជាភស្តារបស់នាង ។

ព្រះនាងសម្ពុលាតបថា នាងខ្ញុំរាប់ថាមានរូបស្អាតដូចម្តេចកើត ព្រោះខ្ញុំជាស្ត្រីមានសេចក្តីសោកគ្របសង្កត់ និងមានអត្តភាពដ៏លំបាក បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន ចូរលោក

ស្វែងរកស្ត្រីឯទៀត ដែលល្អជាងនាងខ្ញុំទៅ ។

អសុរពោលថា នាងចូរមកចុះ ចូរឡើងកាន់ភ្នំនេះ ប្រពន្ធរបស់យើងមាន ៤០០ នាក់ នាងចូរជាស្ត្រីដ៏ប្រសើរជាងភរិយាទាំងនោះ ចូរសម្រេចតាមសេចក្ដីប្រាថ្នាគ្រប់យ៉ាង ។

ម្នាលនាងដ៏ចម្រើន មានពន្លឺដូចផ្កាយ នាងប្រាថ្នាក្នុងចិត្ត ចំពោះវត្ថុណាមួយ វត្ថុទាំងអស់នោះរបស់ខ្ញុំមានគរគោក ចូរនាងអភិរម្យជាមួយនឹងខ្ញុំក្នុងថ្ងៃនេះចុះ។

ម្នាលសម្ពុលា បើនាងមិនធ្វើជាមហេសីរបស់យើងទេ នាងគួរជាអាហារក្នុងពេលព្រឹក និងជាចំណីរបស់យើងពីព្រហាម ។

ព្រះបរមសាស្ដាទ្រង់ត្រាស់ថា អសុរឈ្មោះទានវៈមានផ្នួងសក់ ៧ ជាន់ មានកំណើតអាក្រក់ មានចង្កូម ជាអ្នកស៊ីនូវមនុស្សជាអាហារ បានចាប់ព្រះនាងសម្ពុលានោះត្រង់ដើមដៃ ដែលមិនឃើញនូវទីពឹងក្នុងព្រៃ ។

ព្រះនាងសម្តុលា ដែលបិសាចអាក្រក់ មានភ្នែកប្រកបដោយអាមិសគ្របសង្កត់[១] ជាស្ត្រីលុះក្នុងអំណាចនៃសត្រូវហើយ ក៏សោកសៅរកតែស្វាមីថា :

យក្សស៊ីនូវខ្ញុំដោយហេតុណា ហេតុនោះ មិនមែនជាទុក្ខរបស់ខ្ញុំទេ ក្រែងតែព្រះហឫទ័យនៃព្រះអយ្យបុត្តរបស់ខ្ញុំ ទៅជាប្រការដទៃ (មានសេចក្តីប្រច័ណ្ឌឬសង្ស័យដោយប្រការផ្សេងៗ) ដោយហេតុណា ហេតុនោះ ទើបជាទុក្ខរបស់ខ្ញុំដោយពិត ។

មិនមានពួកទេវតានៅគ្រប់គ្រងដោយពិត ទាំងពួកទេវតាអ្នករក្សាលោក ក្នុងលោកនេះ ក៏មិនមានដោយពិត ទេវតាទាំងឡាយ ជាអ្នកហាមឃាត់នូវពួកជនដែលមិនសង្រួម ដែលជាជនធ្វើការគំរាមកំហែង ក៏មិនមានដោយពិត ។

លំដាប់នោះ ដោយតេជានុភាពរបស់ព្រះនាងពិភពនៃសក្កទេវរាជក៏ញាប់ញ័រ បណ្ឌុកម្ពលសិលាសនៈ

---

១. ឡេះឡោះ ព្រោះត្រូវកិលេសគ្របសង្កត់ ។ អដ្ឋកថា ។

មានអាការក្តៅ ។ សក្កទេវរាជ ទ្រង់ពិចារណាមើល បានជ្រាបនូវហេតុការណ៍នោះហើយ ព្រះអង្គបានកាន់វជិរាវុធ ស្តេចយាងមកដោយរហ័ស ទ្រង់ប្រថាប់ឈរឰដ៏អាកាសលើសីសៈនៃអសុរ ហើយត្រាស់ដូច្នេះថា ៖

ស្ត្រីនេះ ជាស្ត្រីមានយស ជាស្ត្រីប្រសើរជាងស្ត្រីទាំងឡាយ ជាស្ត្រីស្ងប់ស្ងៀម មានកិរិយាដ៏ស្មើ មានតេជះរុងរឿងដូចជាភ្លើង បើអ្នកឯងស៊ីនូវព្រះនាងនេះ ក្បាលអ្នកឯងនឹងបែកជា ៧ ភាគមិនខាន អ្នកឯង ចូរកុំធ្វើឱ្យព្រះនាងសម្ពុលាក្តៅក្រហាយជាទុក្ខឡើយ អ្នកឯង ចូរលែងព្រះនាងទៅ ព្រោះព្រះនាងសម្ពុលា ជាស្ត្រីគោរពប្តី ។

អសុរស្តាប់ពាក្យរបស់ព្រះឥន្ទហើយ ទើបលែងព្រះនាងសម្ពុលា ។ សក្កទេវរាជទ្រង់ព្រះតម្រិះថា អសុរនេះប្រាកដជាធ្វើដូច្នេះទៀត ទើបទ្រង់ចងនូវអសុរនោះដោយចំណងទិព្វ យកទៅដល់ភ្នំទីបី ទើបលែងឱ្យនៅ

ទីនោះ ដើម្បីកុំឱ្យមកវិញ រួចហើយ ទ្រង់ប្រទានឱវាទដល់ព្រះនាងសម្គុលា ដោយអប្បមាទធម៌ ទើបស្ដេចយាងទៅកាន់ស្ថានរបស់ព្រះអង្គវិញ ។ ចំណែកព្រះនាងសម្គុលារាជធីតា កាលដែលព្រះអាទិត្យអស្តង្គតហើយ ក៏បានយាត្រាដោយប្រញាប់ ដល់អាស្រមបទដោយពន្លឺព្រះចន្ទ ។

ព្រះបរមសាស្ដា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសនូវសេចក្តីនោះ បានត្រាស់ព្រះគាថា ៨ គាថា ដែលមានសេចក្ដីថា :

ព្រះនាងសម្គុលា លុះបានរួចអំពីអសុរស៊ីមនុស្សហើយ ក៏បានត្រឡប់មកកាន់អាស្រមវិញ ដូចជាមេបក្សីបែកខ្ញែកកូនហើរមកកាន់ទ្រនំ ឬដូចជាមេគោមកកាន់លំនៅ ដែលមានកូនតូចទៅបាត់ហើយ ដូច្នោះឯង ។

ព្រះនាងសម្គុលារាជបុត្រីនោះ ជាស្ត្រីមានយសកាលមិនឃើញព្រះស្វាមីដែលជាទីពឹងរបស់ខ្លួនក្នុងព្រៃ ក៏

មានដួងព្រះនេត្រាស្រទន់ ស្រវាំងដោយកម្តៅនៃសេចក្តីសោក ទ្រង់ព្រះកន្សែងក្បែរអាស្រមនោះថា :

ខ្ញុំមិនឃើញព្រះរាជបុត្រ ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំដល់ពួកសមណព្រាហ្មណ៍និងឥសីទាំងឡាយ ដែលមានការប្រព្រឹត្តបរិបូណ៌ ខ្ញុំសូមដល់នូវលោកជាទីពឹង ។

ខ្ញុំមិនឃើញព្រះរាជបុត្រ ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំនូវពួកសីហៈ ខ្លាធំ និងពួកម្រឹគដទៃក្នុងព្រៃ ខ្ញុំសូមដល់នូវលោកជាទីពឹង ។

ខ្ញុំមិនឃើញព្រះរាជបុត្រ ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំ ស្មៅ វល្លិ ឈើជាឱសថ ភ្នំ និងព្រៃទាំងឡាយ ខ្ញុំសូមដល់នូវលោកជាទីពឹង ។

ខ្ញុំមិនឃើញព្រះរាជបុត្រ ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំនូវរបៀបផ្កាយក្នុងរាត្រី ដែលមានពណ៌ដូចជាផ្ការាជព្រឹក្ស ខ្ញុំសូមដល់នូវលោកជាទីពឹង ។

ខ្ញុំមិនឃើញព្រះរាជបុត្រ ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំនូវស្ទឹង

ឈ្មោះភគិរសី ជាទីទទួលនូវស្ទឹងទាំងឡាយដែលហូរមក ខ្ញុំសូមដល់នូវលោកជាទីពឹង ។

ខ្ញុំមិនឃើញព្រះរាជបុត្រ ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំនូវភ្នំហិមពាន្ត ជាស្តេចភ្នំដ៏ប្រសើរ ខ្ញុំសូមដល់នូវលោកជាទីពឹង ។

តើព្រះរាជបុត្រចាត់ទៅណា ? តាមពិត ក្នុងគ្រានោះ កាលដែលព្រះនាងសម្ពុលាយឺតយូរ ព្រះសោត្ថិសេនក៏មានការសង្ស័យ ក្រែងព្រះនាងជាស្រ្តីឡេះឡោះនាំបុរសដទៃមកសម្លាប់ទ្រង់ ទើបព្រះអង្គចេញពីបណ្ណសាលា ចូលទៅពួនអាត្មានៅក្នុងគុម្ពព្រៃ ។ ចំណែកព្រះនាងសម្ពុលា កាលដែលមិនឃើញព្រះស្វាមីដែលជាទីពឹងរបស់ខ្លួន ក៏បរិទេវនាការ រត់ទៅរត់មកនៅក្នុងព្រៃនោះឯង ។ ព្រះនាងយំសំពះថ្វាយបង្គំដល់ពួកសមណព្រាហ្មណ៍ និងទេវតាជាដើម យកលោកជាទីពឹង ថាបើលោកបានដឹងព្រះស្វាមីរបស់ខ្ញុំម្ចាស់នៅទីណា សូម

លោកមេត្តាប្រាប់ដល់ខ្ញុំម្ចាស់ផង ។

ព្រះសោត្ថិសេន ទតព្រះនេត្រឃើញព្រះនាងបរិទេវនាការយ៉ាងនេះ ទើបទ្រង់ព្រះតម្រិះថា នាងយំសោកខ្សឹកខ្សួលរៀបរាប់ក្រៃលែងយ៉ាងនេះ ប៉ុន្តែយើងនៅមិនទាន់ដឹងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់នាង ប្រសិនបើនាងធ្វើដូច្នេះ ព្រោះអាល័យពិតៗ ក្នុងយើងហើយ ហឫទ័យរបស់នាងនឹងបែកធ្លាយមិនខាន យើងនឹងពិសោធមើលនាងសិន រួចហើយព្រះសោត្ថិសេន បានចេញទៅគង់ប្រថាប់នៅនឹងទ្វារបណ្ណសាលា ។ ព្រះនាងសម្តលាទ្រហោយំទៅកាន់ទ្វារបណ្ណសាលា ថ្វាយបង្គំព្រះបាទនៃព្រះស្វាមី ហើយទូលថា បពិត្រព្រះស្វាមីទ្រង់គុណដ៏ប្រសើរអើយ ស្តេចយាងទៅណា ទើបតែយាងមក ?

លំដាប់នោះ ព្រះសោត្ថិសេនបានត្រាស់នូវព្រះ-គាថាសួរព្រះនាងត្រឡប់ទៅវិញ ដោយសេចក្តីថា :

នៃព្រះរាជបុត្រី ! ស្រីមានយស នាងមកក្នុង

វេលាព្រលប់យប់ងងឹតហ្ន៎ តើថ្ងៃនេះ នាងបានជួបប្រទះនឹងអ្នកណា ? តើអ្នកណាទៅហ្ន៎ ដែលជាទីស្រឡាញ់របស់នាង ជាងខ្ញុំ ?

លំដាប់នោះ ព្រះនាងសម្តុលាក៏បានក្រាបទូលព្រះស្វាមីថា បពិត្រព្រះស្វាមីថ្លៃវិសេសអើយ កាលដែលខ្ញុំម្ចាស់បេះបានផ្លែឈើស្រេចហើយ ដើរត្រឡប់មក បានជួបនឹងអសុរម្នាក់ គេមានចិត្តស្រឡាញ់ចំពោះខ្ញុំម្ចាស់ ចាប់ដៃខ្ញុំម្ចាស់ជាប់ បើខ្ញុំម្ចាស់មិនព្រមតាមពាក្យរបស់គេទេ គេនឹងស៊ីខ្ញុំម្ចាស់ជាអាហារ វេលានោះ ខ្ញុំម្ចាស់សោកសៅ នឹកដល់ព្រះស្វាមីតែមួយព្រះអង្គ ដោយបានពោលពាក្យដូច្នេះថា យក្សស៊ីនូវខ្ញុំដោយហេតុណា ហេតុនោះ មិនមែនជាទុក្ខរបស់ខ្ញុំទេ ក្រែងតែព្រះហឫទ័យនៃព្រះអយ្យបុត្តរបស់ខ្ញុំ ទៅជាប្រការដទៃ ដោយហេតុណា ហេតុនោះ ទើបជាទុក្ខរបស់ខ្ញុំដោយពិត ។

កាលដែលព្រះនាងបានក្រាបទូលព្រះស្វាមីដូច្នេះ

ហើយ ទើបក្រាបទូលនូវព្រឹត្តការណ៍ជាបន្តទៅទៀត បពិត្រព្រះស្វាមីថ្លើមថ្លៃនៃខ្ញុំម្ចាស់អើយ ខ្ញុំម្ចាស់ត្រូវអសុរនោះចាប់ទុកហើយ កាលដែលមិនអាចឱ្យដោះលែងបាន ខ្ញុំម្ចាស់ក៏ប្រកាសរកទេវតា ទាន់ពេលនោះឯង សក្កទេវរាជទ្រង់នូវវជិរាវុធ ស្ដេចយាងមកប្រថាប់ឈរព្ធដ៏អាកាស គំរាមអសុរឱ្យដោះលែងខ្ញុំម្ចាស់ ហើយចងដោយចំណងទិព្វ យកទៅលែងនៅរវាងភ្នំទីបី ខ្ញុំម្ចាស់អាស្រ័យសក្កទេវរាជ ទើបបាននូវជីវិតត្រឡប់មកវិញ សូមព្រះស្វាមីមេត្តាជ្រាបផងចុះ ។

ព្រះសោត្ថិសេន ទ្រង់សណ្ដាប់រឿងរ៉ាវនោះហើយ បានធ្វើពុតជាត្រាស់ថា នែព្រះនាងដ៏ចម្រើន ! រឿងហ្នឹងចូរលើកទុកចុះ ប៉ុន្តែដួងចិត្តរបស់មាតុគ្រាម លំបាកដែលនឹងរកការពិតបានណាស់ ព្រោះថា នៅក្នុងដែនដីនៃព្រៃហិមពាន្ត មានព្រាន មានតាបស មានវិទ្យាធរជាដើមច្រើនណាស់ អ្នកណានឹងជឿចិត្តនាងបាន ។ ហើយព្រះ-

សោត្ថិសេនបានត្រាស់នូវគាថា ដែលមានសេចក្តីថា :

ពាក្យសច្ចៈគេរកបានដោយក្រណាស់ ក្នុងពួកស្រីចោរដែលជាអ្នកមានកលមាយាច្រើន ភាវៈគឺការប្រព្រឹត្តរបស់ស្ត្រីទាំងឡាយ គេដឹងបានដោយក្រ ដូចជាការប្រព្រឹត្តទៅនៃត្រីក្នុងទឹក ដូច្នោះឯង ។

ព្រះនាងសម្តុលា ទ្រង់សណ្តាប់ព្រះតម្រាស់នៃព្រះស្វាមីដូច្នេះហើយ ទើបទូលថា បពិត្រព្រះស្វាមី ខ្ញុំម្ចាស់នឹងព្យាបាលព្រះរោគរបស់ព្រះអង្គ ដែលទ្រង់មិនជឿខ្ញុំម្ចាស់ គឺខ្ញុំម្ចាស់នឹងប្រកាសនូវពាក្យពិត ។ ព្រះនាងមានព្រះសវនីយ៍ហើយស្រេច ក៏បានយកក្អមទៅដងទឹកមកចាក់ស្រោចលើព្រះសីសៈនៃព្រះស្វាមី ធ្វើសច្ចកិរិយាប្រកាសដោយព្រះគាថា ដូច្នេះថា :

តថា មំ សច្ចំ បាលេតុ ពាលយិស្សតិ ចេ មមំ
យថាហំ នាភិជានាមិ អញ្ញំ បិយតរំ តយា
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ព្យាធិ តេ វូបសម្មតុ ។

ខ្ញុំម្ចាស់ មិនធ្លាប់ស្គាល់នូវបុរសដទៃជាទីស្រឡាញ់ជាងព្រះអង្គ យ៉ាងណា បើពាក្យរបស់ខ្ញុំម្ចាស់ ជាពាក្យពិតយ៉ាងនោះមែន សូមសច្ចៈរក្សានូវព្រះអង្គទាំងរក្សានូវខ្ញុំម្ចាស់ ដោយពាក្យសច្ចៈនេះ សូមព្យាធិរបស់ព្រះអង្គស្ងប់រំងាប់ ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ **តថា** សព្ទ បណ្ឌិតគប្បីប្រកបចូលជាមួយនឹងបទនេះថា **ចេ មម** ។ មានសេចក្ដីអធិប្បាយថា ខ្ញុំម្ចាស់ក្រាបទូលព្រះអង្គយ៉ាងណា បើជាសេចក្ដីពិតរបស់ខ្ញុំម្ចាស់យ៉ាងនោះ កាលបើដូច្នោះ សូមសេចក្ដីពិតជួយពិភ័ក្ដិរក្សានូវខ្ញុំម្ចាស់ ទោះជាកាលឥឡូវនេះក្ដី កាលតទៅមុខក្ដី នឹងជួយពិភ័ក្ដិរក្សាសូម្បីក្នុងកាលអនាគត ។ ឥឡូវនេះ សូមព្រះអង្គស្ដាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំម្ចាស់ចុះ ។

កាលដែលព្រះនាងសម្ពុលា ធ្វើនូវសច្ចកិរិយាយ៉ាងនេះហើយ ភ្លាមនោះ រោគឃ្លង់នៃព្រះសោត្ថិសេន

ក៏បានសះស្បើយទាន់ពេល ប្រៀបបីដូចជាស្នឹមលង្ហិន ដែលគេលាងដោយទឹកម្ជូរដូច្នោះឯង ។ ទាំងពីរព្រះអង្គា ស្រុះស្រួលគ្នានៅនឹងអាស្រមនោះ ២-៣ ថ្ងៃទៀត បន្ទាប់ពីសះស្បើយនូវរោគហើយ ។ កាលដែលចេញចាកព្រៃ ទ្រង់មានដំណើរទៅដល់ក្រុងពារាណសី បានចូលទៅអាស្រ័យនៅនឹងព្រះឧទ្យាន ។

ព្រះរាជា ទ្រង់ជ្រាបថា ព្រះឱរសនិងព្រះសុណិសាវិលត្រឡប់ ព្រះអង្គក៏ប្រញាប់យាងទៅកាន់ព្រះឧទ្យាន ហើយត្រាស់បង្គាប់ ឱ្យលើកស្វេតច្ឆត្រថ្វាយព្រះរាជបុត្រ និងឱ្យអភិសេកព្រះនាងសម្ពុលា ទុកក្នុងតំណែងជាព្រះ-អគ្គមហេសី រួចហើយទើបយាងស្ដេចចូលកាន់ព្រះនគរ ចំណែកព្រះអង្គជាព្រះបិតា ទ្រង់ព្រះផ្នួសជាឥសី ។ ព្រះឥសីបរមពោធិសត្វ ទ្រង់ព្រះផ្នួសហើយគង់នៅក្នុងព្រះឧទ្យាននោះឯង ព្រះអង្គទ្រង់យាងទៅសោយចង្ហាន់នៅក្នុងព្រះរាជនិវេសន៍ជាប្រចាំ ។

នៅក្នុងព្រះរាជវាំង ព្រះបាទសោត្ថិសេន គ្រាន់តែបានព្រះរាជទានតំណែងព្រះអគ្គមហេសី ដល់ព្រះនាងសម្ពុលាតែប៉ុណ្ណោះ ដោយមិនមានទូវរាជសក្ការៈអ្វីៗផ្សេងទៀតឡើយ ហើយក៏មិនបានចំណូលព្រះហឫទ័យអភិរម្យអ្វីៗ នឹងព្រះអគ្គមហេសីនោះដែរ ដោយទ្រង់រវល់តែអភិរម្យជាមួយនឹងពួកស្រីស្នំសន្ទឹកសន្ទាប់ ។ ដោយការអន់ព្រះហឫទ័យជាមួយនឹងស្ត្រីរួមព្រះរាជស្វាមី ព្រះ-នាងសម្ពុលាក៏មានព្រះវរកាយស្លេកស្លាំង ស្គាំងស្គមទៅជាមានរោគស្គមលឿង រូបរាងកាយប្រាកជសុទ្ធតែសរសៃរវីមរវាម ។ ថ្ងៃមួយព្រះនាងបានយាងទៅកាន់សម្នាក់ព្រះឥសីបរមពោធិសត្វ ក្នុងពេលដែលព្រះអង្គទ្រង់យាងមកសោយក្នុងព្រះរាជវាំង ដែលព្រះនាងមានបំណងនឹងបន្ទោបង់នូវវិយោគសោកា ។ ព្រះនាងថ្វាយបង្គំឱនសិរសា ដល់ព្រះឥសីដែលសោយស្រេចហើយប្រថាប់ក្នុងទីដ៏សមគួរ ។

ព្រះឥសីបរមពោធិសត្វ កាលដែលទតព្រះនេត្រឃើញព្រះនាងមានឥន្ទ្រិយសៅហ្មង ទើបត្រាស់ព្រះគាថាសួរដោយសេចក្តីថា :

ដំរីទាំងឡាយច្រើនប្រមាណ ៧០០ មានអាវុធដែលយោធាប្រកបហើយ ទាំងពួកខ្មាន់ធ្នូ ១៦០០ នាក់ តែងរក្សាទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ម្នាលនាងដ៏ចម្រើន តើនាងនៅឃើញពួកសត្រូវដូចម្តេច ?

ព្រះឥសីបរមពោធិសត្វ ត្រាស់សួរព្រះសុណិសាក្នុងសេចក្តីដែលថា នៃនាងដ៏ចម្រើន ! ក្នុងពេលដែលនាងមកពីព្រៃ ដែលព្រៃនោះគួរឱ្យរង្កៀស មានភ័យដោយជុំវិញ ប៉ុន្តែសរីរៈរបស់នាងមានវណ្ណៈថៃងចាំង ភ្លឺថ្លា ឥឡូវនេះ ប្រែទៅជាស្គាំងស្គម ស្លេកស្លាំង ទាំងសម្បុរហាក់ដូចជាកើតរោគស្គមលឿង នាងមានឥន្ទ្រិយសៅហ្មងដ៏ក្រៃលែង តើនាងភ័យខ្លាចក្នុងរឿងអ្វី ?

ព្រះនាងសម្ពុលា បានស្តាប់នូវព្រះតម្រាស់នៃ

ព្រះឥសីហើយ បានក្រាបទូលថា បពិត្រព្រះរាជបិតា ព្រោះព្រះរាជបុត្ររបស់ព្រះអង្គ ទ្រង់មិនករុណាដល់ខ្ញុំ-ម្ចាស់ ដូចក្នុងកាលមុនឡើយ ។ ព្រះនាងបានពោលគាថា ៥ គាថា ក្រាបទូលព្រះឥសី ដែលមានសេចក្ដីដូចតទៅ :

ព្រះស្វាមី ឃើញពួកស្រីស្នំដែលតាក់តែងកាយ មានសម្បុរស្បែកល្អ ដូចស្រទាប់ផ្កាឈូក មានចង្កេះរៀវ មានសំឡេងដូចហង្ស ទ្រង់ព្រះសណ្ដាប់នូវចម្រៀងនិងប្រគំដែលគេគួររាប់ របស់ស្រីស្នំទាំងនោះ បពិត្រព្រះបិតា ឥឡូវនេះ ព្រះស្វាមីរបស់ខ្ញុំម្ចាស់ មិនប្រព្រឹត្តមករកខ្ញុំម្ចាស់ដូចកាលមុននោះឡើយ ។

បពិត្រព្រះបិតា ពួកស្នំនារីមានរូបល្អ ទ្រទ្រង់នូវប្រដាប់សម្រាប់រឹតដោះជារបស់ធ្វើពីមាស តាក់តែងខ្លួនវិសេសណាស់ ជាស្រីមនុស្ស ប៉ុន្តែហាក់ដូចជាទេពអប្សរ ជាទីត្រេកអរនៃព្រះរាជាព្រះនាមសោត្ថិសេន ពួកនាងទាំងនោះ មានរាងកាយតិះដៀលមិនបាន ជាខត្តិយកញ្ញា

តែងប្រលោមនូវព្រះរាជានោះ ។

បពិត្រព្រះបិតា ប្រសិនបើឱ្យខ្ញុំម្ចាស់ចិញ្ចឹមព្រះ-ស្វាមី ដោយការស្វែងរកនូវផ្លែឈើក្នុងព្រៃ ដូចក្នុងកាលមុននោះទៀត ហើយព្រះស្វាមីគប្បីរាប់អានខ្ញុំម្ចាស់ ទាំងមិនមើលងាយខ្ញុំម្ចាស់ទេ ខ្ញុំម្ចាស់សុខចិត្តណាស់ ព្រៃនោះពិតជាប្រសើរសម្រាប់ខ្ញុំម្ចាស់ ជាងរាជសម្បត្តិក្នុងក្រុងពារាណសីនេះ ។

នារីណា កើតក្នុងត្រកូលស្តុកស្តម្ភ មានបាយនិងទឹកបរិបូណ៌ ដែលគេចាត់ចែងល្អហើយ ជាស្រ្តីមានគ្រឿងប្រដាប់ដ៏ស្អាតវិសេស តាក់តែងខ្លួនប្រកបដោយអង្គគ្រប់យ៉ាង តែមិនជាទីស្រឡាញ់របស់ប្តី ការសម្លាប់ខ្លួនឱ្យស្លាប់របស់នារីនោះ ប្រសើរជាងការរស់នៅជាឃរាវាសនោះទៅទៀត ។

បើស្រ្តីណា ទ័លក្រ កំព្រា មិនមានគ្រឿងប្រដាប់ មានតែកន្ទេលជាគម្រប់ពីរ ប៉ុន្តែជាទីស្រឡាញ់របស់ប្តី

ស្ត្រីនោះ គឺពិតជាប្រសើរជាងស្ត្រីដែលប្រកបដោយអង្គគ្រប់យ៉ាង តែមិនជាទីស្រឡាញ់របស់ប្តី ។

កាលដែលព្រះនាងសម្ពុលា ក្រាបទូលហេតុដែលនាំឱ្យស្គមស្គាំងស្លេកស្លាំង ដល់ព្រះឥសីបរមពោធិសត្វដូច្នេះហើយ ព្រះឥសីជាបិតាបានត្រាស់បង្គាប់ឱ្យយាងព្រះរាជាមក ។ កាលដែលព្រះរាជាស្តេចយាងមកហើយ ព្រះឥសីទ្រង់ប្រកបដោយសេចក្តីករុណា ត្រាស់ប្រទានឱវាទរំលឹកព្រះរាជាដូច្នេះថា នៃសោត្ថិសេនបុត្របិតា កាលដែលបុត្រមានរោគឃ្លង់ចូលទៅនៅក្នុងព្រៃ ព្រះ-នាងសម្ពុលាបានតាមទៅប្រណិប័តន៍បម្រើ រហូតទាល់តែរោគរបស់បុត្របានសះស្បើយ ដោយកម្លាំងនៃសេចក្តីស្មោះត្រង់និងការប្រកាសពាក្យពិតរបស់ខ្លួន ក៏ជាការដែលជួយដល់បុត្រ ឱ្យបានតាំងនៅក្នុងរាជសម្បត្តិនេះឯង ប៉ុន្តែ បុត្របែរទៅជាមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រះនាងវិញឡើយ បុត្រធ្វើនេះមិនសមគួរទេ ។ នៃបុត្រ ! ការ

ប្រទូសរ៉ាយមិត្តនោះ គឺជាអំពើបាប។ កាលដែលព្រះឥសី ទ្រង់ព្រះរាជទាននូវព្រះឱវាទជាបន្ត ដល់ព្រះរាជបុត្រ របស់ព្រះអង្គ ទើបត្រាស់ព្រះគាថា ដូច្នេះថា :

សុទុល្លភិត្ថី បុរិសស្ស យា ហិតា
ភត្តិត្ថិយា ទុល្លភោ យោ ហិតោ ច
ហិតា ច តេ សីលវតី ភរិយា
ជនិន្ទ ធម្មំ ចរ សម្ពុលាយ ។

ភរិយាណា ដែលមានគុណទំនុកបម្រុងដល់បុរស ជាស្វាមី ភរិយានោះ គឺជាស្ត្រីដែលគេរកបានដោយក្រ ក្រៃលែង ឯភស្តាដែលមានគុណទំនុកបម្រុងដល់ស្ត្រីជា ភរិយា ក៏រកបានដោយក្រក្រៃលែង ដូចគ្នាដែរ ម្នាលបុត្រ ជាធំជាងជន មហេសីរបស់បុត្រជាអ្នកមានគុណទំនុក-បម្រុងដល់បុត្រផង ជាស្ត្រីមានសីលផង ដូច្នេះបុត្រត្រូវ ប្រព្រឹត្តធម៌ចំពោះព្រះនាងសម្ពុលា ។

ក្នុងព្រះគាថានេះ មានសេចក្តីអធិប្បាយថា ស្ត្រី

ដែលមានគុណទំនុកបម្រុង មានចិត្តទន់ភ្លន់ និងអើពើ អាណិតអាសូរដល់បុរសដែលជាស្វាមីក្តី បុរសដែលជាស្វាមី មានការទំនុកបម្រុង ដឹងគុណគឺសេចក្តីល្អដែលស្ត្រីជាភរិយាបានធ្វើមកលើខ្លួនហើយក្តី ទាំងពីរជំពូកនេះ រកបានដោយក្រក្រៃលែង ។ ចំពោះព្រះនាងសម្ពុលានេះ មានគុណទំនុកបម្រុងដល់បុត្រផង ដល់ព្រមដោយសីលផង ព្រោះដូច្នោះ បុត្រត្រូវប្រព្រឹត្តធម៌ចំពោះព្រះនាង ត្រូវចេះនឹករលឹកដល់គុណរបស់ព្រះនាង ហើយគប្បីមានចិត្តទន់ភ្លន់ ញ៉ាំងចិត្តរបស់ព្រះនាងឱ្យស្រស់បស់ឡើង ។

ព្រះរាជឥសី ទ្រង់ប្រទានព្រះឱវាទ ដល់ព្រះ-រាជបុត្រយ៉ាងនេះហើយ ក៏បានក្រោកឡើងយាងទៅកាន់ព្រះឧទ្យាន ។ កាលដែលព្រះរាជឥសីជាព្រះជនក ស្តេចយាងទៅហើយ ព្រះបាទសោត្ថិសេនបានត្រាស់បង្គាប់ឱ្យព្រះនាងសម្ពុលាចូលគាល់ ហើយត្រាស់ថា នែនាងដ៏ចម្រើន ! នាងចូរអត់ទោសដល់យើងដែលធ្វើខុសអស់

កាលរហូតមកមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ចាប់តាំងពីថ្ងៃនេះទៅ យើងនឹងប្រគល់នូវឥស្សរិយយសដល់នាងទាំងអស់ រួចហើយទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថាចុងក្រោយ ដូច្នេះថា :

សចេ តុវំ វិបុលេ លទ្ធភោគេ
ឥស្សាវតិណ្ណា មរណំ ឧបេសិ
អហញ្ច តេ ភទ្ទេ ឥមា រាជកញ្ញា
សព្វេ តេ វចនករា ភវាមាតិ ។

ម្នាលនាងសម្តុលាដ៏ចម្រើន ប្រសិនបើនាងបាននូវភោគសម្បត្តិដ៏ច្រើនហើយ អាចឆ្លងនូវការហួងហែងបាន ដែលការហួងហែងនេះ ធ្វើឱ្យនាងច្រណែនរហូតដល់ទៅជិតមរណៈ យើងនិងពួករាជកញ្ញាទាំងអស់របស់នាងនេះ នឹងធ្វើតាមពាក្យរបស់នាង ។

ព្រះរាជា បានព្រះរាជទាននូវភាពជាធំទាំងអស់ដល់ព្រះអគ្គមហេសី ។ ចាប់តាំងពីនោះមក ទាំងពីរព្រះអង្គាបានឋិតនៅក្នុងការព្រមព្រៀងគ្នា បំពេញបុណ្យ

កុសលមានទានជាដើម ហើយស្ដេចទៅតាមយថាកម្ម ។ ឯព្រះរាជឥសី ធ្វើឈាននិងអភិញ្ញាឱ្យកើតហើយ ក៏បានចូលដល់ព្រហ្មលោក ។

ព្រះបរមសាស្ដា ទ្រង់នាំព្រះធម៌ទេសនានេះមកហើយ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មិនមែនតែពេលនេះប៉ុណ្ណោះទេ សូម្បីក្នុងជាតិមុន ព្រះនាងមល្លិកាក៏គោរពចំពោះព្រះស្វាមី ដូចគោរពទេវតាដែរ ហើយទ្រង់ប្រជុំជាតកថា ព្រះនាងសម្ពុលាក្នុងគ្រានោះ បានមកជាព្រះនាងមល្លិកា ព្រះបាទសោត្ថិសេន បានមកជាព្រះបាទក្រុងកោសល ព្រះឥសីជាព្រះរាជបិតា បានមកជា **តថាគត** ដូច្នេះឯង ។

(ចប់សម្ពុលាជាតក)

៣. ទីឃីតិកោសលជាតក

(បិដកលេខ ៥៩ , ទំព័រ ២៧-២៨)

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់គង់ប្រ-ថាប់នៅនាមហាវិហារព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធពួកភិក្ខុក្រុងកោសម្ពីដែលឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ទើបព្រះអង្គត្រាស់សម្តែងនូវព្រះធម៌ទេសនានេះ ដោយពាក្យថា **ឯវំ ភូតស្ស តេ រាជ** ដូច្នេះជាដើម ។

បានស្តាប់មកថា ក្នុងកាលដែលភិក្ខុទាំងនោះនិមន្តមកកាន់ព្រះជេតពនមហាវិហារ ដើម្បីសូមនូវការអត់ទោសពីព្រះបរមសាស្តា ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងនោះមកហើយ ទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយជាឱរសរបស់តថាគត គឺជាឱរសកើតពីមាត់ ។ ធម្មតាដែលជាឱរសគឺមិនគួរទម្លាយនូវឱវាទដែលបិតាទុកឱ្យឡើយ ប៉ុន្តែអ្នកទាំងឡាយ បែរ

ទៅជាអ្នកមិនធ្វើតាមឱវាទរបស់តថាគត គឺជាអ្នកទម្លាយនូវឱវាទទៅវិញ ។ បណ្ឌិតទាំងឡាយពីបុរាណ សូម្បីចោរដែលជាអ្នកសម្លាប់មាតាបិតារបស់ខ្លួន ហើយប្លន់យកនូវរាជសម្បត្តិ បានធ្លាក់ចូលក្នុងកណ្តាប់ដៃក្នុងព្រៃ ក៏នៅតែឱ្យអភ័យ មិនសងសឹក ដោយគិតថា យើងនឹងមិនទម្លាយឱវាទដែលមាតាបិតាទុកឱ្យ ។ រួចហើយ ព្រះអង្គទ្រង់នាំយករឿងក្នុងអតីតកាលមកសម្តែង ។ រឿងដោយពិស្តារមានក្នុងវិនយបិដក រឿងដោយសង្ខេបមានដូចតទៅ :

ក្នុងអតីតកាល ស្តេចក្រុងពារាណសីទ្រង់ព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ជាស្តេចស្តុកស្តម្ភមាំមួន បានលើកទ័ពចេញទៅច្បាំងនឹងស្តេចទីឃីតិកោសល ។ ស្តេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិ ជាស្តេចកម្សត់ មានសម្បត្តិតិច មានកម្លាំងទ័ពតិច បាននាំមហេសីលបរត់ចេញពីក្រុងជាមុន។ គ្រានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត បាន

ដណ្ដើមយកពួកពល ពាហនៈ ជនបទ ឃ្លាំង ជង្រុករបស់ស្ដេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាមទីឃីតិ ហើយគ្រប់គ្រងរក្សា ។ ចំណែកស្ដេចទីឃីតិបាននាំមហេសីទៅអាស្រ័យនៅក្នុងផ្ទះស្មូនឆ្នាំង ដែលឋិតនៅជាយក្រុងពារាណសីដោយក្លែងភេទមិនឱ្យអ្នកដទៃស្គាល់បាន ទ្រង់ស្លៀកដណ្ដប់ជាបរិព្វាជក ។ ក្រោយមកមិនយូរប៉ុន្មាន ព្រះ-មហេសីនៃព្រះបាទទីឃីតិក៏ទ្រង់គភ៌ លុះដល់គភ៌ចាស់ហើយ ក៏បានប្រសូតនូវព្រះបរមពោធិសត្វ ព្រះមាតាបិតាទ្រង់ប្រទាននាមថា ទីឃាវុ ។ លុះដល់ទីឃាវុកុមារដឹងក្ដីបិតាក៏បញ្ជូនបុត្រឱ្យទៅនៅក្រៅក្រុង ក្រែងថ្ងៃមុខថ្ងៃក្រោយ ស្ដេចដែនកាសីជ្រាបដំណឹងនឹងសម្លាប់ទាំងអស់គ្នា ។ ទីឃាវុកុមារ កាលដែលនៅក្រៅក្រុង មិនយូរប៉ុន្មានក៏បានសិក្សាចេះដឹងនូវសិល្បសាស្ត្រសព្វគ្រប់ ។

ពិតមែន ដោយមានអ្នកក្រាបទូលដល់ព្រះបាទព្រហ្មទត្តជាស្ដេចដែនកាសី ព្រះបាទទីឃីតិនិងព្រះអគ្គ-

មហេសី ក៏ត្រូវចាប់ខ្លួនបាន គេចងដើមដៃទ្រង់ទាំង ២ ព្រះអង្គទៅខាងក្រោយដោយចំណងដ៏មាំ កោរក្បាលឱ្យរលីង ទូងស្គរបណ្តើរសព្វច្រក សព្វផ្លូវត្រឡែងកែង ។ កាលនោះ ទីឃាវុកុមារមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញខានឃើញមាតាបិតាយូរណាស់ហើយ បើដូច្នោះគួរតែអាត្មាអញទៅមើលមាតាបិតាបានម្តងសិន ។ ទីឃាវុកុមារ ចូលទៅដល់ក្រុងពារាណសីហើយ បានឃើញមាតាបិតាដែលគេកំពុងតែចងស្លាបសេកបណ្តើរគ្រប់ច្រកនិងគ្រប់ផ្លូវ លុះឃើញហើយ ក៏ចូលទៅរកមាតាបិតា ។ ព្រះបាទទីឃីតិ ទ្រង់ទតឃើញបុត្រមកពីចម្ងាយ ក៏ស្រែកផ្តាំបុត្រដូច្នេះថា នែទីឃាវុកូន ! ចូរកូនកុំឃើញកាលវែង កុំឃើញកាលខ្លី នែទីឃាវុកូន ! ធម្មតាពៀរមិនដែលរំងាប់ដោយការចងពៀរទេ គឺពៀរតែងរំងាប់ដោយការមិនចងពៀរ ។ ពួកជនទាំងឡាយ បានសម្គាល់ព្រះអង្គថាឆ្កួតរវើរវាយនិយាយផ្តេសផ្តាស ហើយបាននាំ

ព្រះអង្គចេញទៅតាមទ្វារខាងត្បូង កាត់ខ្លួនព្រះអង្គជា ៤ កំណាត់។ លុះដល់ពេលស្វាត់ ព្រះបរមពោធិសត្វទីឃាវុ-កុមារ ក៏បានចូលដល់ទីប្រហារជីវិត ប្រមូលកំណាត់ឈើ ហើយលើកសរីរៈមាតាបិតាដាក់លើជើងថ្ករ រួចក៏បូជាដោយភ្លើង ផ្គងអញ្ជលីធ្វើប្រទក្សិណជើងថ្ករ ៣ ជុំ ។ គ្រានោះ ទីឃាវុកុមារទៅឯព្រៃ ហើយខ្សឹកខ្សួលទួញយំដោយសេចក្តីអាល័យអួលណែនក្នុងទ្រូង អស់ចិត្តយំហើយ ទើបជូតទឹកភ្នែក ត្រឡប់ចូលក្រុងពារាណសីវិញ ទៅសូមរៀនសិល្បៈនឹងហ្មដំរី នៅជិតព្រះរាជវាំង ។ ទីឃាវុកុមារ ក្រោកឡើងក្នុងបច្ចូសសម័យនៃរាត្រី ស្រែកច្រៀងដោយសំឡេងដ៏ពីរោះ ព្រមទាំងដេញពិណផងក្នុងរោងដំរី ដែលធ្វើឱ្យព្រះរាជាពេញព្រះរាជហឫទ័យឱ្យនៅបម្រើព្រះអង្គ ។ ដោយទីឃាវុកុមារពូកែផ្គាប់ចិត្តព្រះរាជា មិនយូរប៉ុន្នានព្រះរាជាក៏បានតែងតាំងទីឃាវុ-កុមារ ក្នុងភាពជាអ្នកស្និទ្ធស្នាលខាងក្នុង ។

ថ្ងៃមួយព្រះរាជា បានត្រាស់បង្គាប់ឱ្យទីឃាវុ-កុមារទឹមរាជរថ នាំព្រះអង្គទៅប្រពាតម្រឹគក្នុងព្រៃ ។ ព្រះរាជានឿយហត់ព្រះកាយដោយផ្លូវឆ្ងាយ បានត្រាស់ឱ្យទីឃាវុកុមារដាក់រាជរថសិន ហើយផ្ទុំកើយព្រះសីសៈលើភ្លៅទីឃាវុកុមារ ក្រោមម្លប់ឈើ ក៏លង់លក់មួយរំពេចទៅ ។ លំដាប់នោះ ទីឃាវុកុមារ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តនេះបានធ្វើនូវសេចក្តីវិនាសជាច្រើនដល់អាត្មាអញ ទាំងពលពាហនៈ ជនបទ ឃ្លាំងនិងជង្រុក របស់អាត្មាអញ ស្តេចនេះរឹបជាន់យកអស់ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ទាំងមាតាបិតារបស់អាត្មាអញ ក៏ត្រូវស្តេចនេះសម្លាប់ចោលអស់ទៀត វេលានេះ គួរអាត្មាអញសងពៀរដល់ស្តេចនេះវិញ ហើយក៏ហូតព្រះខាន់ចេញពីស្រោម ។ វេលានោះ ទីឃាវុកុមារមានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា បិតាបានផ្តាំអាត្មាអញក្នុងពេលដែលទៀបនឹងធ្វើមរណភាពថា នែទីឃាវុកូន អ្នក

ឯងកុំឃើញកាលវែង កុំឃើញកាលខ្លី នែទីឃាវុកូន ធម្មតាពៀរមិនដែលរំងាប់ដោយការចងពៀរទេ គឺពៀរ តែងរំងាប់ដោយការមិនចងពៀរ បើអាត្មាអញកន្លងពាក្យ បិតាហើយ អំពើនេះឈ្មោះថា មិនសមគួរដល់អាត្មាអញ ឡើយ ហើយក៏សៀតព្រះខាន់ចូលទៅក្នុងស្រោមវិញ ។ ទីឃាវុកុមារ មានសេចក្តីត្រិះរិះឃើញការសងពៀរ ជា លើកទី ២ និងជាលើកទី ៣ ប៉ុន្តែរាល់លើកមិនបាន សម្រេចឡើយ ដោយរលឹកឃើញបណ្តាំព្រះបិតាមុននឹង គេធ្វើឃាតព្រះអង្គ ។ គ្រានោះ ស្តេចព្រហ្មទត្តទ្រង់ភិត-ភ័យភ្ញាក់ផ្អើល ស្ទើតស្លក់តក់ស្លុត ហើយក៏តើនឡើង ភ្លាម ។ ទីឃាវុកុមារ ទូលសួរដូច្នេះថា សូមទ្រង់ព្រះ-មេត្តាប្រោស ហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គទ្រង់ភិតភ័យតក់ស្លុត ហើយតើនឡើងដូច្នេះ ? ស្តេចក៏តបថា នែនាយមាណព! ព្រោះយើងយល់សប្តិ ឃើញដូចជាទីឃាវុកុមារ ជាកូន ស្តេចក្នុងដែនកោសលឈ្មោះទីឃីតិ លើកព្រះខាន់ឡើង

គំរាមយើងក្នុងទីនេះ ព្រោះហេតុនោះ បានជាយើង ភ័យភ្ញាក់ផ្អើល ស្ញើតស្លក់តក់ស្លុត ហើយក្រោកឡើង ភ្លាម។ ភ្លាមនោះ ទីឃាវុកុមារ បានយកដៃខាងឆ្វេងចាប់ សង្កត់ព្រះសីសៈនៃស្ដេចក្នុងដែនកាសី ព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ហើយយកដៃខាងស្ដាំហូតព្រះខាន់ រួចនិយាយពាក្យនេះ នឹងស្ដេចថា នៃព្រះអង្គ ! ទូលព្រះបង្គំនេះហើយ ដែល ឈ្មោះទីឃាវុកុមារ ជាកូនស្ដេចក្នុងដែនកោសលព្រះនាម ទីឃីតិ ព្រះអង្គបានធ្វើសេចក្ដីវិនាសជាច្រើនដល់ទូល-ព្រះបង្គំ ទាំងព្រះមាតាបិតារបស់ទូលព្រះបង្គំ ព្រះអង្គក៏ ឱ្យគេធ្វើឃាតចោលទាំងអស់ ពេលនេះ គួរតែទូលព្រះ-បង្គំសងពៀរដល់ព្រះអង្គវិញ ។ ទីឃាវុកុមារ គិតថា យើងនេះ សូម្បីត្រូវលះបង់ជីវិត ក៏មិនទម្លាយនូវឱវាទ ព្រះបិតារបស់យើងឡើយ គ្រាន់តែសម្លុតព្រះរាជា ប៉ុណ្ណោះ ទើបពោលគាថាដែលមានសេចក្ដីថា :

បពិត្រព្រះរាជា ព្រះអង្គធ្លាក់មកក្នុងអំណាចរបស់

ទូលព្រះបង្គំ យ៉ាងនេះហើយ តើហេតុណាមួយដែលញ៉ាំងព្រះអង្គឱ្យរួចចាកទុក្ខ មានដែរឬ ?

ព្រះរាជាត្រាស់នូវព្រះគាថាឆ្លើយតប ដែលមានសេចក្ដីថា :

ម្នាលអ្នកអើយ យើងធ្លាក់នៅក្នុងអំណាចរបស់អ្នក ប្រាកដយ៉ាងនេះហើយ ហេតុណាមួយដែលញ៉ាំងយើងឱ្យរួចចាកទុក្ខ មិនមានឡើយ ។

វេលានោះ ស្ដេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្តក៏ឱនព្រះសិរក្រាបទៀបជើងទីឃាវុកុមារ ហើយមានព្រះរាជឱង្ការទៅនឹងទីឃាវុកុមារយ៉ាងនេះថា នែទីឃាវុកូន! សូមអ្នកអាណិតឱ្យជីវិតដល់យើងផង នែទីឃាវុកូន! សូមអ្នកអាណិតឱ្យជីវិតដល់យើងផង ។ ទីឃាវុកុមារតបវិញថា ទូលព្រះបង្គំនឹងថ្វាយជីវិតព្រះអង្គដូចម្ដេចទៅ គឺគួរតែព្រះអង្គប្រទានជីវិតទូលព្រះបង្គំទៅវិញទេ ។ ព្រះ-រាជាត្រាស់ថា នែទីឃាវុកូន ! បើដូច្នោះអ្នកចូរឱ្យជីវិត

យើងចុះ ឯយើងក៏ឱ្យជីវិតអ្នកវិញដែរ ។

កាលដែលទីឃាវុកុមារ ថ្វាយជីវិតព្រះអង្គហើយ លំដាប់នោះ ទីឃាវុកុមារបានពោលគាថា ដូច្នេះថា :

នាញ្ញំ សុចរិតំ រាជ នាញ្ញំ រាជ សុភាសិតំ
តាយតេ មរណកាលេ ឯវមេវិតរំ ធនំ ។

បពិត្រព្រះរាជា អ្វីដទៃក្រៅពីសុចរិតនិងវាចាដែលជាសុភាសិត គឺមិនអាចការពារព្រះជន្មរបស់ព្រះអង្គកុំឱ្យដល់នូវមរណៈក្នុងពេលនេះបានឡើយ ទ្រព្យក្រៅពីនេះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

ក្នុងព្រះគាថារបស់ព្រះបរមពោធិសត្វនេះ អធិប្បាយថា បពិត្រព្រះរាជា វៀរចាកសុចរិតនិងវាចាជាសុភាសិត ពោលគឺឱវាទរបស់ព្រះបិតាទូលបង្គំចេញហើយ អ្វីដទៃដែលអាចការពារក្នុងវេលាអស់ព្រះជន្មរមែងមិនមានឡើយ ទ្រព្យក្រៅពីនេះក៏ដូចគ្នាដែរ គឺមិនមានប្រយោជន៍ទេ ព្រោះថាក្នុងពេលនេះ ទោះជា

ព្រះអង្គឱ្យទ្រព្យរាប់សែនកោដិ ដល់ទូលព្រះបង្គំ ក៏មិនអាចព្រះអង្គបាននូវជីវិតដែរ ។ ហេតុដូច្នោះ ក្នុងសេចក្ដីនេះ សូមព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបថា សុចរិតនិងពាក្យជាសុភាសិតប៉ុណ្ណោះ ក្រៃលែងជាងទ្រព្យ ។

ព្រះបរមពោធិសត្វ បានសម្ដែងព្រះគាថាជាបន្ត :

អក្កោច្ឆិ មំ អវធិ មំ អជិនិ មំ អហាសិ មេ
យេ ច តំ ឧបនយ្ហន្តិ វេរំ តេសំ ន សម្មតិ។

បុគ្គលទាំងឡាយណា ចងនូវពៀរនោះ ដោយគិតថា អ្នកឯណោះ បានជេរអញ បានវាយអញ បានផ្ចាញ់អញ បានលួចយកទ្រព្យរបស់អញដូច្នេះ ពៀររបស់បុគ្គលទាំងឡាយនោះ រមែងមិនរំងាប់ឡើយ ។

អក្កោច្ឆិ មំ អវធិ មំ អជិនិ មំ អហាសិ មេ
យេ ច តំ នូបនយ្ហន្តិ វេរំ តេសូបសម្មតិ ។

បុគ្គលទាំងឡាយណា មិនចងនូវពៀរនោះថា អ្នកឯណោះ បានជេរអញ បានវាយអញ បានផ្ចាញ់អញ

បានលួចយកទ្រព្យរបស់អញ ដូច្នេះ ពៀររបស់បុគ្គលទាំងឡាយនោះ ទើបរំងាប់បាន ។

ន ហិ វេរេន វេរានិ សម្មន្តីធ កុទាចនំ

អវេរេន ច សម្មន្តិ ឯស ធម្មោ សនន្តនោតិ។

តាំងពីកាលណាមក ពៀរទាំងឡាយ ក្នុងលោកនេះ រមែងមិនរំងាប់ដោយពៀរទេ ពៀរទាំងឡាយ រមែងរំងាប់បានដោយការមិនមានពៀរ នេះជាបុរាណធម៌ ។

គ្រានោះស្តេចក្នុងដែនកាសី និងទីឃាវុកុមារ បានឱ្យជីវិតគ្នាទៅវិញទៅមក បានចាប់ដៃគ្នាផង ធ្វើសម្បថផង ដើម្បីមិនឱ្យមានរឿងប្រទូស្តគ្នាតទៅទៀត ។ បន្ទាប់ពីត្រឡប់ចូលក្រុងវិញហើយ ព្រះរាជាបានប្រកាសឱ្យមនុស្សទាំងឡាយបានដឹងថា នេះជាកូនស្តេចក្នុងដែនកោសល ឈ្មោះទីឃាវុកុមារ អ្នកទាំងឡាយ មិនត្រូវធ្វើទោសចំពោះទីឃាវុកុមារនេះឡើយ ព្រោះទីឃាវុកុមារបានឱ្យជីវិតយើង ទាំងយើងក៏បានឱ្យជីវិតដល់ទីឃាវុកុមារ

វិញដែរ ។ ប្រកាសហើយ ព្រះរាជាបានសួរទៅទីឃាវុ-កុមារយ៉ាងនេះថា នែទីឃាវុកូន ! កាលដែលព្រះបិតារបស់អ្នក ជិតនឹងធ្វើមរណភាព បានផ្តាំបណ្តាំណាចំពោះអ្នកថា ចូរកូនកុំឃើញកាលវែង កុំឃើញកាលខ្លី ធម្មតាពៀរមិនដែលរំងាប់ដោយការចងពៀរទេ គឺពៀរតែងរំងាប់ដោយការមិនចងពៀរ តើបណ្តាំនោះព្រះបិតារបស់អ្នក សំដៅយកហេតុត្រង់ណា បានជាផ្តាំដូច្នេះ ? ទីឃាវុ-កុមារ បានក្រាបទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស កាលដែលព្រះបិតារបស់ទូលព្រះបង្គំ ជិតនឹងធ្វើមរណភាព បានផ្តាំបណ្តាំណាចំពោះទូលព្រះបង្គំថា ចូរកូនកុំឃើញកាលវែង គឺកុំធ្វើពៀរឱ្យយូរអង្វែងឡើយ ឯបណ្តាំដែលថា កុំឃើញកាលខ្លី គឺកុំប្រញាប់បែកចាកពួកមិត្តសម្លាញ់ឡើយ ។ សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ចំណែកបណ្តាំបន្តមកទៀតថា ធម្មតាពៀរមិនដែលរំងាប់ដោយការចងពៀរទេ គឺពៀរតែងរំងាប់ដោយការមិនចងពៀរ នោះសំដៅ

ត្រង់ មាតាបិតារបស់ទូលព្រះបង្គំដែលទ្រង់ឱ្យគេប្រហារជីវិតហើយ ព្រោះហេតុនោះ ប្រសិនបើទូលព្រះបង្គំនឹងបំផ្លាញព្រះអង្គឱ្យដាច់ចាកជីវិតវិញ គង់មានពួកជនដែលប្រាថ្នាប្រយោជន៍ចំពោះព្រះអង្គ នឹងបំផ្លាញទូលព្រះបង្គំឱ្យដាច់ចាកជីវិតវិញដែរ ហើយតទៅទៀត ពួកជនដែលប្រាថ្នានូវប្រយោជន៍ដល់ទូលព្រះបង្គំ មុខតែបំផ្លាញពួកជនទាំងនោះឱ្យដាច់ចាកជីវិតមិនខានឡើយ ពៀរនោះមិនបានរំងាប់ដោយការចងពៀរយ៉ាងនេះឯង ។ ឥឡូវព្រះអង្គទ្រង់ប្រទានជីវិតដល់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំហើយ ឯខ្ញុំព្រះអង្គក៏បានថ្វាយជីវិតដល់ព្រះអង្គវិញដែរ ដូច្នោះ ពៀរនោះនឹងរំងាប់ដោយការមិនចងពៀរយ៉ាងនេះឯង សូមព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាប ។ គ្រានោះ ស្តេចក្នុងដែនកាសីព្រះនាមព្រហ្មទត្ត ទ្រង់ស្ញើចថា អើហ្ន៎ ! ហេតុនេះហៅពេញជាអស្ចារ្យណាស់ អើហ្ន៎ ! ហេតុនេះហៅពេញជាចម្លែកណាស់ ទីឃាវុកុមារនេះពេញជាអ្នកប្រាជ្ញមែន

ព្រោះដឹងសេចក្ដីដែលបិតាពោលដោយសង្ខេប ដោយពិស្ដារបាន ។ ព្រះរាជាបានប្រគល់ពល ពាហនៈ ជនបទឃ្លាំងនិងជង្រុក ជាកេរដំណែលបិតា ទៅទីឃាវុកុមារវិញ ព្រមទាំងប្រទានធីតារបស់ព្រះអង្គទៀតផងឱ្យទីឃាវុ-កុមារតាំងនៅក្នុងរាជសម្បត្តិ គ្រប់គ្រងដែនកោសល ។ តាំងតែពីកាលនោះមក ព្រះរាជាទាំងពីរព្រះអង្គទ្រង់ស្និទ្ធស្នាលគ្នា រីករាយព្រះហឫទ័យគ្រងរាជសម្បត្តិ ។

ព្រះបរមសាស្ដា ទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងនូវរឿងនេះហើយ ព្រះភគវាព្រះអង្គទ្រង់ប្រទាននូវឱវាទដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គួរកោតដែរ យ៉ាងពួកក្សត្រទាំងនោះធ្លាប់តែកាន់ដំបង កាន់គ្រឿងសស្ត្រា ហើយមកចេះមានអំណត់ ព្រមទាំងប្រព្រឹត្តល្អបែបនេះបាន ។ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នករាល់គ្នាបានមកបួសក្នុងធម្មវិន័យនេះដែលតថាគតបានសម្ដែងដោយល្អយ៉ាងនេះហើយ គួរតែខំអត់ធន់ គួរតែខំប្រព្រឹត្តល្អ ឱ្យល្អឡើង ។

ព្រះបរមសាស្ដា ទ្រង់ប្រជុំជាតកថា មាតាបិតាក្នុងគ្រានោះ បានមកជាត្រកូលមហារាជ ចំណែកទីឃាវុកុមារ បានមកជា **តថាគត** ដូច្នេះឯង ។

(ចប់ទីឃីតិកោសលជាតក)

ពាក្យគួរចងចាំ

នាញ្ញំ សុចរិតំ រាជ នាញ្ញំ រាជ សុភាសិតំ
តាយតេ មរណកាលេ ឯវមេវិតរំ ធនំ ។

បពិត្រព្រះរាជា អ្វីដទៃក្រៅពីសុចរិតនិងវាចាដែលជាសុភាសិត គឺមិនអាចការពារព្រះជន្មរបស់ព្រះអង្គកុំឱ្យដល់នូវមរណៈក្នុងពេលនេះបានឡើយ ទ្រព្យក្រៅពីនេះ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

៤. តិលមុដ្ឋិជាតក

(បិដកលេខ ៥៨ , ទំព័រ ១៣៩)

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់គង់ប្រ-ថាប់នៅនាមហាវិហារព្រះជេតពន ទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុមួយអង្គដែលច្រើនទៅដោយសេចក្តីក្រោធ ទើបត្រាស់រឿងនេះ មានបាលីព្រះគាថាថា **អជ្ជាបិ មេ តំ មនសិ** ដូច្នេះជាដើម ។

បានស្តាប់មកថា មានព្រះភិក្ខុ ១ អង្គ លោកច្រើនទៅដោយសេចក្តីក្រោធ និងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត គ្រាន់តែអ្នកដទៃថាអ្វីឱ្យបន្តិចបន្តួចក៏ខឹងក្រោធភ្លាម ធ្វើការប្រទូសរ៉ាយនិងការអន់ចិត្តឱ្យប្រាកដ ។ ក្រោយមកថ្ងៃមួយភិក្ខុទាំងឡាយគង់អង្គុយសន្ទនាគ្នាក្នុងសាលាធម្ម-សភាថា លោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ភិក្ខុអង្គនោះ ជាបុគ្គលច្រើនដោយសេចក្តីក្រោធ និងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់

ចិត្ត ពេលក្រោធម្តងៗ មានសភាពដូចអំបិលដែលគេបាចក្នុងភ្លើងចង្ក្រានដូច្នោះឯង ។ លោកបួសក្នុងព្រះសាសនាដែលប្រដៅមិនឱ្យក្រោធ ជាសាសនានាំសត្វឱ្យរួចផុតចាកពីសេចក្តីសៅហ្មងគ្រប់យ៉ាង ប៉ុន្តែសូម្បីគ្រាន់តែសេចក្តីក្រោធប៉ុណ្ណោះ ក៏មិនអាចគ្របសង្កត់បាន ។ ព្រះបរមសាស្តាស្តេចយាងមកកាន់សាលាធម្មសភា ទ្រង់ជ្រាបអំពីការសន្ទនារបស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ព្រះអង្គត្រាស់ឱ្យភិក្ខុ ១ អង្គទៅនិមន្តភិក្ខុដែលច្រើនទៅដោយសេចក្តីក្រោធនោះមក កាលដែលលោកនិមន្តមកដល់ហើយ ទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុ មានដំណឹងថា លោកជាបុគ្គលក្រោធងាយ ពិតមែនឬ ? កាលដែលភិក្ខុអង្គនោះក្រាបទូលការពិតហើយ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មិនមែនតែក្នុងកាលឥឡូវនេះទេ សូម្បីក្នុងកាលមុន ភិក្ខុនេះក៏បានជាអ្នកច្រើនទៅដោយសេចក្តីក្រោធដូចគ្នាដែរ ។ កាលដែលភិក្ខុទាំងឡាយទូល

អាភាធនា ទើបព្រះភគវា នាំយករឿងក្នុងអតីតកាលមកសម្ដែងដូចតទៅ ៖

ក្នុងអតីតកាល គ្រាដែលព្រះបាទព្រហ្មទត្តគ្រងរាជសម្បត្តិក្នុងក្រុងពារាណសី ឱរសរបស់ព្រះបាទព្រហ្មទត្តនោះ មាននាមថា ព្រហ្មទត្តកុមារ ។ ក្នុងការអប់រំ និងបណ្ដុះបណ្ដាលបុត្រ ព្រះរាជាក្នុងគ្រាមុនៗ សូម្បីមានអាចារ្យទិសាបាមោក្ខក្នុងនគររបស់ខ្លួនក៏ដោយ ក៏នៅតែបញ្ជូនបុត្ររបស់ព្រះអង្គ ឱ្យទៅរៀនសិល្បសាស្ត្រនៅទីឆ្ងាយ ក្រៅពីនគររបស់ខ្លួនដែរ ។ ដែលធ្វើយ៉ាងនេះ មកអំពីព្រះរាជាមានសេចក្ដីសង្ឃឹមថា ព្រះរាជបុត្រទាំងនោះនឹងកម្ចាត់នូវភាពក្រអឺតក្រអោងដោយមានះផង នឹងជាអ្នកចេះមានសេចក្ដីអត់ធន់ចំពោះក្ដៅរងាផង ព្រមទាំងនឹងបានដឹងនូវប្រពៃណី ទំនៀមទម្លាប់របស់មនុស្សក្នុងលោកផងដែរ ។ ព្រោះហេតុដូច្នោះ ទើបព្រះបាទព្រហ្មទត្ត ត្រាស់ហៅព្រហ្មទត្តកុមារជាព្រះរាជបុត្រដែលមាន

ព្រះជន្មវស្សា ១៦ ឆ្នាំ ឱ្យចូលមកគាល់ ហើយព្រះរាជទាននូវស្បែកព្រះបាទមួយគូ ឆត្រស្លឹកឈើមួយ និងទ្រព្យ ១ ពាន់កហាបណៈ ព្រមទាំងត្រាស់ប្រាប់ថា បុត្រចូរទៅកាន់នគរតក្កសិលា ប្រឹងប្រែងសិក្សាយកនូវសិល្បសាស្ត្រមក ។ ព្រហ្មទត្តកុមារ ទទួលព្រះរាជឱង្ការហើយថ្វាយបង្គំព្រះរាជមាតាបិតាលាចេញទៅ ។ ព្រហ្មទត្តកុមារ ក៏បានសួររកផ្ទះលោកអាចារ្យឃើញហើយ ក៏ដោះស្បែក-ព្រះបាទនិងដោះឆត្រ ចូលទៅសំពះលោកអាចារ្យ រួចឈរក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ កាលដែលលោកអាចារ្យធ្វើបដិ-សណ្ឋារៈ និងសាកសួរដឹងហេតុការណ៍សព្វគ្រប់ហើយ ក៏ទទួលបង្ហាត់បង្រៀននូវសិល្បសាស្ត្រដល់ព្រហ្មទត្តកុមារដោយពិស្តារ ចំណែកព្រះរាជកុមារ ក៏រៀនយកនូវសិល្បសាស្ត្រ ដោយការតាំងចិត្ត ។

ថ្ងៃមួយ ព្រហ្មទត្តកុមារនិងសិស្សទាំងឡាយ ទៅងូតទឹកព្រមជាមួយនឹងលោកអាចារ្យ គ្រានោះមានស្ត្រី

ចាស់ជរាម្នាក់ បានធ្វើគ្រាប់ល្ងឱ្យអស់សំបកហើយយក មកហាល ទាំងដែលនៅអង្គុយចាំមើលទៀតផង ព្រហ្ម-ទត្តកុមារ ឃើញគ្រាប់ល្ងដែលយាយហាល ក៏នឹកចង់បរិភោគ ទើបចាប់យកមួយក្តាប់ដៃមកទំពាបរិភោគ ស្ត្រីចាស់ជរាគិតថា មាណពនេះចង់បរិភោគ ទើបអង្គុយស្ងៀមមិនបានពោលអ្វីឡើយ ។ ថ្ងៃបន្ទាប់មកទៀត ព្រះ-រាជកុមារនោះក៏បានធ្វើយ៉ាងនោះទៀត សូម្បីស្ត្រីចាស់ជរាក៏មិនបានពោលថាអ្វីដែរ នៅស្ងៀមជាលើកទី ២ ។ លុះដល់ថ្ងៃទី ៣ ព្រះរាជកុមារក៏នៅតែចាប់យកល្ងរបស់ស្ត្រីចាស់ជរានោះដដែលទៀត លើកនេះ ស្ត្រីចាស់ជរាមិនអាចទ្រាំបាន គាត់ស្រែកយំហើយពោលរៀបរាប់ថា អាចារ្យទិសាបាមោក្ខ ប្រើឱ្យសិស្សរបស់ខ្លួនប្លន់យើង ។ អាចារ្យត្រឡប់មកសួរថា តើមានរឿងអ្វីលោកយាយ ? ស្ត្រីចាស់ជរាពោលថា លោកអាចារ្យ សិស្សរបស់លោកបរិភោគគ្រាប់ល្ងខ្ញុំថ្ងៃនេះមួយក្តាប់ ម្សិលមិញមួយក្តាប់

ម្សិលម្ង៉ៃមួយគ្លាប់ បើសិស្សលោកអាចារ្យ ស៊ីល្ហរបស់ខ្ញុំយ៉ាងនេះ ទោះជាគ្រាប់ល្ហរបស់ខ្ញុំមានប៉ុន្មានក៏មិនសល់ដែរ ។ អាចារ្យទិសាបាមោក្ខពោលថា សូមលោកយាយឈប់យំទៅណ៎ា ! ចាំខ្ញុំសងតម្លៃល្ហដល់លោកយាយ ។ ស្ត្រីចាស់ជរាពោលថា ខ្ញុំមិនត្រូវការតម្លៃអ្វីទេ ខ្ញុំត្រូវការឱ្យលោកប្រដៅសិស្សរបស់លោក កុំឱ្យថ្ងៃក្រោយធ្វើអ៊ីចឹងទៀត ។ អាចារ្យពោលថា មិនអីទេលោកយាយសូមលោកយាយកុំព្រួយ លោកយាយចាំមើលណ៎ា ! ភ្លាមនោះ លោកអាចារ្យបានឱ្យមាណពពីរនាក់ ចាប់ដៃព្រះរាជកុមារម្ខាងម្នាក់ ហើយទើបយករំពាត់ឫស្សីមកវាយកណ្ដាលខ្នងព្រះរាជកុមារ ៣ រំពាត់ ព្រមទាំងពោលប្រដៅថា អ្នកកុំធ្វើយ៉ាងនេះតទៅទៀត ។ ព្រះរាជកុមារក្រោធចំពោះលោកអាចារ្យ មានភ្នែកក្រហមសម្លឹងមើលលោកអាចារ្យតាំងពីខ្នងជើងរហូតដល់ចុងសក់ ។

ព្រះរាជកុមារ ប្រឹងប្រែងរៀនសិល្ប៍សាស្ត្ររហូត

ដល់ចប់ ទាំងមានគំនុំទុកក្នុងហឫទ័យ ដោយចងអាឃាត ថា យើងនឹងសម្លាប់អាចារ្យនេះ នៅពេលដែលយើងបាន សោយរាជ្យ ។ ដល់ពេលដែលត្រូវចាកចេញទៅកាន់ ព្រះនគរវិញ ព្រះរាជកុមារបានក្រាបសំពះលោកអាចារ្យ ធ្វើដូចជាមានសេចក្ដីស្រឡាញ់ និងដឹងគុណគ្រូអាចារ្យ ណាស់ បានពោលផ្ដាំថា បពិត្រលោកអាចារ្យ កាលណា ដែលខ្ញុំបានទ្រង់រាជសម្បត្តិក្នុងព្រះនគរពារាណសី ខ្ញុំនឹង បញ្ជូនដំណឹងមក កាលនោះសូមលោកអាចារ្យអញ្ជើញ ទៅកុំខានឱ្យសោះ ពោលផ្ដាំរួចហើយក៏ចាកចេញទៅ ។

ព្រហ្មទត្តកុមារ ធ្វើដំណើរដល់ក្រុងពារាណសី បានចូលទៅថ្វាយបង្គំព្រះជនកព្រះជននី ហើយសម្ដែង សិល្បសាស្ត្រឱ្យទ្រង់ទាំងពីរបានទតព្រះនេត្រ ។ ព្រះរាជា ត្រាស់ថា យើងមានជីវិតនៅទាន់បុត្ររបស់យើងហ្ន៎ ! ដែលបុត្ររបស់យើងរុងរឿងក្នុងរាជសម្បត្តិ ទើបទ្រង់ ស្ថាបនាព្រះរាជបុត្រ ឱ្យជាព្រះរាជាគ្រប់គ្រងព្រះនគរ

តទៅ ។ កាលបានគ្រងសិរីរាជសម្បត្តិហើយ ក៏រលឹកដល់រឿងដែលលោកអាចារ្យបានធ្វើមកលើព្រះអង្គ កាលដែលទ្រង់នៅជាសិស្សក្នុងនគរតក្កសិលា ស្ដេចទ្រង់វិរោធឆួលឆេះក្នុងព្រះឱរា ទើបចាត់ការបញ្ជូនទូតទៅ ដោយតាំងព្រះហឫទ័យថា យើងនឹងសម្លាប់អាចារ្យនោះ ។ លោកគ្រូអាចារ្យ បានទទួលការអញ្ជើញពីព្រះរាជាក្រុងពារាណសីហើយ ក៏គិតថា ក្នុងពេលដែលព្រះរាជានៅក្មេងដូច្នេះ យើងមិនអាចឱ្យទ្រង់យល់បានឡើយ គិតហើយគាត់ក៏មិនបានទៅក្នុងពេលនោះដែរ ។ លុះដល់វេលាដែលព្រះរាជានោះ ចូលដល់មជ្ឈិមវ័យ ទើបលោកគ្រូអាចារ្យគិតថា ឥឡូវនេះ យើងអាចធ្វើឱ្យព្រះរាជាក្រុងពារាណសីយល់បាន ទើបធ្វើដំណើររហូតចូលដល់ក្រុងពារាណសី ហើយឈរនៅនាខ្លោងទ្វារព្រះរាជវាំង ឱ្យគេក្រាបទូលថា អាចារ្យពីនគរតក្កសិលាមកហើយ ។ ព្រះរាជាទ្រង់សោមនស្សត្រេកអរ បង្គាប់ឱ្យនាំលោកគ្រូអា-

ចារ្យចូលមក គ្រាន់តែទ្រង់ទតព្រះនេត្រឃើញលោកគ្រូអាចារ្យដែលចូលមកគាល់ភ្លាម ទ្រង់ពិរោធរហូតដល់ព្រះនេត្រទាំងពីរឡើងក្រហម ហើយត្រាស់ហៅអាមាត្យទាំងឡាយមកថា នែអាមាត្យទាំងឡាយ ! អាចារ្យនេះហើយវាយយើងឱ្យបែកខ្នង នៅស្នាមរហូតដល់សព្វថ្ងៃឥឡូវគេមករកសេចក្ដីស្លាប់ដោយមិនដឹងខ្លួនថា អាត្មាអញនឹងស្លាប់ក្នុងថ្ងៃនេះ ។ រួចហើយព្រះរាជាបានត្រាស់ទៅរកលោកគ្រូអាចារ្យ ដោយគាថា ដែលមានសេចក្ដីថា :

អ្នកឱ្យគេចាប់យើងត្រង់ដើមដៃ ហើយអ្នកវាយយើងដោយរំពាត់ ព្រោះហេតុតែល្ងមួយក្ដាប់ ការវាយនោះ ប្រាកដក្នុងចិត្តរបស់យើង ដរាបដល់ថ្ងៃនេះ ។

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ អ្នកមិនត្រេកអរក្នុងជីវិតរបស់អ្នកហើយឬ ទើបបានជាមករកយើងដល់ទីនេះ អំពើដែលអ្នកឱ្យគេចាប់ដៃយើងម្ខាងម្នាក់ ហើយអ្នកបានវាយយើងដល់ទៅ ៣ រំពាត់នោះ នឹងតបស្នងដល់អ្នកវិញក្នុង

ថ្ងៃនេះឯង ។

លោកគ្រូអាចារ្យបានស្តាប់ហើយ ទើបពោលគាថា ដូច្នេះថា :

អរិយោ អនរិយំ កុព្វំ យោ ទណ្ឌេន និសេធតិ
សាសនំ តំ ន តំ វេរំ ឥតិ នំ បណ្ឌិតា វិទូតិ។

អរិយជនណា ហាមឃាត់នូវបុគ្គលមិនប្រសើរ មានការដាក់ទោសដល់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ អំពើរបស់អរិយជននោះ រាប់ថាជាការប្រៀនប្រដៅ គឺមិនមែនជាពៀរឡើយ បណ្ឌិតទាំងឡាយរមែងដឹងច្បាស់នូវហេតុនោះ ដូច្នេះឯង ។

បទថា **អរិយោ** ក្នុងគាថានេះ ជាឈ្មោះនៃអាចារ្យអ្នកទូន្មានប្រៀនប្រដៅ ។

បទថា **អនរិយំ** បានដល់បុគ្គលទ្រុស្តសីល មានធម៌ដ៏លាមក ។

បទថា **កុព្វំ** បានដល់អ្នកដែលធ្វើនូវអំពើអាក្រក់

ទ្រុស្តសីលមានបាណាតិបាតជាដើម ។

បទថា **យោ** ដោយសេចក្តីថា បុគ្គលណាមួយមានក្សត្រជាដើម ។

បទថា **ឧណ្ឌេន** ដោយសេចក្តីថា ដោយគ្រឿងប្រហារយ៉ាងណាមួយ ។

បទថា **និសេធតិ** ដោយសេចក្តីថា វាយប្រដៅហាមប្រាមថា កុំធ្វើបែបនេះតទៅទៀត ។

បទថា **សាសនំ តំ ន តំ វេរំ** ដោយសេចក្តីថា បពិត្រមហារាជ ឈ្មោះថា ការវាយប្រដៅ ហាម-ប្រាមបុត្រធីតាឬសិស្ស ដែលជាអ្នកធ្វើនូវអំពើមិនគួរធ្វើដោយអាការយ៉ាងនេះ ជាការទូន្មាន ណែនាំអប់រំ ជាឱវាទ មិនមែនជាការសាងកម្មពៀរវេរាឡើយ ។

បទថា **ឥតិ នំ បណ្ឌិតា វិទូ** ដោយសេចក្តីថា បណ្ឌិតទាំងឡាយ រមែងដឹងច្បាស់នូវសេចក្តីនោះដូច្នេះឯង ។ បពិត្រមហារាជ ព្រោះហេតុនោះ សូម្បី

ព្រះអង្គក៏សូមទ្រង់ជ្រាបយ៉ាងនេះចុះ ព្រះអង្គមិនគួរសាង កម្មពៀរក្នុងសភាពបែបនេះឡើយ ។ ប្រសិនបើក្នុងកាល នោះ ទូលព្រះបង្គំ មិនបានទូន្មានប្រៀនប្រដៅព្រះអង្គទេ បន្តមកទៀត ទ្រង់នឹងលួចនំ លួចស្ករក្រួសនិងផ្លែឈើ ជាដើម ម្ល៉ោះហើយទ្រង់នឹងធ្លាក់ក្នុងចោរកម្មផ្សេងៗ រហូតដល់លួចប្លន់សម្លាប់មនុស្សតាមផ្លូវ សម្លាប់អ្នកស្រុក ទីបំផុត ត្រូវគេចាប់បានព្រមទាំងព័ស្តុតាងទូលដល់ព្រះ-រាជា ទ្រង់នឹងទទួលនូវភ័យគឺអាជ្ញា ដោយព្រះតម្រាស់ថា ពួកអ្នកចូរដាក់អាជ្ញា ឱ្យសមគួរដល់ទោសរបស់ចោរនេះ ដូច្នោះ តើសម្បត្តិមានសភាពបែបនេះ នឹងសម្រេចដល់ ព្រះអង្គបានដូចម្ដេចទៅ តាមពិត ទ្រង់បានដល់នូវសភាព ជាធំយ៉ាងរៀបរយដូច្នេះ ក៏ព្រោះអាស្រ័យទូលព្រះបង្គំ ជាខ្ញុំហ្នឹងឯង មិនមែនទេឬ ? លោកគ្រូអាចារ្យបានធ្វើឱ្យ ព្រះរាជាទទួលព្រមដោយប្រការដូចពោលមកនេះឯង ។

ក្នុងពេលនោះ អាមាត្យទាំងឡាយ ដែលឈរនៅ

ជុំវិញ បានស្តាប់ពាក្យលោកគ្រូអាចារ្យហើយ ទើបក្រាបទូលថា ព្រះករុណាថ្លៃវិសេស ពាក្យដែលលោកអាចារ្យពោលនេះជាការពិតណាស់ ភាពជាធំនេះ គឺជារបស់លោកអាចារ្យរបស់ព្រះអង្គដោយពិត ។ ខណៈនោះព្រះរាជាទ្រង់កំណត់បាន ទ្រង់ដឹងគុណលោកគ្រូអាចារ្យទើបត្រាស់ថា បពិត្រលោកអាចារ្យ ខ្ញុំសូមជូននូវភាពជាធំនេះដល់លោក សូមលោកទទួលនូវរាជសម្បត្តិនេះចុះ ។ លោកគ្រូអាចារ្យបដិសេធថា ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំមិនត្រូវការនូវរាជសម្បត្តិឡើយ ។ ព្រះរាជាទ្រង់បានបញ្ជូនដំណឹងទៅកាន់នគរតក្កសិលា ឱ្យនាំបុត្រនិងភរិយារបស់លោកគ្រូអាចារ្យមក ហើយទ្រង់ប្រទានឥស្សរិយយសដ៏ធំ ដោយទ្រង់តែងតាំងលោកគ្រូអាចារ្យនោះឯង ក្នុងតំណែងជាបុរោហិត និងតាំងទុកក្នុងឋានៈជាបិតា ។ ព្រះរាជាតាំងនៅក្នុងឱវាទរបស់បុរោហិត បំពេញបុណ្យទាំងឡាយមានទានជាដើម និងមានសុគតិភពប្រព្រឹត្តទៅជាខាងមុខ ។

ព្រះបរមសាស្ដា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់នាំយកនូវព្រះធម៌ទេសនានេះ មកសម្ដែងរួចហើយ ព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសចតុរារិយសច្ច និងប្រជុំជាតក ។ ក្នុងវេលាចប់សច្ចកថា ភិក្ខុដែលច្រើនទៅដោយសេចក្ដីក្រោធ បានតាំងនៅក្នុងអនាគាមិផល បរិស័ទដទៃៗ បានជាព្រះ-សោតាបន្ននិងព្រះសកទាគាមី ។ ព្រះរាជាក្នុងគ្រានោះបានមកជាភិក្ខុដែលច្រើនទៅដោយសេចក្ដីក្រោធនេះឯងចំណែកលោកគ្រូអាចារ្យ គឺបានមកជា **តថាគត** ។

(ចប់តិលមុដ្ឋិជាតក)

ប្រយោជន៍នៃការចម្រើន
សតិប្បដ្ឋាន ៤

(បិដកលេខ ៣៨)

(ទំព័រ ២) ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ផ្លូវគឺសតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាផ្លូវមូលតែមួយ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធនៃសត្វទាំងឡាយ ដើម្បីកន្លងបង់នូវសេចក្តីសោកនិងសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ដើម្បីរំលត់បង់នូវទុក្ខនិងទោមនស្ស ដើម្បីបានសម្រេចនូវការត្រាស់ដឹង (អរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ) ដើម្បីធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ។

(ទំព័រ ៣) ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុត្រូវតែជាអ្នកមានស្មារតី និងជាអ្នកមាននូវសម្បជញ្ញៈ នេះជាអនុសាសនី គឺពាក្យប្រៀន

ប្រដៅរបស់តថាគតចំពោះអ្នកទាំងឡាយ ។ (ស្មារតីក្នុងទីនេះព្រះអង្គទ្រង់សម្ដែងអំពីសតិប្បដ្ឋាន ៤) ។

(ទំព័រ ១០) ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវសុភាសិតនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុណាជាភិក្ខុថ្មី ទើបនឹងបួស ទើបតែនឹងមកកាន់ធម្មវិន័យនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ពួកភិក្ខុនោះ អ្នកទាំងឡាយគប្បីឱ្យសមាទាន ឱ្យសេពគប់ ឱ្យតាំងនៅក្នុងការចម្រើនសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤។

(ទំព័រ ១៤) ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវសុភាសិតនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើបុគ្គលពោលថា គំនរនៃកុសលដូច្នេះ កាលបើពោលដោយត្រឹមត្រូវ គប្បីពោលចំពោះសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤។

(ទំព័រ ១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរត្រាច់ទៅក្នុងទី ដែលជាទីគោចរ ជាដែននៃបិតារបស់ខ្លួនចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលដែលអ្នកទាំងឡាយត្រាច់ទៅក្នុងទីដែលជាទីគោចរ ជាដែននៃបិតារបស់ខ្លួន

មារនឹងមិនបាននូវចន្លោះ មារនឹងមិនបាននូវអារម្មណ៍ឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះទីដែលជាទីគោចររបស់ភិក្ខុ ជាដែននៃបិតារបស់ខ្លួន តើដូចម្តេច គឺសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ នេះឯង ។

(ទំព័រ ៣៣) ម្នាលអានន្ទ ក្នុងសម័យណា ដែលតថាគតបានចូលកាន់ចេតោសមាធិ មិនមាននិមិត្ត (ផលសមាបត្តិវិហារធម៌) ព្រោះមិនធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវនិមិត្តទាំងពួង (មានរូបនិមិត្តជាដើម) ព្រោះរលត់នូវពួកវេទនាចំពួកខ្លះ (លោកិយវេទនា) ម្នាលអានន្ទក្នុងសម័យនោះ សេចក្តីសប្បាយដ៏ក្រៃលែង (ផាសុវិហារធម៌) រមែងមានដល់តថាគត ។ ម្នាលអានន្ទ ព្រោះហេតុនោះក្នុងសាសនានេះ អ្នកទាំងឡាយចូរមានខ្លួនជាទីពឹង មានខ្លួនជាទីរលឹក កុំមានវត្ថុដទៃជាទីរលឹកឡើយ ចូរមានធម៌ជាទីពឹង មានធម៌ជាទីរលឹក កុំមានវត្ថុដទៃជាទីរលឹកឡើយ (ទីពឹងទីរលឹកនេះ ជាបន្តទៅទៀតព្រះអង្គទ្រង់

សម្តែងអំពីការចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤) ។

(ទំព័រ ៣៤) ម្នាលអានន្ទ ពួកជនឯណានីមួយ មានខ្លួនជាទីពឹង មានខ្លួនជាទីរលឹក មិនមានវត្ថុដទៃជាទីរលឹក មានធម៌ជាទីពឹង មានធម៌ជាទីរលឹក មិនមានវត្ថុដទៃជាទីរលឹក រមែងមានទាំងក្នុងកាលឥឡូវនេះ ទាំងក្នុងកាលអំណើះអត់ពីតថាគតទៅហើយ ។ ម្នាលអានន្ទ ពួកភិក្ខុឯណានីមួយ មានសេចក្តីប្រាថ្នានូវការសិក្សា ភិក្ខុទាំងនោះ នឹងប្រាកដមានក្នុងចំណែកដ៏ប្រសើរក្រៃលែង (គឺអរហត្តផល) ។

អដ្ឋកថា ពន្យល់ពាក្យ ដែលថា មានសេចក្តីប្រាថ្នានូវការសិក្សា គឺសិក្សាព្រមដោយការមានសតិប្បដ្ឋាន ៤ ជាអារម្មណ៍ ។

(ទំព័រ ៣៥) ភិក្ខុនីទាំងឡាយ បានពោលនឹងព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអានន្ទដ៏ចម្រើន ពួកភិក្ខុនីជាច្រើនអង្គក្នុងទីនេះ មានចិត្តតាំងខ្ជាប់ក្នុង

សតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ តែងដឹងច្បាស់នូវគុណវិសេសដ៏ក្រៃលែងដទៃទៀត ជាងគុណវិសេសខាងដើម ។ ព្រះ-អានន្ទទូលថា ម្នាលនាងទាំងឡាយយ៉ាងហ្នឹងហើយ ។

អដ្ឋកថា ពន្យល់ពីការដឹងច្បាស់នូវគុណវិសេសដ៏ក្រៃលែងដទៃទៀតជាងគុណវិសេសខាងដើម គឺវិបស្សនាចម្រើនតាមលំដាប់ ។

កាលដែលព្រះអានន្ទក្រាបទូលព្រះដ៏មានព្រះភាគអំពីពាក្យរបស់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ព្រះអង្គទ្រង់ទទួលថា ម្នាលអានន្ទ យ៉ាងហ្នឹងហើយ ។ ជាបន្តទៅក្នុងព្រះសូត្រនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងនូវកម្មដ្ឋានរបស់អ្នកដែលមានប្រក្រតីចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

(ទំព័រ ៤៤) ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសារីបុត្ត តថាគតហៅថា មហាបុរស ព្រោះមានចិត្តរួចផុតស្រឡះហើយ មិនមែនហៅថា មហាបុរស ព្រោះមានចិត្តមិនទាន់រួចផុតស្រឡះឡើយ ។

(បន្តទៅ ព្រះអង្គទ្រង់សម្តែងអំពីចិត្តរួចផុតស្រឡះ ព្រោះចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤) ។

(ទំព័រ ៦៤) ឧត្តិយភិក្ខុសូមធម៌ពីព្រះដ៏មានព្រះ-ភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧត្តិយៈ បើដូច្នេះ ក្នុងសាសនានេះ អ្នកចូរជម្រះនូវដើមនៃកុសលធម៌ទាំង-ឡាយសិន ។ ចុះអ្វីជាដើមនៃកុសលធម៌ទាំងឡាយ ។ គឺ សីលស្អាតល្អ ១ និងទិដ្ឋិត្រង់ ១ ។

ម្នាលឧត្តិយៈ កាលបើអ្នកនឹងមានសីលស្អាតល្អ ព្រមទាំងមានទិដ្ឋិត្រង់ល្អហើយ ម្នាលឧត្តិយៈ លំដាប់អំពីនោះទៅ អ្នកត្រូវអាស្រ័យសីល តាំងនៅក្នុងសីល ហើយ ចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ចុះ ។ល។

បណ្តាព្រះអរហន្តទាំងឡាយ ព្រះឧត្តិយៈដ៏មាន-អាយុក៏ជាព្រះអរហន្តមួយអង្គដែរ ។

(ទំព័រ ៦៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះ ដែលបុគ្គលបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យរឿយៗហើយ ជា

គុណជាតប្រសើរ ជាទីស្រោចស្រង់ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអស់ទៅនៃទុក្ខដោយប្រពៃដល់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តតាម នោះឯង ។

(ទំព័រ ៧០) សហម្បតិព្រហ្ម បានពោលពាក្យនេះ ចំពោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ :

ឯកាយនំ ជាតិខយន្តទស្សី
មគ្គំ បជានាតិ ហិតានុកម្បី
ឯតេន មគ្គេន តរឹសុ បុព្វេ
តរិស្សន្តិ យេ ច តរន្តិ ឱឃន្តិ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញនូវព្រះនិព្វានជាទីបំផុតទុក្ខ មានកិរិយាអស់ទៅនៃជាតិ ព្រះអង្គទ្រង់អនុគ្រោះទៅដោយប្រយោជន៍ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវផ្លូវដែលជាផ្លូវតែមួយ ជនទាំងឡាយណា បានឆ្លងហើយក្នុងកាលមុនក្តី ឆ្លងក្នុងកាលឥឡូវនេះក្តី នឹងឆ្លងក្នុងកាលខាងមុខក្តីនូវឱឃៈ (មានកាមោឃៈជាដើម) បុគ្គលទាំងឡាយ

នោះ គឺឆ្លងតាមផ្លូវនេះឯង ។

អដ្ឋកថា

បទថា **ឯកាយនំ** ផ្លូវតែមួយ ។

បទថា **មគ្គំ បជានាតិ** ដោយសេចក្ដីថា ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវផ្លូវដែលជាផ្លូវតែមួយ ពោលគឺសតិប្បដ្ឋានដែលជាបុព្វភាគ ហៅថា ផ្លូវជាទីទៅខាងមុខយ៉ាងឯក ។ អធិប្បាយថា ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់នូវផ្លូវនោះ ។

(ទំព័រ ៧២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើភិក្ខុគិតថា អាត្មាអញនឹងរក្សាខ្លួន គប្បីសេពសតិប្បដ្ឋាន ៤ បើគិតថា អាត្មាអញនឹងរក្សាអ្នកដទៃ ក៏ត្រូវសេពនូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុកាលរក្សាខ្លួនឈ្មោះថា រក្សាអ្នកដទៃ កាលរក្សាអ្នកដទៃ ក៏ឈ្មោះថារក្សាខ្លួន ។

(ទំព័រ ៧៧) សម័យមួយ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ និងព្រះភទ្ទៈដ៏មានអាយុ គង់នៅក្នុងកុក្កុដារាម ជិតក្រុងបាដលិបុត្ត ។ល។ ព្រះអានន្ទឆ្លើយបញ្ហាថា ម្នាលភទ្ទៈដ៏

មានអាយុ សីលជាកុសលទាំងឡាយឯណាដែលព្រះដ៏-មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហើយ សីលជាកុសលទាំងនោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់កំណត់ដើម្បីចម្រើននូវ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

អដ្ឋកថា

ពាក្យថា **សីលទាំងឡាយ** បានដល់ចតុប្បារិសុទ្ធិ-សីល ។

(ទំព័រ ៨១) ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុឆ្លើយបញ្ហាជាបន្ត :

ម្នាលអាវុសោ កាលបើព្រះតថាគតបរិនិព្វានទៅហើយ ព្រះសទ្ធម្មមិនឋិតនៅអស់កាលយូរទៅបាន ព្រោះភិក្ខុមិនចម្រើន មិនធ្វើឱ្យរឿយៗនូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។ ម្នាលអាវុសោ កាលបើព្រះតថាគតបរិនិព្វានទៅហើយ ព្រះសទ្ធម្មឋិតនៅអស់កាលយូរទៅបាន ព្រោះភិក្ខុបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យរឿយៗនូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

អដ្ឋកថា

រមែងមានការសាបសូន្យនូវព្រះសទ្ធម្ម បាន ដល់ រមែងមានការសាបសូន្យដោយអំណាចបុគ្គល ។ ពិតណាស់ ភិក្ខុណា ពេលដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ គង់ព្រះជន្មនៅ មិនចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ ព្រះសទ្ធម្ម របស់ភិក្ខុនោះ ក៏សាបសូន្យទៅ ដូចព្រះសទ្ធម្មនៃភិក្ខុ ទេវទត្តជាដើម ។ ក្នុងព្រះសូត្រនេះ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ ដល់ការសាបសូន្យនៃព្រះសទ្ធម្មរបស់បុគ្គលនោះឯង ។

(ទំព័រ ៨៧) សម័យមួយព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ ព្រះមហាមោគ្គល្លានដ៏មានអាយុ និងព្រះអនុរុទ្ធដ៏មាន-អាយុ គង់នៅក្នុងកណ្តកីវនារាម ជិតក្រុងសាកេត ។ល។ គ្រានោះព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុសួរព្រះអនុរុទ្ធថា ម្នាល អាវុសោអនុរុទ្ធ គេតែងពោលថា សេក្ខៈ សេក្ខៈ ម្នាល អាវុសោ ចុះ សេក្ខៈ តើដូចម្តេច ? ព្រះអនុរុទ្ធឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ បុគ្គលដែលឈ្មោះថា សេក្ខៈ ព្រោះបាន

ចម្រើននូវចំណែកនៃសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

អដ្ឋកថា

ពាក្យថា **ព្រោះបានចម្រើននូវចំណែកនៃសតិប្បដ្ឋាន ៤** ដោយសេចក្ដីថា អប់រំបានដោយចំណែកខ្លះ ។ ពិតណាស់ បុគ្គលដែលកំពុងធ្វើឱ្យមគ្គ ៤ និងផល ៣ កើតឡើង ឈ្មោះថា បានអប់រំសតិប្បដ្ឋានបានដោយចំណែកខ្លះ ។

(ទំព័រ ៨៩) ព្រះសារីបុត្ត សួរព្រះអនុរុទ្ធជាបន្តថា ម្នាលអាវុសោអនុរុទ្ធ គេតែងពោលថា អសេក្ខៈ អសេក្ខៈ ដូច្នេះ ម្នាលអាវុសោ ចុះអសេក្ខៈ តើដូចម្ដេច ? ព្រះអនុរុទ្ធឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ បុគ្គលដែលឈ្មោះថា អសេក្ខៈ ព្រោះបានចម្រើននូវសេចក្ដីសម្រេចនៃសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

អដ្ឋកថា

ពាក្យថា **ព្រោះបានចម្រើននូវសេចក្ដីសម្រេច**

ដោយសេចក្ដីថា បានអប់រំឱ្យសម្បូណ៌ពេញទីហើយ ។ ពិតណាស់ បុគ្គលដែលចម្រើនបានសម្រេចដល់អរហត្ត-ផល ឈ្មោះថា បានអប់រំនូវសតិប្បដ្ឋានបានបរិបូណ៌ហើយ ។

(ទំព័រ ៩០) ព្រះសារីបុត្តសួរព្រះអនុរុទ្ធថា ចុះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ បានដល់នូវភាវៈជាអ្នកមានអភិញ្ញាដ៏ធំ តើព្រោះបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យរឿយៗនូវធម៌ដូចម្ដេច ? ព្រះអនុរុទ្ធឆ្លើយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំបានដល់នូវភាវៈជាអ្នកមានអភិញ្ញាដ៏ធំ ព្រោះបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យរឿយៗនូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំបានដឹងច្បាស់នូវលោក (ចក្កវាឡ) រាប់ពាន់ ព្រោះបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យរឿយៗនូវ សតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះដែរ ។

អដ្ឋកថា

ពាក្យថា **បានដល់នូវភាវៈជាអ្នកមានអភិញ្ញាដ៏ធំ** គឺព្រះថេរៈពោលដោយអំណាចអភិញ្ញា ៦ យ៉ាង ។

(ទំព័រ ៩១) សម័យមួយព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុគង់នៅក្នុងមហាវិហារវេឡុវន័ ជិតក្រុងរាជគ្រឹះ។ សម័យនោះឯង សិរិវឌ្ឍគហបតីមានអាពាធដល់នូវសេចក្តីទុក្ខឈឺធ្ងន់ ។ល។ គ្រានោះ ព្រះអានន្ទដ៏មានអាយុ បានចូលទៅសាកសួរពីអាការរោគ ព្រមទាំងបានប្រទានឱវាទអំពីសតិប្បដ្ឋាន ៤ ទៀតផង ។ សិរិវឌ្ឍគហបតីបានពោលថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន សតិប្បដ្ឋាន ៤ ឯណា ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយ ធម៌ទាំងនោះ មានព្រមនៅក្នុងខ្លួននៃខ្ញុំព្រះករុណា ទាំងដែលខ្ញុំព្រះករុណាបានឃើញច្បាស់នូវធម៌ទាំងនោះឯង ។ល។ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ពួកសញ្ញោជនៈ ៥ ជាចំណែកខាងក្រោម ដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយ ខ្ញុំព្រះករុណាមិនឃើញនូវ សញ្ញោជនៈឯណានីមួយ ដែលខ្ញុំព្រះករុណាមិនទាន់លះបង់ក្នុងខ្លួនសោះឡើយ ។

(ទំព័រ ៩៧) សាវត្ថីនិទាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចក្ខុកើតឡើង ញាណកើតឡើង បញ្ញាកើតឡើង វិជ្ជាកើតឡើង ពន្លឺភ្លឺស្វាងក៏កើតឡើងដល់តថាគត ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលតថាគតមិនធ្លាប់បានស្តាប់ពីមុនមកថា នេះជាការពិចារណាឃើញនូវកាយក្នុងកាយ នេះជាការពិចារណាឃើញនូវវេទនាក្នុងវេទនាទាំងឡាយ នេះជាការពិចារណាឃើញនូវចិត្តក្នុងចិត្ត នេះជាការពិចារណាឃើញនូវធម៌ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការពិចារណាឃើញនូវកាយក្នុងកាយ ការពិចារណាឃើញនូវវេទនាក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ការពិចារណាឃើញនូវចិត្តក្នុងចិត្ត ការពិចារណាឃើញនូវធម៌ក្នុងធម៌ទាំងឡាយនោះឯង ជាធម៌ដែលតថាគតត្រូវចម្រើន ។ល។ តថាគតបានចម្រើនហើយ ។ (ក្នុងព្រះសូត្រនេះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគព្រះអង្គត្រាស់សម្តែងអំពី សច្ចញ្ញាណ កិច្ចញ្ញាណ និងកតញ្ញាណ ក្នុងសតិប្បដ្ឋាន ៤) ។

(ទំព័រ ១០០) សាវត្ថីនិទាន។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះ ដែលបុគ្គលបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យរឿយៗហើយ រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីនឿយណាយ ដើម្បីប្រាសចាកតម្រេក ដើម្បីរលត់ ដើម្បីស្ងប់ ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បីត្រាស់ដឹង ដើម្បីព្រះនិព្វានតែម្យ៉ាង ។

(ទំព័រ ១០១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ដែលបុគ្គលណាមួយមិនប្រារព្ធហើយ មគ្គដ៏ប្រសើរប្រកបដោយអង្គ ៨ ដែលញុំាងសត្វឱ្យដល់នូវការអស់ទុក្ខដោយប្រពៃ ក៏ឈ្មោះថា បុគ្គលទាំងនោះមិនប្រារព្ធហើយដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ដែលបុគ្គលណាមួយប្រារព្ធហើយ មគ្គដ៏ប្រសើរប្រកបដោយអង្គ ៨ ដែលញុំាងសត្វឱ្យដល់នូវការអស់ទុក្ខដោយប្រពៃ ក៏ឈ្មោះថា បុគ្គលទាំងនោះប្រារព្ធហើយដែរ ។

(ទំព័រ ១០២) សាវត្ថីនិទាន។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះ ដែលបុគ្គលបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យ

រឿយៗហើយ រមែងប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដើម្បីឆ្លងចាកវដ្តៈ ដែលមិនមែនជាត្រើយ ហើយដល់នូវព្រះនិព្វានដែលជាត្រើយ ។

(ទំព័រ ១០៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះ ដែលបុគ្គលបានចម្រើន បានធ្វើឱ្យរឿយៗហើយ បណ្តាផលទាំង ២ ផលណាមួយនឹងបានជាប្រាកដ គឺនឹងបានសម្រេចភាពជាព្រះអរហន្តក្នុងបច្ចុប្បន្នទាន់ភ្នែក ឬបើមានឧបាទានសេសសល់នៅ ក៏គង់នឹងបានសម្រេចនូវភាពជាព្រះអនាគាមី ពុំខានឡើយ ។

(ទំព័រ ១០៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាននេះមាន ៤ ។ល។ កាលបើភិក្ខុនោះពិចារណាឃើញកាយក្នុងកាយ វេទនាក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ចិត្តក្នុងចិត្ត ធម៌ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ឆន្ទៈឯណាដែលមានក្នុងកាយ វេទនាចិត្តធម៌ ភិក្ខុក៏បានលះបង់នូវឆន្ទៈនោះចេញ អមតនិព្វានក៏ឈ្មោះថា ភិក្ខុនោះបានធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ហើយ

ព្រោះបានលះបង់នូវឆន្ទៈនោះឯង ។

(ទំព័រ ១២៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយគួរអនុគ្រោះពួកជនឯណា មួយវិញទៀត ពួកជនឯណាដែលជាមិត្ត អមាត្យ ញាតិឬសាលោហិត ដែលពួកគេគប្បីសម្គាល់នូវពាក្យដែលខ្លួនគួរស្តាប់ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ អ្នកទាំងឡាយគួរញុំាងជនទាំងនោះឱ្យសមាទានឱ្យសេពគប់ ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងការចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

(ទំព័រ ១២៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេទនានេះមាន ៣ ប្រការ ។ វេទនា ៣ ប្រការគឺអ្វីខ្លះ ។ គឺសុខ-វេទនា ១ , ទុក្ខវេទនា ១ , អទុក្ខមសុខវេទនា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វេទនា ៣ ប្រការ ដូច្នេះឯង ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ភិក្ខុគប្បីចម្រើនដើម្បីកំណត់ដឹងនូវវេទនាទាំង ៣ នេះឯង ។

(ទំព័រ ១២៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាសវៈនេះមាន ៣ ប្រការ ។ អាសវៈ ៣ ប្រការដូចម្តេចខ្លះ ។ គឺ

កាមាសវៈ ១ , ភវាសវៈ ១ , អវិជ្ជាសវៈ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាសវៈ ៣ ប្រការ ដូច្នេះឯង ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ ភិក្ខុគប្បីចម្រើនដើម្បីលះបង់នូវអាសវៈទាំង ៣ នេះឯង ។

(ទំព័រ ១២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដូចជាទឹកក្នុងទន្លេគង្គាហូរទៅទិសខាងកើត ទេរទៅទិសខាងកើត ឈមទៅទិសខាងកើត យ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ ភិក្ខុកាលចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ កាលធ្វើឱ្យច្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ រមែងឱនទៅរកព្រះនិព្វាន សសៀរទៅរកព្រះនិព្វាន ឈមទៅរកព្រះនិព្វាន យ៉ាងនោះឯង ។

(ទំព័រ ៣៤៧) ខ្ញុំបានស្តាប់មកយ៉ាងនេះ ។ សម័យមួយ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ គ្រានោះឯង ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ សំងំនៅក្នុងទីស្ងាត់

កើតបរិវិតក្កក្នុងចិត្តយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុទាំងឡាយឯណានី-មួយ បោះបង់ចោលនូវសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ ភិក្ខុទាំងនោះឈ្មោះថា បោះបង់ចោលនូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ជាដំណើរទៅកាន់ទីអស់ទុក្ខដោយប្រពៃ ភិក្ខុទាំងឡាយឯណានីមួយធ្វើនូវសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ ឱ្យបរិបូណ៌ ភិក្ខុទាំងនោះឈ្មោះថា ធ្វើនូវអរិយមគ្គជាដំណើរទៅកាន់ទីអស់ទុក្ខដោយប្រពៃឱ្យបរិបូណ៌ ។

(ទំព័រ ៣៦០) សាវត្ថីនិទាន ។ ក្នុងទីនោះឯងព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ បានសម្តែងធម៌ចំពោះភិក្ខុទាំង-ឡាយដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ សតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះ ដែលភិក្ខុចម្រើន ធ្វើឱ្យច្រើនហើយ រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីអស់តណ្ហា ។

(ទំព័រ ៣៦១) សម័យមួយ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុគង់នៅក្នុងសាលាធ្វើពីឈើស្រល់ ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ ក្នុងទីនោះឯង ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ បានសម្តែងធម៌

ចំពោះភិក្ខុទាំងឡាយដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ទន្លេគង្គា មានទំនាបទៅទិសខាងកើត មានជម្រាលទៅទិសខាងកើត ឈមទៅទិសខាងកើត តែពួកមហាជនកាន់យកចបនិងកញ្ជើមកដោយគិតថា យើងទាំងឡាយនឹងធ្វើទន្លេគង្គានេះ ឱ្យមានទំនាបទៅទិសខាងលិច ឱ្យមានជម្រាលទៅទិសខាងលិច ឱ្យឈមទៅទិសខាងលិចវិញ ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយយល់សេចក្តីនោះដូចម្តេច តើពួកមហាជននោះ គប្បីធ្វើទន្លេគង្គាឱ្យមានទំនាបទៅទិសខាងលិច ឱ្យមានជម្រាលទៅទិសខាងលិច ឱ្យឈមទៅទិសខាងលិចវិញបានដែរឬទេ? ភិក្ខុទាំងនោះតបថា បពិត្រលោកដ៏មានអាយុ ធ្វើដូច្នោះមិនបានទេ ។ ព្រះអនុរុទ្ធសួរទៀតថា ដំណើរនោះព្រោះហេតុអ្វី ? ពួកភិក្ខុឆ្លើយថា ព្រោះទន្លេគង្គានោះ មានទំនាបទៅទិសខាងកើត មានជម្រាលទៅទិសខាងកើត ឈមទៅទិសខាងកើត ដូច្នេះគេមិនងាយធ្វើឱ្យមាន

ទំនាបទៅទិសខាងលិច ឱ្យមានជម្រាលទៅទិសខាងលិច ឱ្យឈមទៅទិសខាងលិចវិញបានឡើយ ឯពួកមហាជននោះ គ្រាន់តែបានចំណែកនៃសេចក្តីលំបាក និងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ប៉ុណ្ណោះ ។ ព្រះអនុរុទ្ធបានសម្តែងបញ្ជាក់ក្នុងសេចក្តីនេះថា យ៉ាងណាមិញ ម្នាលអាវុសោទាំង-ឡាយ ព្រះរាជាក្តី មហាមាត្យរបស់ព្រះរាជាក្តី មិត្តក្តី អមាត្យក្តី ញាតិក្តី សាលោហិតក្តី នាំភោគៈទាំងឡាយមកបវារណាភិក្ខុដែលកំពុងចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន ៤ កំពុងធ្វើឱ្យច្រើននូវសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ ថា ម្នាលបុរសដ៏ចម្រើន ចូរអ្នកមកអាយ សំពត់កាសាវៈទាំងនេះសម្រេចប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នក អ្នកជាមនុស្សត្រងោលកាន់អំបែងត្រាច់ទៅសូមបាយគេធ្វើអ្វីទៀត អ្នកចូរវិលត្រឡប់មករកភេទទាបវិញ ចូរប្រើប្រាស់នូវភោគៈទាំងឡាយផង ចូរធ្វើបុណ្យទាំងឡាយផង ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលកំពុងចម្រើននូវសតិប្បដ្ឋាន ៤ កំពុងធ្វើឱ្យច្រើននូវ

សតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ នោះ នឹងពោលលាសិក្ខាត្រឡប់មករកភេទទាបវិញដូច្នោះ ហេតុនោះរមែងមិនមានឡើយ ។ ដំណើរនោះព្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ព្រោះថា ចិត្តរបស់លោកមានទំនាបទៅរកសេចក្ដីស្ងប់ស្ងាត់ មានជម្រាលទៅរកសេចក្ដីស្ងប់ស្ងាត់ ឈមទៅរកសេចក្ដីស្ងប់ស្ងាត់ អស់កាលយូរអង្វែង នឹងឱ្យលោកត្រឡប់មករកភេទទាបវិញ ហេតុនោះរមែងមិនមានឡើយ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

(ទំព័រ ៣៦៣) សម័យមួយ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុនិងព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ គង់នៅក្នុងអម្ពបាលិវ័ន ជិតក្រុងវេសាលី ។ល។ ព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ សួរព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសោអនុរុទ្ធ ឥន្ទ្រិយទាំងឡាយរបស់លោកជ្រះថ្លា សម្បុរមុខរបស់លោកបរិសុទ្ធផូរផង់ ក្នុងវេលានេះ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុច្រើននៅដោយវិហារធម៌ដូចម្ដេច ?

ព្រះអនុរុទ្ធតបថា បពិត្រលោកដ៏មានអាយុ ក្នុងវេលានេះ ខ្ញុំព្រះករុណាច្រើននៅដោយមានចិត្តតម្កល់ស៊ប់ក្នុងសតិប្បដ្ឋាន ៤ ។

បន្ទាប់ពីព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុសម្តែងសតិប្បដ្ឋាន ៤ ដោយសង្ខេបហើយ លោកក៏បានសម្តែងបន្តទៀតថា បពិត្រលោកដ៏មានអាយុ ភិក្ខុឯណា ជាព្រះអរហន្តខីណាស្រព មានព្រហ្មចរិយៈបាននៅរួចហើយ មានកិច្ចទាំង១៦ ធ្វើរួចហើយ មានភារៈដាក់ចុះហើយ មានប្រយោជន៍របស់ខ្លួនសម្រេចហើយ មានសញ្ញោជនៈក្នុងភពអស់ហើយ រួចស្រឡះចាកកិលេសព្រោះដឹងដោយប្រពៃ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ច្រើននៅដោយមានចិត្តតម្កល់ស៊ប់ក្នុងសតិប្បដ្ឋាន ៤ នេះឯង ។

(ទំព័រ ៣៦៥) សម័យមួយ ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុគង់នៅក្នុងអន្ធវ័ន ជិតក្រុងសាវត្ថី មានអាពាធ ដល់នូវសេចក្តីទុក្ខ មានជំងឺធ្ងន់ ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុច្រើនអង្គ

បានចូលទៅរកព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ បានសួរព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុដូច្នេះថា ព្រះអនុ-រុទ្ធដ៏មានអាយុ នៅដោយវិហារធម៌ដូចម្ដេច បានជាទុក្ខវេទនាមានក្នុងសរីរៈកើតឡើងហើយ គ្របសង្កត់ចិត្តមិនបាន ?

ព្រះអនុរុទ្ធដ៏មានអាយុតបថា ម្នាលអាវុសោទាំង-ឡាយ ខ្ញុំព្រះករុណាមានចិត្តតម្កល់ស៊ប់ក្នុងសតិប្បដ្ឋាន ៤ បានជាទុក្ខវេទនាមានក្នុងសរីរៈកើតឡើងហើយ គ្របសង្កត់ចិត្តមិនបាន ។

≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈

បិដកលេខ ១៧ , ទំព័រ ២៤៤

ភគវា ឯតទវោច ឯកាយនោ អយំ ភិក្ខវេ មគ្គោ សត្តានំ វិសុទ្ធិយា សោកបរិទេវានំ សមតិក្កមាយ ទុក្ខទោមនស្សានំ អត្ថង្គមាយ ញាយស្ស អធិគមាយ និព្វានស្ស សច្ឆិកិរិយាយ យទិទំ ចត្តារោ សតិប្បដ្ឋានា ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ផ្លូវគឺសតិប្បដ្ឋានទាំង ៤ នេះ ជាផ្លូវមូលតែមួយ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធនៃសត្វទាំងឡាយ ដើម្បីលះបង់នូវសេចក្តីសោកនិងសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ដើម្បីរំលត់បង់នូវទុក្ខនិងទោមនស្ស ដើម្បីបាននូវអរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ដើម្បីធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ។

អដ្ឋកថា

ផ្លូវឈ្មោះថា **មគ្គ** ព្រោះសំដៅយកសេចក្តីថាយ៉ាងណា ?

ព្រោះសំដៅយកសេចក្តីថា ជាហេតុឱ្យដល់នូវព្រះនិព្វាន និងព្រោះសំដៅយកសេចក្តីថា អ្នកមានសេចក្តីត្រូវការព្រះនិព្វាន គប្បីធ្វើដំណើរទៅ ។

បទថា **សត្តានំ វិសុទ្ធិយា** ដោយសេចក្តីថា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សេចក្តីបរិសុទ្ធនៃសត្វទាំងឡាយ

ដែលសត្វទាំងឡាយមានចិត្តសៅហ្មងហើយព្រោះមន្ទិល ទាំងពួងមានរាគៈជាដើម និងសៅហ្មងព្រោះឧបក្កិលេស ទាំងឡាយ មានអភិជ្ឈាវិសមលោភៈជាដើម ។

ពិតដូច្នោះឯង ព្រោះសត្វទាំងនេះ គឺព្រះសម្មា-សម្ពុទ្ធជាច្រើនព្រះអង្គ ចាប់តាំងតែអំពីព្រះពុទ្ធព្រះនាមថា តណ្ហង្ករ មេធង្ករ សរណង្ករ ទីបង្ករ ដែលព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ដឹងហើយក្នុងកប្បតែមួយ មុនភទ្ទកប្បនេះ ៤ អសង្ខេយ្យ កម្រៃ ១ សែនកប្ប រហូតមកដល់ព្រះសក្យ-មុនីជាទីបំផុតក្តី ព្រះបច្ចេកពុទ្ធច្រើនរយព្រះអង្គក្តី ព្រះអរិយសាវ័កច្រើនហួសពីគណនាក្តី សុទ្ធតែបានបណ្តេតនូវមន្ទិលរបស់ចិត្តទាំងអស់ហើយ បានសម្រេចនូវសេចក្តីបរិសុទ្ធដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ ព្រោះផ្លូវនេះឯង ។ ចំពោះមន្ទិលរបស់រូបវិញនោះ គឺមិនមានបញ្ញត្តការសៅហ្មង ឬបរិសុទ្ធអ្វីឡើយ ដូចដែលព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សត្វទាំងឡាយសៅហ្មង ព្រោះចិត្តសៅ-

ហ្នង សត្វទាំងឡាយបរិសុទ្ធផ្លូវផង់ ព្រោះចិត្តបរិសុទ្ធផ្លូវផង់ ។ សេចក្តីស្អាតបរិសុទ្ធនៃចិត្តនោះសម្រេចបាន ព្រោះផ្លូវគឺសតិប្បដ្ឋាននេះ ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រះ-សម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ទុកថា ដើម្បីសេចក្តីបរិសុទ្ធនៃសត្វទាំងឡាយ ។

បទថា **សោកបរិទេវានំ សមតិក្កមាយ** ដោយសេចក្តីថា ដើម្បីរំងាប់ អធិប្បាយថា ដើម្បីលះនូវសេចក្តីសោកសៅ និងសេចក្តីខ្សឹកខ្សួលទាំងឡាយ ។

ព្រោះថា មគ្គនេះ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីរំងាប់នូវការសោកសៅបាន ដូចការសោកសៅរបស់ **សន្តតិមហាមាត្យ** ជាដើម និងរំងាប់សេចក្តីខ្សឹកខ្សួលបាន ដូចសេចក្តីខ្សឹកខ្សួលរបស់នាង **បដាចារា** ជាដើម ។

សន្តតិមហាមាត្យបានសម្រេចព្រះអរហត្ត ក្នុងពេលស្តាប់ព្រះធម៌ដែលព្រះបរមសាស្តាត្រាស់សម្តែងថា:

កិលេសគ្រឿងកង្វល់ណា ប្រារព្ធអារម្មណ៍ក្នុង

កាលមុន អ្នកចូរញ៉ាំងកិលេសនោះឱ្យហួតហែងទៅ កិលេសគ្រឿងកង្វល់ដែលប្រារព្ធអារម្មណ៍ក្នុងអនាគត ចូរកុំមានដល់អ្នកឡើយ បើអ្នកមិនប្រកាន់ខន្ធជាកណ្ដាលទេ អ្នកនឹងជាបុគ្គលស្ងប់រំងាប់ហើយត្រាច់ទៅ ។

នាងបដាចារាបានសម្រេចសោតាបត្តិផល ក្នុងពេលស្ដាប់ព្រះធម៌ ដែលព្រះបរមសាស្ដាត្រាស់សម្ដែងដូច្នេះថា :

បុត្រទាំងឡាយ មិនមានដើម្បីជាទីពឹងពំនាក់ បិតាក៏មិនមាន ពួកផងក៏មិនមាន កាលដែលបុគ្គលត្រូវសេចក្ដីស្លាប់គ្របសង្កត់ហើយ ទីពឹងក្នុងពពួកញាតិរមែងមិនមាន បណ្ឌិតបានជ្រាបនូវអំណាចនៃប្រយោជន៍នោះហើយ គប្បីសង្រួមក្នុងសីល ហើយជម្រះផ្លូវទៅព្រះ-និព្វានឱ្យបានឆាប់រួសរាន់ ។

ដែលឈ្មោះថា **អាទនា** ហើយ គឺមិនមានការទាក់ទងជាមួយនឹងធម្មៈណាមួយក្នុងកាយ វេទនា ចិត្ត

និងធម៌ រមែងមិនមាន ព្រោះដូច្នោះ គប្បីជ្រាបថា សន្តតិមហាមាត្យ ឈានកន្លងនូវសេចក្តីសោកសៅបាន ដោយសារមគ្គនេះឯង រីឯនាងបដាចារាឈានកន្លងនូវសេចក្តីខ្សឹកខ្សួលបាន ក៏ដោយសារមគ្គនេះដែរ ។

បទថា **ទុក្ខទោមនស្សានំ អត្ថង្គមាយ** ដោយសេចក្តីថា ដើម្បីរំងាប់ អធិប្បាយថា ដើម្បីរំលត់ទុក្ខទាំង ២ យ៉ាងនេះ គឺទុក្ខផ្លូវកាយ១ និងទុក្ខផ្លូវចិត្ត បានដល់ទោមនស្ស ១ ។

ព្រោះថា មគ្គនេះ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីរំលត់ទុក្ខ ដូចទុក្ខរបស់ **ព្រះតិស្សត្ថេរ** ជាដើម និងដើម្បីរំលត់ទោមនស្ស ដូចទោមនស្សរបស់ **សក្កទេវរាជ**ជាដើម ។ ក្នុងរឿងនោះ មានសេចក្តីដូចតទៅ :

ព្រះតិស្សត្ថេរ

បានស្តាប់មកថា ក្នុងនគរសាវត្ថី បុត្ររបស់

កុដុម្ពិកៈ ឈ្មោះតិស្សៈ បានលះបង់ប្រាក់ ៤០ កោដិចេញបួសហើយគង់នៅក្នុងព្រៃ ។ ភរិយារបស់ប្អូនប្រុសពៅរបស់លោក បានជួលចោរ ៥០០ នាក់ ឱ្យទៅធ្វើឃាតលោក ។ ពួកចោរបាននាំគ្នាទៅឡោមព័ទ្ធព្រះតិស្សត្ថេរ។

ព្រះថេរៈ_ ពួកឧបាសកនាំគ្នាមកធ្វើអ្វី ?

ចោរ _ ពួកយើងមកធ្វើឃាតលោក ។

ព្រះថេរៈ_ អ្នកទាំងឡាយចូរឱ្យជីវិតអាត្មាមួយយប់នេះចុះ ។

ចោរ _នែសមណៈ ! អ្នកណាមកធានាអះអាងថាលោកពិតជានៅទីនេះ មិនរត់ទៅណាទេនោះ ?

ព្រះតិស្សត្ថេរ បានយកដុំថ្មមួយដុំធំមកគប់បំបាក់ឆ្អឹងជើងលោកទាំងពីរ ហើយសួរថា ប៉ុណ្ណឹងធានាបានទេ ?

ពួកចោរនាំគ្នាទៅបង្កាត់ភ្លើង ហើយដេកនៅចុងផ្លូវចង្រ្កមរបស់លោក ។ កាលដែលព្រះថេរៈមានស្មារតី

ទប់នឹងទុក្ខវេទនាបានហើយ ក៏ពិចារណាសីល ព្រោះអាស្រ័យសីលបរិសុទ្ធ បីតិបាមោជ្ជទើបកើតឡើង ។ លំដាប់តពីនោះ លោកក៏ចម្រើនវិបស្សនា បំពេញសមណធម៌រហូតរាត្រីទាំង ៣ យាម ដល់ពេលជិតភ្លឺក៏បានសម្រេចនូវព្រះអរហត្ត ហើយបន្លឺនូវឧទាននេះថា :

យើងគប់បំបាក់ជើងយើងទាំងពីរ ជានាចំពោះអ្នកទាំងឡាយ យើងខ្ពើមរអាចំពោះការស្លាប់ទៅទាំងនៅមានរាគៈ កាលដែលគិតយ៉ាងនេះហើយ យើងក៏បានឃើញច្បាស់តាមសេចក្តីពិត ដល់ពេលជិតភ្លឺ ទើបបានសម្រេចនូវព្រះអរហត្ត ។

ភិក្ខុបានសម្រេចព្រះអរហត្តក្នុងមាត់ខ្លា

មានភិក្ខុ ៣០ អង្គ រៀនព្រះកម្មដ្ឋានក្នុងសម្នាក់របស់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយចាំវស្សានៅក្នុងអរញ្ញ-

វិហារ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ព្រមព្រៀងគ្នាថា យើងត្រូវបំពេញសមណធម៌រហូតអស់រាត្រីទាំង ៣ យាម ហើយមិនគួរទៅមករកគ្នាឡើយ ។ កាលដែលភិក្ខុទាំងនោះបំពេញសមណធម៌ដូច្នេះហើយ ពេលព្រឹកចេញទៅត្រូវខ្លាធំមួយមកសង្គ្រុបខាំ ហើយពាំយកទៅមួយថ្ងៃមួយអង្គដោយមិនមានអង្គណាស្រែកថា ខ្លាខាំខ្ញុំព្រះករុណាដូច្នេះឡើយ ។ ខ្លាខាំស៊ីភិក្ខុអស់ ១៥ អង្គ ដល់ថ្ងៃឧបោសថទើបសួរគ្នាថា ភិក្ខុផ្សេងទៀតនិមន្តទៅណា ? កាលដែលជ្រាបហើយ ទើបប្រកាសប្រាប់គ្នា ធ្វើនូវសេចក្តីព្រមព្រៀងសាថ្មីថា តទៅ អ្នកណាត្រូវខ្លាសង្គ្រុប គួរស្រែកប្រាប់គ្នា ។ ក្រោយមក ខ្លាធំបានសង្គ្រុបទៅលើភិក្ខុកំលោះមួយអង្គ លោកបានស្រែកប្រាប់ថា ខ្លាធំសង្គ្រុបខ្ញុំព្រះករុណាហើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ នាំគ្នាកាន់ឈើច្រត់និងគប់ភ្លើងដេញតាមទៅ ដោយគិតថា ឱ្យខ្លាលែងលោក ។ ខ្លាធំបានពាំភិក្ខុលោតឡើងទៅកាន់ទីមួយលើភ្នំ

ដែលភិក្ខុទាំងឡាយនោះឡើងទៅពុំរួច ហើយបានចាប់ផ្តើមស៊ីភិក្ខុ តាំងពីម្រាមជើងឡើងទៅ ។ ព្រះភិក្ខុទាំង-ឡាយ នាំគ្នាពោលថា នែលោកដែលជាសប្បុរសអើយ ! ឥឡូវនេះ ពួកខ្ញុំព្រះករុណាជួយអ្វីលោកមិនបានឡើយ ធម្មតាគុណវិសេសរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយ នឹងប្រាកដនៅក្នុងស្ថានការណ៍ដូច្នោះឯង ។

ភិក្ខុដែលស្ថិតនៅក្នុងអំណាចមាត់ខ្លាធំនោះឯង មានស្មារតីទប់នឹងទុក្ខវេទនាហើយចម្រើនវិបស្សនា ក្នុងពេលខ្លាស៊ីដល់កជើងជាព្រះសោតាបន្ន ពេលស៊ីដល់ជង្គង់ ជាព្រះសកទាគាមី ពេលស៊ីដល់ពោះជាព្រះអនា-គាមី ខណៈដែលខ្លាស៊ីលោកជិតដល់បេះដូងនោះឯង លោកក៏បានសម្រេចព្រះអរហត្ត ព្រមដោយបដិសម្ភិទា ហើយបានបន្លឺនូវឧទានថា :

យើងមានសីល សម្បូណ៌ដោយវត្ត មានសមាធិ មានបញ្ញា យើងភ្លេចខ្លួនមួយភ្លែត មិនបានប្រយ័ត្នចំពោះ

ខ្លា ខ្លាធំក៏សង្រ្គុបយើងទុកក្នុងក្រញាំជើង ហើយនាំយើងឡើងមកលើភ្នំដើម្បីស៊ី ។ ពិតប្រាកដហើយ កាយរបស់យើងដែលមិនមានចិត្តបានជាអាហាររបស់ខ្លាធំ ប៉ុន្តែយើងត្រឡប់ជាបាននូវកម្មដ្ឋាន ចម្រើននូវមរណស្សតិ ។

ព្រះថេរៈមួយអង្គព្រះនាមទីឃមល្លត្ថេរ

កាលដែលលោកនៅជាគ្រហស្ថ បានកាន់យកសំពត់ពីគំនរសំរាម ៣ កង មកកាន់ **តម្ពបណ្ណិទ្វីប** គាល់ព្រះរាជា ហើយបានទទួលនូវរាជានុគ្រោះ ។ ថ្ងៃមួយបានដើរទៅតាមខ្លោងទ្វារសាលា **កិលញ្ជកាសនៈ** បានស្តាប់ **នតុម្ហាកសូត្រ** ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រូបមិនមែនជារបស់អ្នកទាំងឡាយទេ អ្នកទាំងឡាយចូរលះបង់នូវរូបនោះចេញ រូបនោះដែលអ្នកទាំងឡាយលះបង់បានហើយនឹងជាប្រយោជន៍សុខអស់កាលជាអង្វែង ។ កាលដែល

បានស្តាប់ថា រូបមិនមែនជារបស់ខ្លួន ទើបគិតថា វេទនាក៏មិនមែនជារបស់ខ្លួនដែរ ហើយបានទៅកាន់មហាវិហារសូមបព្វជ្ជា ។ កាលបព្វជ្ជាឧបសម្បទាហើយ បានទន្ទេញនូវមាតិកាទាំង ២ ចាំស្ទាត់ ទើបនាំភិក្ខុ ៣០ អង្គទៅកាន់ទីទួលមួយឈ្មោះ **តរវាលិយៈ** បំពេញសមណធម៌ ។ កាលដែលបាទជើងហើមពុរពង ក៏ដើរចង្រ្កមដោយជង្គង់ ។ កាលយប់មួយនោះ មានព្រានម្រឹគម្នាក់ស្មានថាលោកជាម្រឹគ ទើបពួយដោយលំពែងត្រូវលោកធ្លុះចូលទៅក្នុងកាយ ។ លោកឱ្យភិក្ខុដទៃដកលំពែងចេញ មូរស្មៅញាត់ចូលក្នុងមុខរបួសឱ្យជិត គ្រាលោកឱ្យគង់អង្គុយលើផែនថ្មកាន់យកឱកាសចម្រើនវិបស្សនា សម្រេចព្រះអរហត្តព្រមដោយបដិសម្ភិទា ។ លោកបានព្យាករដល់ភិក្ខុដែលនិមន្តមកដោយសំឡេងក្អករបស់លោក ហើយបានបន្លឺឧទាននេះថា :

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាបុគ្គលប្រសើរបំផុត ព្រះអង្គ

មានប្រក្រតីត្រាស់សម្ដែងព្រះធម៌ដ៏វិសេសវិសាល ដល់សព្វសត្វ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងទុកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ រូបនេះមិនមែនជារបស់អ្នកទាំងឡាយទេ អ្នកទាំងឡាយចូរលះបង់នូវរូបនោះចេញ ។ សង្ខារធម៌ទាំងឡាយមិនទៀងមែនពិត មានកិរិយាកើតឡើងនិងវិនាសទៅវិញជាធម្មតា រមែងកើតឡើងហើយរលត់ទៅវិញ លុះតែរលត់នូវសង្ខារទាំងឡាយនោះហើយ ទើបបាននូវសេចក្ដីសុខគ្រប់យ៉ាង ។

គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងឡាយបានពោលនឹងព្រះទីបមល្លត្ថេរថា លោកដ៏ចម្រើន ប្រសិនបើព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គមិនទាន់បរិនិព្វានទេ ព្រះអង្គនឹងលូកព្រះហស្តឆ្លងសមុទ្រមកស្ទាបអង្អែលសីសៈរបស់លោកជាពិតប្រាកដ ។

ដោយហេតុត្រឹមតែប៉ុណ្ណេះ មគ្គនេះ រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីរំលត់ទុក្ខរបស់សត្វទាំងឡាយ ដូចទុក្ខរបស់ព្រះតិស្សត្ថេរជាដើម ។

សក្កទេវរាជចុតិហើយឧប្បត្តិវិញភ្លាម

សក្កទេវរាជ កាលដែលឃើញបុព្វនិមិត្ត ៥ យ៉ាង របស់ព្រះអង្គហើយ ទ្រង់ត្រូវមរណភ័យគ្របសង្កត់ មានព្រះហឫទ័យទោមនស្ស ទើបចូលទៅគាល់ព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគទូលសួរបញ្ហា (សក្កបញ្ហសូត្រ) ក្នុងអវសាននៃការវិសជ្ជនាបញ្ហា ព្រះអង្គបានសម្រេចសោតាបត្តិផល ព្រមដោយទេវតា ៨ ម៉ឺនអង្គ ។ ពេលនោះ សក្កទេវរាជចុតិហើយឧប្បត្តិជាព្រះឥន្ទ្រវិញភ្លាមដូចដើម ។

ទេវតាធ្លាក់នរក

សុព្រហ្មទេវបុត្រ មានទេពអប្សរមួយពាន់អង្គជាបរិវារ សោយទិព្វសម្បត្តិ ។ ក្នុងបណ្តាទេពអប្សរមួយពាន់អង្គនោះ មានទេពអប្សរ ៥០០ អង្គកំពុងបេះផ្កាស្រាប់តែចុតិហើយកើតក្នុងនរក ។ សុព្រហ្មទេវបុត្រ

ពិចារណាមើលថា ទេពអប្សរទាំងនេះ ហេតុអ្វីបានជាឃើតឃ្លរម្ល៉េះ ក៏ឃើញថាគេទាំងនោះ កើតក្នុងនរកហើយ ទ្រង់ត្រួតមើលអាយុខ្លួនឯង ក៏ជ្រាបថា ព្រះជន្មាយុរបស់ព្រះអង្គនឹងអស់ទៅឆាប់ៗដែរ ហើយទ្រង់បានឃើញថា ព្រះអង្គនឹងកើតក្នុងនរកនោះឯង ។ សុព្រហ្មទេវបុត្រភ័យតក់ស្លុតក្នុងព្រះហឫទ័យ ទ្រង់ទោមនស្សដ៏ក្រៃលែង គិតថា មានតែព្រះបរមសាស្តាប៉ុណ្ណោះ ទើបអាចកម្ចាត់នូវទោមនស្សរបស់យើងបាន បុគ្គលដទៃមិនអាចកម្ចាត់បានឡើយ ។ សុព្រហ្មទេវបុត្រគិតដូច្នេះហើយ ទ្រង់នាំទេពអប្សរ ៥០០ អង្គដែលនៅសល់ ចូលគាល់ព្រះបរម-សាស្តា ហើយទូលសួរបញ្ហាដូច្នេះថា :

ចិត្តនេះតក់ស្លុតជានិច្ច ចិត្តនេះរន្ធត់ជានិច្ច កាលបើកិច្ចគឺសេចក្តីទុក្ខទាំងឡាយកើតឡើងហើយក្តី និងមិនទាន់កើតឡើងក្តី ។ ប្រសិនបើការមិនតក់ស្លុតមាន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមទូលសួរចំពោះព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គត្រាស់

ប្រាប់នូវការមិនពក់ស្អុតនោះ ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា :

តថាគតមិនឃើញសួស្តីដទៃរបស់ពួកសត្វ ក្រៅអំពីសេចក្តីព្យាយាម ដែលជាអង្គនៃការត្រាស់ដឹង ក្រៅអំពីការសង្រួមឥន្ទ្រិយ និងក្រៅអំពីការលះបង់នូវកិលេសទាំងអស់នោះឡើយ ។

ក្នុងពេលចប់ព្រះធម៌ទេសនា សុព្រហ្មទេវបុត្រតាំងនៅក្នុងសោតាបត្តិផល ព្រមដោយទេពអប្សរទាំង ៥០០ អង្គ ទ្រង់ធ្វើទិព្វសម្បត្តិនោះឱ្យមានស្ថិរភាព ហើយត្រឡប់ទៅទេវលោកវិញ ។

ផ្លូវនេះឯងដែលបុគ្គលចម្រើនហើយ គប្បីជ្រាបថា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីរំលត់នូវទោមនស្សរបស់សត្វទាំង-ឡាយ ដូចជាទោមនស្សរបស់សក្កទេវរាជជាដើម ដូចដែលពណ៌នាមកនេះឯង ។

អរិយមគ្គមានអង្គ ៨ នោះ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់

ហៅថា **ញាយ** ក្នុងបទថា **ញាយស្ស អធិគមាយ** ដើម្បីសម្រេច អធិប្បាយថា ដើម្បីដល់នូវអរិយមគ្គនោះ។ ព្រោះថាមគ្គសតិប្បដ្ឋានដែលជាលោកិយ ក្នុងចំណែកខាងដើមនេះ ដែលបុគ្គលចម្រើនហើយ រមែងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសម្រេចនូវលោកុត្តរមគ្គ ។ ដោយហេតុនោះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា **ញាយស្ស អធិ-គមាយ** ។

បទថា **និព្វានស្ស សច្ឆិកិរិយាយ** ដោយសេចក្តីថា ដើម្បីធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ លោកអធិប្បាយទុកថា ដើម្បីប្រចក្សដោយខ្លួនឯងនូវអមតធម៌គឺព្រះនិព្វាន ។ ដែលឈ្មោះថា **និព្វាន** ព្រោះវៀរចាកនូវតណ្ហាជាគ្រឿងដោតក្រង ។ មគ្គនេះ ដែលបុគ្គលអប់រំហើយ រមែងឱ្យសម្រេចនូវការជាក់ច្បាស់ចំពោះព្រះនិព្វាន តាមលំដាប់។ ដោយហេតុនោះ ទើបព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា **និព្វានស្ស សច្ឆិកិរិយាយ** ។

សម្រេចប្រយោជន៍តៗ គ្នា

សេចក្តីបរិសុទ្ធនៃសត្វទាំងឡាយ នឹងប្រព្រឹត្តទៅព្រម ដោយឯកាយនមគ្គ ព្រោះសេចក្តីបរិសុទ្ធសម្រេចបាន មកអំពីបានឈានកន្លងនូវសេចក្តីសោកនិងសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ការឈានកន្លងនូវសេចក្តីសោកនិងសេចក្តីខ្សឹកខ្សួលសម្រេចបាន មកអំពីទុក្ខនិងទោមនស្សរលត់ទៅ ការរំលត់ទុក្ខនិងទោមនស្សសម្រេចបាន មកអំពីបានសម្រេចនូវញាយធម៌ ការបានសម្រេចនូវញាយធម៌ ព្រោះមកអំពីការធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ។

សូមអនុមោទនា !

ចប់

ឆ្នាំឆ្លូវឆ្លងបុណ្យផល្គុនពេញបូណ៌មី

សំឡេងតន្ត្រីកំដររោងការ សំឡេងទេសនាកំដររោងបុណ្យ
ទទឹងទៅក្រោយបណ្តោយទៅមុន ដឹងគុណធម៌ថ្លៃរស្មីថែងចាំង ។
ឆ្នាំឆ្លូវកន្លងឆ្លងរដូវកាល ជិតចូលឆ្នាំខាលដើមរដូវប្រាំង
ទាន់មេឃនៅរាំងទាំងពុំក្តៅខ្លាំង យើងរួមកម្លាំងរៀបចំបុណ្យថ្មី ។
ឆ្នាំឆ្លូវឯកស័កចារឆ្លាក់ចំណាំ ឆ្នាំពីរពាន់ប្រាំរយហាសិបបី
ក្នុងខែផល្គុនថ្ងៃពេញបូណ៌មី បុណ្យខួបឆ្នាំថ្មីឆ្លងចម្លាក់ថ្ម ។
ពុទ្ធាភិសេកព្រះបដិមា អង្គព្រះសាស្តាព្រះទីបង្ករ
មានព្រះសាវ័កនិមន្តបន្ត តាមផ្លូវដ៏ល្អបរិស័ទសាងថ្វាយ ។
ប្រវត្តិកាលដែលសុមេធតាបស សុំសាងចន្លោះផ្លូវមួយប្រឡាយ
ពុំទាន់រួចស្រេចស្តេចយាងដល់អាយ ក្រាបកាយធ្វើស្ពានថ្វាយព្រះមានឫទ្ធិ ។
ព្រះទីបង្ករបរមសាស្តា ទ្រង់ព្យាករថាសុមេធបណ្ឌិត
នឹងបានត្រាស់ដឹងជាព្រះពុទ្ធពិត បរិស័ទជុំជិតទាំងមនុស្សទេព្តា ។
ឆ្លងបដិមាកន្សែសារពេជ្ជ ដែលស្មោះជានិច្ចនឹងព្រះភស្តា
កាលដែលជាតិជានាងសុមិត្តា នាងបានថ្វាយផ្កាសុមេធតាបស ។

ជ្រះថ្លាថ្វាយផ្កាឈូកផ្ទាល់នឹងដៃ ឧបនិស្ស័យជាស្រីចិត្តស្មោះ
ព្រះនាងនិព្វានជាតិក្រោយបង្អស់ ជាតិឈ្មោះយសោធរាពិម្ពា ។
ព្រះពោធិសត្វសុមេធតាបស ជាតិក្រោយបង្អស់ជាព្រះភគវា
សមណគោតមបរមសាស្ដា រូបបដិមាព្រះអង្គស្អាតណាស់ ។
នាងសុជាតាប្រណម្យឱនកាយ កំពុងកាន់ថ្វាយមធុបាយាស
បុណ្ណាទាសីវាងវៃរហ័ស តាមបម្រើម្ចាស់ដោយចិត្តភក្ដី ។
ដងទង់ជ្វាលាអមបដិមា និមិត្តសញ្ញាពន្លឺរស្មី
តំណាងសតិបញ្ញាស្មារតី ចម្រើនបារមីដល់ញាតិសន្ដាន ។
បុណ្យខួបកំណើតបង្កើតបុណ្យថ្មី នៅលើទឹកដីបូជនីយដ្ឋាន
សូមបុណ្យដែលយើងធ្វើទាំងប៉ុន្មាន ស្គាល់តែសុខសាន្តកុំបីមានហ្មង ។
ទានប៉ារមីបំផុតដុតចិត្តកំណាញ់ បុណ្យជាសម្លាញ់ជួយទាញចម្លង
ជួយបង្វែបខ្នោះជួយដោះចំណង សីលជួយចម្លងឆ្លងភពងងឹត ។
ស្ដាប់ព្រះធម៌ពិតមានចិត្តជ្រះថ្លា កើតជាតិណាៗកុំឱ្យភ័យភិត
សូមសប្បុរសស្និទ្ធស្មោះជាមិត្ត កើតជាបណ្ឌិតរហូតនិព្វាន ។

សូមអនុមោទនា !

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

នាមពុទ្ធបរិស័ទអ្នកមានឧបការៈ
ក្នុងការខារធម្មទាន

១. លោកគ្រូ រស់ សូផាត	២. ឧបាសក យន្ត សួន
៣. ឧបាសក គួង លាងផេង	៤. ឧបាសក មួង យេន
៥. ឧបាសក សោម រតនៈ	៦. ឧបាសក អ៊ិត ប្រាំង
៧. ឧបាសិកា ជា សុណារី	៨. ឧបាសិកា ប៊ុត ម៉ាលី
៩. ឧបាសក គុយ សុធន	១០. ឧបាសក វ៉ាន់ ខុនណា
១១. ឧបាសក ជឹម ជំនិត	១២. ឧបាសក ជឹង វ៉េងអ៊ាវ
១៣. ឧបាសក ង៉ូវ គា	១៤. ឧបាសក ហាយ ចំរើន
១៥. ឧបាសក គឹម សោភ័ណ	១៦. ឧបាសក ទូច គីមស្រ៊ាង
១៧. ឧបាសិកា ហួនចាន់បូផា	១៨. ឧបាសិកា ហាយច័ន្ទធរី
១៩. ឧបាសក ម៉ៅ ផុន	២០. ឧបាសក ម៉ៅ ម៉ន

រាយនាមពុទ្ធបរិស័ទក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន
ឧបត្ថម្ភប្រាក់ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ប្រចាំឆ្នាំ

១- ឧ.ស. យូស៊ាង ងួនលី និង ឧ.សិ. លីម ឃីម .... ស.រ.អ.

២- ឧ.ស. ឆាយ អ៊ុីវស៊ាង និង ឧ.សិ.ហុង គីមសែ .... ស.រ.អ.

៣- ឧ.ស. ឆាយអ៊ុីវ ស្រេងលីម និង ឧ.សិ.ហួត ឃីម....... ស.រ.អ.

៤- ឧ.ស. ហៃ ប៊ុនណារិន និង ឧ.សិ.អោង ស៊ីថាន់ .... ស.រ.អ.

៥- ឧ.ស. វង់ ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងបុត្រ. ស.រ.អ.

៦- ឧ.សិ. ឆាន់ ហៃកឹង ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ .... ស.រ.អ.

៧- ឧ.សិ.ប៊ិត ថងខាំ និង ឧ.សិ.សាន ផល្លីន ព្រមទាំងបុត្រ. ស.រ.អ.

៨- ឧ.សិ. ស៊ីវ យក់លុយ .... ស.រ.អ.

៩- ឧបាសិកា អ៊ឹង ស៊ីវន .... ស.រ.អ.

១០- ឧ.ស.ស៊ូ ហុកឡុង និង ឧ.សិ.តាន់ ឈីវហា .... ស.រ.អ.

១១- ឧ.ស. អៀង ឆាយ និង ឧ.សិ. អៀ កេសរ +បុត្រ ..... ស.រ.អ.

១២- ឧ.សិ. តែ សាយជូ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ស.រ.អ.

១៣- ឧ.ស.ជិម អេងស្រ៊ន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ស.រ.អ.

១៤- ពុទ្ធបរិស័ទ ចាន់ នារីសុខ និងក្រុមគ្រួសារ .... ស.រ.អ.

១៥- ឧ.ស.ឆេងសារឿន ឧ.សិ.លាភ+ឧ.ស.ហ៊ីស៊ី ឧ.សិ.អាន. ស.រ.អ.

១៦- លោក ចក់ ឈុន និង អ្នកស្រី វណ្ណារី សុខ .... ស.រ.អ.

១៧- លោកយាយ ពិន សាត .... ស.រ.អ.

១៨- លោក ចាន់ ម៉ល់ និងអ្នកស្រី ជា សុផា .... ស.រ.អ.

១៩- ឧ.ស. ជា ស៊ុវត្ថានា និង ឧ.សិ.ឃុន សូនីម៉ា +បុត្រ ..... ស.រ.អ.

២០- ឧ.សិ.លី ប៉ូលីនស៊ីមប៉ូ .... ស.រ.អ.

២១- ឧ.ស.ហាក់ ច័ន្ទសុផល និង ឧ.សិ.វ៉ាង ស៊ីណា+បុត្រ.... ស.រ.អ.

២២- ឧ.ស.ស៊ុន ដារិន និង ឧ.សិ.ទូច ចន្ធី .... ស.រ.អ.

២៣- ឧ.សិ.តាន់ ភិចជូ ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅៗ .... ស.រ.អ.

២៤- ឧ.សិ.ស្រង់ អែ និង ឧ.សិ.ស្រង់ ឡេង .... ស.រ.អ.

២៥- ឧ.ស.វ៉ាង សារុំធ និង ឧ.សិ.គង់ ស៊ីណាត +បុត្រ .... ស.រ.អ.

២៦- ភិក្ខុ ឈួម បូ (វត្តពន្លឺពុទ្ធចក្រ លោវែល) .... ស.រ.អ.

២៧- លោក ពេជ្រ សីហា និងអ្នកស្រី ថាប់ សុរត្ន័ .... ស.រ.អ.

២៨- លោកគ្រូធម្មបណ្ឌិត អឿ សៅ .... ស.រ.អ.

២៩- ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង រីទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ ស.រ.អ.

៣០- លោក កេត សេរីភ័ត្រ និង អ្នកស្រី ប៉ុល ហត្ថា........... ស.រ.អ.

៣១- ឧ.សិ.ឡុង អ៊ឹម .... ស.រ.អ.

៣២- លោក សំណាង យឹម និង អ្នកស្រី ឡូរ៉ា យឹម .... ស.រ.អ.

៣៣- ឧ.ស.សៅ ហ៊ាន និង ឧ.សិ.មាស ម៉ូនីកា ព្រមទាំងបុត្រ ស.រ.អ.

៣៤- ឧ.ស.អ៊ុក សាមឿន និង ឧ.សិ.រួច អ៊ឹម ព្រមទាំងបុត្រ. ស.រ.អ.

៣៥- ឧ.ស.ភឿក វ៉ាន និង ឧ.សិ.ហ៊ូ អាត់ ព្រមទាំងកូនចៅ.. ស.រ.អ.

៣៦- ឧ.សិ.តាំង លេខគៀវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៣៧- ឧ.សិ.នួន ប៊ុច និង ឧ.សិ.រស់ សុផល .... ស.រ.អ.

៣៨- ឧ.ស.ហោ លាន និង ភរិយា .... ស.រ.អ.

៣៩- ឧ.ស.អ៊ុន នៃគ្រី និង ភរិយា .... ស.រ.អ.

៤០- ឧ.សិ.មិល យ៉ែម និង ឧ.សិ.គួយ ឡេង .... ស.រ.អ.

៤១- ឧ.សិ.ហុក ឈិន និង ឧ.សិ.ប្រាក់ អៀត និងកូនចៅ .. ស.រ.អ.

៤២- ឧ.សិ.ប៉ាន់ ពិណ្ណារី និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ស.រ.អ.

៤៣- ឧ.សិ.ស៊ុន ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៤៤- លោក សួន សាលាភ និងអ្នកស្រី សួ សកនីន +បុត្រ .. ស.រ.អ.

៤៥- ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ +បុត្រ+ចៅ .... ស.រ.អ.

៤៦- ឧ.សិ.ឈ គឹមហោ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៤៧- ឧ.សិ.ឡាំង គឹមឆេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ស.រ.អ.

៤៨- ឧ.ស.តែ ប៊ុនគង់ និង ឧ.សិ.ថោង បូនី ព្រមទាំងបុត្រ.. ស.រ.អ.

៤៩- ឧ.សិ.លឹម សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ ....ស.រ.អ.

៥០- ឧ.ស.ពឹង សេងគី និង ឧ.សិ.អ៊ឹង ធឿម ព្រមទាំងបុត្រ .ស.រ.អ.

៥១- ឧ.សិ.ប៉ាន សារិទ្ធ (ង៉ា) ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ....ស.រ.អ.

៥២- ឧ.សិ.ង៉ែត លេន .... ស.រ.អ.

៥៣- ឧ.សិ.អួន ញ៉ូ និង ឧ.សិ.រស់ លីណា .... ស.រ.អ.

៥៤- ឧ.ស.ស៊ិន ប៉ាន និង ឧ.សិ.សុខ យ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ. ស.រ.អ.

៥៥- ឧ.សិ.ទីន ឈីវ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ស.រ.អ.

៥៦- ភិក្ខុ ឡូញ ផល្លី និង ភិក្ខុ ភឿក បូរ .... អូស្ត្រាលី

៥៧- ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ.. អូស្ត្រាលី

៥៨- ឧ.សិ.ឱម លក្ខណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... អូស្ត្រាលី

៥៩- ឧ.ស.លីម ង៉ីនសួ និង ឧ.សិ. អ៊ឹង ឆាយហួ +បុត្រ. ... អូស្ត្រាលី

៦០- ឧ.ស.ប៉ុច រឿត និង ឧ.សិ.ញូង ស៊ាងម៉េង+បុត្រ ..... អូស្ត្រាលី

៦១- ឧ.សិ. ឈ គីមស៊ីន និង ក្រុមគ្រួសារ .... អូស្ត្រាលី

៦២- ឧ.សិ. សេង សៀងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ .... អូស្ត្រាលី

៦៣- ឧ.សិ.ស៊ីត ស៊ីវន .... អូស្ត្រាលី

៦៤- ឧ.សិ. អ៊ុក ណារី ព្រមទាំងបុត្រ .... អូស្ត្រាលី

៦៥- កញ្ញា ស៊ុយ ដាណែត .... អូស្ត្រាលី

៦៦- យុវជន ចាន់ ឌីណា .... អូស្ត្រាលី

៦៧- ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និងឧ.សិ.នន់ ហេង +បុត្រ............. អូស្ត្រាលី

៦៨- ឧ.ស.សំ សុខគុណ និង ឧ.សិ.លី សៀមហៀង+បុត្រ អូស្ត្រាលី

៦៩- ឧ.ស.សរ ប៊ុនធៀង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ............ អូស្ត្រាលី

៧០- យាយ ប្រាក់ខាត់+ឧ.ស.ស៊ិន សាន+ឧ.សិ.សម្បត្តិ គង់ អូស្ត្រាលី

៧១- ឧ.ស.រស់ សារ៉ែន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង + បុត្រ .. អូស្ត្រាលី

៧២- ឧ.ស.ង៉ូវ ឈីវ និង ឧ.សិ.ហេង ពាស៊ីម+បុត្រនិងចៅ.. អូស្ត្រាលី

៧៣- ឧ.ស.ឃិន ថុងអ៊ាន និង ឧ.សិ.ម៉េង គិមស៊ាន + បុត្រ. អូស្ត្រាលី

៧៤- ឧ.ស.សុខ សារឿន និង ឧ.សិ.មោក មី + បុត្រ........ អូស្ត្រាលី

៧៥- ឧ.ស. លឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី +បុត្រ ..... អូស្ត្រាលី

៧៦- ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាន់ ណៃហ៊ាង+បុត្រ+ចៅ .អូស្ត្រាលី

៧៧- ឧ.សិ.ម៉េង ប៊ុន្នារី (ហៅស្រីពៅ)និង ស្វាមី+បុត្រ... អូស្ត្រាលី

៧៨- ឧ.សិ.ជា ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ .... អូស្ត្រាលី

៧៩- ឧ.ស.សាប់ ភូរិន្ទ .... អូស្ត្រាលី

៨០- ឧ.ស.ស៊ូ ឃីម និង ឧ.សិ.សៀង តិច ព្រមទាំងបុត្រ . អូស្ត្រាលី

៨១- លោក យឹម ឡេង និង អ្នកស្រី ប៉ុល និច្ចសីល +បុត្រ. អូស្ត្រាលី

៨២- ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ.. អូស្ត្រាលី

៨៣- លោក ញាន ហេងម៉ូវ និង អ្នកស្រី ស៊ា ចន្ថា .... អូស្ត្រាលី

៨៤- ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គីមស៊ុន .... អូស្ត្រាលី

៨៥- ឧ.ស.ទា សុង ឧ.សិ.ង៉ោ ចាន់ខេង + កូនចៅ .... អូស្ត្រាលី

៨៦- ឧ.ស.កាំង ប៉េងជីវ និង ឧ.សិ.លឹម អ៊ីហ៊ាម+កូនចៅ . អូស្ត្រាលី

៨៧- ឧ.ស.រាជ ស៊ាង និង ឧ.សិ.វង់ រិទ្ធ ព្រមទាំងបុត្រ ...... អូស្ត្រាលី

៨៨- ឧ.សិ.ឆេង លុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... អូស្ត្រាលី

៨៩- ឧ.សិ.លឹម ស៊ូឆេង .... អូស្ត្រាលី

៩០- ឧ.សិ.ជូរ រ៉េន .... អូស្ត្រាលី

៩១- ឧ.ស.ឡុង ហ៊ន និង ឧ.សិ.លិម យូរអេង .... អូស្ត្រាលី

៩២- ព្រឹទ្ធាចារ្យ សេង ទូច ព្រមទាំងកូនចៅ .... អូស្ត្រាលី

៩៣- ឧ.ស.ស៊ីវ សៀងថៃ និង ឧ.សិ.ឯក សុកហាក់ .... អូស្ត្រាលី

៩៤- លោក យូណូស អាស៊ីស និងអ្នកស្រី ហុក ណារី+បុត្រ . បារាំង

៩៥- ឧ.ស.ង៉ូវ ជួនណារេត និង ឧ.សិ.ង៉ូវ សោភ័ណ+បុត្រ...... បារាំង

៩៦- ឧ.ស. ឡុក ប៊ុនអ៊ីវ និង ឧ.សិ.តាន់ ស៊ីវឡាង+បុត្រ....... បារាំង

៩៧- ឧ.ស.ជីន ជុង និងភរិយា....................................... បារាំង

៩៨- ឧ.ស. ឡោ សេងជ្រុន និង ឧ.សិ.ផាំង លី ព្រមទាំងបុត្រ..បារាំង

៩៩- ឧ.ស.ហ្វាន់ វ៉ាន់ហួ និង ឧ.សិ.ហ្វាន់ យូលាង +បុត្រ ...... បារាំង

១០០- ឧ.ស.ឈឹម ហុកអ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... បារាំង

១០១- ឧ.សិ.ទាវ គីមហ៊ួន ព្រមទាំងកូនចៅ .... បារាំង

១០២- ឧ.សិ.ដៀប រុន ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... បារាំង

១០៣- ឧ.ស.បាន ណារិន និង ឧ.សិ.ហោ ចន្ធូ ព្រមទាំងបុត្រ.... បារាំង

១០៤- ឧ.សិ. អ៊ុំង ហ្កេចតេង ព្រមទាំងបុត្រ .... បារាំង

១០៥- ឧ.សិ.អ៊ុំង យ៉េកសាង ព្រមទាំងបុត្រ .... បារាំង

១០៦- ឧ.សិ.គឹម ហួយ .... បារាំង

១០៧- ឧ.សិ.ហែម ពៅ .... បារាំង

១០៨- ឧ.សិ.ង៉ែត យ៉េន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... បារាំង

១០៩- ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ+ចៅទួត......... កាណាដា

១១០- ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និង ឧ.សិ. ហ៊ុន ស៊ីវអៀង+បុត្រ. កាណាដា

១១១- Chhem Sokreth et Puth Kunthea .... កាណាដា

១១២- Su Sokunora+Inn Visal+Narita et Raksa.....កាណាដា

១១៣- ឧ.សិ. អ៊ា នៅ ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ .... កាណាដា

១១៤- ឧ.សិ. ចំណាន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... កាណាដា

១១៥- ឧ.សិ. លី វ៉ន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... កាណាដា

១១៦- ឧ.ស.ឡាវ លាងថេង និង ឧ.សិ.ពឹង ឈីវអ៊ាន......... កាណាដា

១១៧- ឧ.សិ.លាន ម៉ុច .... កាណាដា

១១៨- ឧ.សិ.តាន់ វួចឆាយ .... កាណាដា

១១៩- ឧ.ស.ហេង ជាវ និង ឧ.សិ.កាយ ហួន និងបុត្រ .... កាណាដា

១២០- ឧ.សិ.អ៊ាប គិមអ៊ីន ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ .... កាណាដា

១២១- ឧ.ស. យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ួយ និងបុត្រ....... ភ.ព.

១២២- ឧ.ស.ធ្នាំ (ធម្ម) ប៊ុនស្រេន និង ឧ.សិ.យ៉ែម សួស្ដី+បុត្រ .. ភ.ព.

១២៣- ឧ.ស.សយ ស៊ីផាន់ណា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល+បុត្រ ...... ភ.ព.

១២៤- ឧ.សិ. ច័ន្ទ បុប្ផាណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... ភ.ព.

១២៥- ឧ.ស.ស្ងួន សុធីរ .... ភ.ព.

១២៦- ឧ.សិ.ស្ងួន កល្យាណ .... ភ.ព.

១២៧- ឧ.សិ.ស្ងួន ចរណៃ .... ភ.ព.

១២៨- ឧ.សិ.ស្ងួន កញ្ញារត្ន័ .... ភ.ព.

១២៩- ឧ.សិ.ប៉ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៣០- ឧ.ស.ម៉ៅ សុគន្ធ និង ឧ.សិ.អ៊ឹង យ៉េកហួយ និងបុត្រ ... ភ.ព.

១៣១- ឯ.ឧ.អ៊ិត ប្រាំង និង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា +បុត្រ .... ភ.ព.

១៣២- ឯ.ឧ.ចែម វីឌ្យ៉ា និង លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ+បុត្រ . ភ.ព.

១៣៣- ឯ.ឧ.កាន់ រ៉ាត់ និង ឧ.សិ.កែវកល្យាណ+ក.កាន់សុថារត្ន័.. ភ.ព.

១៣៤- ឯ.ឧ. ឯម ប៊ុនសាត និង លោកជំទាវ នូ ចន្ថា + បុត្រ.... ភ.ព.

១៣៥- ឯ.ឧ.ស្បោង សារ៉ាត់ និងលោកជំទាវ ស៊ាន ឈុនហេង.ក.ព.ស.

១៣៦- ឧកញ៉ា ស៊ិន សុខា និង លោកជំទាវ សុខា ផល្លី +បុត្រ ... ភ.ព.

១៣៧- ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊្ញរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ្គិចណៃ+បុត្រ .. ភ.ព.

១៣៨- ឧកញ៉ា សុខ សុខា និង លោកជំទាវ ចាន់ លាង +បុត្រ ... ភ.ព.

១៣៩- ឯ.ឧ.ឧកញ៉ា ទុយ គី និងលោកជំទាវ កង វុទ្ធា(ស្រីម៉ៅ).ភ.ព.

១៤០- ឧ.ស.ប៉ុល នាង និង ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា +បុត្រ +ចៅ... ភ.ព.

១៤១- ឧ.ស.យឹម ស៊ីមុន្នី និង ឧ.សិ.យូ ប៉ូលីន និងបុត្រ +ចៅ.... ភ.ព.

១៤២- ឧ.សិ. ប៉ូអាន ស៊ីវុត្ថា .... ភ.ព.

១៤៣- ឧ.សិ. ប៉ូ ផាវ៉ាណា .... ភ.ព.

១៤៤- ឧ.សិ. ម៉ៅ សុន្ថា ....ភ.ព.

១៤៥- ឧ.ស. អ៊ុត ឆៃវ៉ាន និង ឧ.សិ.ធាន ស៊ុនលី + បុត្រ+ចៅ.. ភ.ព.

១៤៦- ឧ.ស. ប្លោក ងួនថៃ និង ឧ.សិ.ធាន ត្រលុច +បុត្រ+ចៅ.. ភ.ព.

១៤៧- ឧ.សិ. សាក់ ស៊ាងអេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៤៨- ឧ.ស. ស៊ីវ សៅរ៏ និង ឧ.សិ. ស្រៀង រួចលាង .... ភ.ព.

១៤៩- ឧ.ស.អ៊ុក សាម៉ាណារ៉ា និង ឧ.សិ.ហ៊ាប តេង + បុត្រ.... ភ.ព.

១៥០- ឧ.ស. ម៉ៅ ស្រ៊ិន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ន ព្រមទាំងបុត្រ. ភ.ព.

១៥១- ឧ.ស. ម៉ែន សឿន និង ឧ.សិ. អៀង ណារី + បុត្រ .... ភ.ព.

១៥២- ឧ.សិ. សយ វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៥៣- លោក សែន សុវណ្ណរិទ្ធ និងភរិយា .... ភ.ព.

១៥៤- ឧ.សិ. តាន់ ជាលី និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប .... ស.រ.

១៥៥- ឧ.សិ.ជុំ ឆាយ + ឧ.សិ.ជុំ ណារ៉ា+ជុំ ពិសិដ្ឋ+ជុំ សុជាតិ .... ភ.ព.

១៥៦- ឧ.សិ. ស៊ីវ យក់លី .... ភ.ព.

១៥៧- ឧ.ស. ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ. សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ .. ភ.ព.

១៥៨- ឧ.ស. សោម រតនៈ និង ឧ.សិ. ស៊ិប វណ្ណា+បុត្រ + ចៅ.. ព.វ.

១៥៩- ឧ.ស.ហេងសម្បូរដ្ឋ+ឧ.សិ.ស៊ិនគន្ធា+មាតាហេងបូរីស្រីនាថ .ភ.ព.

១៦០- យុវជន ជា សុភ័ក្ត្រ និងមាតាបិតា .... ភ.ព.

១៦១- ឧ.សិ.ហ៊ុយ សុខម៉ា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៦២- ឧ.សិ.ហ៊ុយ ព្រឿងគិមស្រ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ....... ភ.ព.

១៦៣- ឧ.សិ.ហ៊ុយ រ៉ាវី និងស្វាមី+បុត្រចិត្រសុធារ៉ា+ចិត្រលេណា. ភ.ព.

១៦៤- ឧ.សិ. វណ្ណ មុនី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៦៥- ឧ.ស.តៅ ឃាង និង ឧ.សិ. ឃុន លន ព្រមទាំងកូនចៅ.. ភ.ព.

១៦៦- ឧ.សិ. សុខ ភួង និង ឧ.សិ. សុខ ផៃ .... ភ.ព.

១៦៧- ឧ.សិ. អ៊ុក លន់ និងក្រុមវេន ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៦៨- ឧ.សិ. គង់ ម៉ៃ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៦៩- ឧ.សិ.លី ស៊ីវជូ ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៧០- ឧ.សិ.មុំ ទូច និង ឧ.សិ.សាមុល គីមធន់ (ជាកូន)......... ភ.ព.

១៧១- ឧ.ស.ម៉ៅ វ៉ាន និង ឧ.សិ.ធន់ សំបូរ ព្រមទាំងបុត្រ......... ភ.ព.

១៧២- លោក ម៉េង ហ៊ា អ្នកស្រី ម៉ាន ស៊ីសុថា និងបុត្រ .... ភ.ព.

១៧៣- ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង ឧ.សិ.សួន ចន្ថា និងបុត្រ .... ភ.ព.

១៧៤- ឧ.ស.ឡាយ សេង និងឧ.សិ.ម៉ែន វណ្ណា ព្រមទាំងកូនចៅ. ភ.ព.

១៧៥- ឧ.សិ.ឯម សុខឃីម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៧៦- លោកយាយ ប៊ុន យ៉ាំ ព្រមទាំងកូន និងចៅ .... ភ.ព.

១៧៧- ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង និងម្តាយឈ្មោះ អៀង ហ៊ុច .... កណ្តាល

១៧៨- ឧ.ស.ហេង ឆៃទិត និង ឧ.សិ.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ.. ភ.ព.

១៧៩- ឧ.ស.ឡាយ ហ៊ុយទ្រៀង និង ឧ.សិ.លាក ណាក់ +បុត្រ . ភ.ព.

១៨០- ឧ.ស.តូច ផាន់ណាស៊ី និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទណារិទ្ធ+បុត្រ.... ភ.ព.

១៨១- ឧ.ស.សួរ សារឹម និង ឧ.សិ.បុង ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ ...... ភ.ព.

១៨២- ឧ.សិ.ហែម វណ្ណា និង ឧ.សិ.ហែម វុឌ្ឍី +បុត្រ .... ភ.ព.

១៨៣- ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង + បុត្រ........ ភ.ព.

១៨៤- ឧ.ស.ស៊ីន វ៉ា+យានថៃ+ឧ.ស.ស៊ីនម៉េងស្រ៊ុន+បូជុំស៊ីន ... ភ.ព.

១៨៥- ឧ.សិ.ជា សុណារី .... ភ.ព.

១៨៦- ឧ.ស.ភាវ សាន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុបុណ្យ+បុត្រ............. ភ.ព.

១៨៧- ឧ.ស.ម៉ួង យឿនវណ្ណៈ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសុន្ទី+បុត្រ.... ភ.ព.

១៨៨- ឧ.ស.ស៊ឹម សុង ឧ.សិ.ឆៃ គាង+ពុទ្ធបរិស័ទផ្សារកអណ្តើក. ព.វ.

១៨៩- លោក រឿង សេដ្ឋា និងអ្នកស្រី នាង ជួនអេង + បុត្រ ... ភ.ព.

១៩០- លោក ស៊ា រស់ និងអ្នកស្រី ញ៉េប ដារ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.

១៩១- ឧ.សិ.ឈួន គឹមនី និងបងប្អូន កូនក្មួយ .... ភ.ព.

១៩២- ឧ.សិ.គ្រី ណៃប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៩៣- ឧ.សិ.ច្រឹង គឹមស្រ៊ុ ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៩៤- ឧ.ស.ម៉ៅ ផុន និងមាតា យស សម្បត្តិ .... ភ.ព.

១៩៥- ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.សិ.គង់ ចំរើន +បុត្រ .... ភ.ព.

១៩៦- ឧ.ស.ចាន់ យូ៉វ៉ាន់ និង ឧ.សិ.ពត សាវ៉ាន់ .... ភ.ព.

១៩៧- ឧ.សិ.ចៅ ហៀក ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៩៨- ឧ.សិ.តាំង លីគាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ...... ភ.ព.

១៩៩- ឧ.សិ.ឈឹម ផលវិទ្យា និងក្មួយ វរុណ ភក្តី .... ភ.ព.

២០០- ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទាង និង ឧ.ស.ហេ អេន +កូនចៅ .... ភ.ព.

២០១- កូនចៅ សព ឧបាសក អ៊ា គឹមស្រេង .... ភ.ព.

២០២- ឧ.សិ.លឹម អេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២០៣- ឧ.ស.ង៉ូវ គា និង ឧ.សិ.ឈុន គឹមអេង ព្រមទាំងបុត្រ..... ប.ប.

២០៤- ឧ.ស.ម៉េង សាខន និង ឧ.សិ.ចាន់ សុខា ព្រមទាំងបុត្រ.... ភ.ព.

២០៥- ឧ.ស.ស្រួ ងាម និង ឧ.សិ.ហ៊ួង ម៉ន .... ភ.ព.

២០៦- ឧ.សិ.លី គុយហ៊ួរ និង ឧ.សិ.លី ហ្គេចឡាង+ស្វាមី+បុត្រ.. ភ.ព.

២០៧- ឧ.ស. ស៊ុយ ជូ និង ឧ.សិ. តាំង ឡេង +កូនចៅ .... ភ.ព.

២០៨- ឧ.សិ.រៀល យ៉ូន ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២០៩- ឧ.ស.សុខ សារឿន និង ឧ.សិ.ទូច ម៉ុម ហៅឃីម +បុត្រ. ភ.ព.

២១០- ឧ.ស.គង់ សៀងហៃ និងឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រតារាភិឌិន+បុត្រ ភ.ព.

២១១- ឧ.ស.សាន សុខគីន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសេដ្ឋា +បុត្រ .... ភ.ព.

២១២- ឧ.ស.ងឹម ញាណ និង ឧ.សិ.កាំង ប៉ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ.ក.ព.ស.

២១៣- ឧ.ស. យូ ម៉េង និង ឧ.សិ. ជួន សំណាង.................. ក.ព.ស.

២១៤- ឧ.ស.ជ្រា បេង និង ឧ.សិ.គ្រិត គីម ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២១៥- ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកហ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

២១៦- វេជ្ជ.ហ៊ាន រ៉ាវី និង ឧ.សិ.ម៉ូវ លាង ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២១៧- ឧ.ស.ម៉ូវ ធីម និង ឧ.សិ.ហ៊ាន ណៃឃីម ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.

២១៨- ឧ.ស.ហ៊ាន រ៉ារឿន និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុប្ផា ព្រមទាំងបុត្រ ...ភ.ព.

២១៩- ឧ.ស.ង៉ែត ផេង និង ឧ.សិ.ហៅ ហេង +បុត្រផេង បូរ៉ា .. ភ.ព.

២២០- ឧ.សិ. ថៃ នាថ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

២២១- ឧ.ស.វ៉ែន សារូ និង ឧ.សិ.តូច លីណារ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ .. ភ.ព.

២២២- លោក ជា សារ៉ាយ និង អ្នកស្រី អ៊ុំ សុផានី +បុត្រ+ចៅ . ភ.ព.

២២៣- ឧ.ស.មាស ខេង និង ឧ.សិ.មួរ វួច ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ភ.ព.

២២៤- ឧ.សិ.លឹម ផៃសាន និង ឧ.សិ.ផៃ សារី+ស្វាមី .... ភ.ព.

២២៥- ស្រេងគង់+ផៃស៊ីវឡាយ, ឧ.ស.ព្រុំ សុន+ឧ.សិ.ស៊ុន យុត. ភ.ព.

២២៦- ឧ.សិ. គីម សុខុន និងបុត្រ .... ភ.ព.

២២៦- ឧ.សិ.ឯម សុខន ព្រមទាំងបុត្រ និង ឧ.សិ.សុខ សាអ៊ុក... ភ.ព.

២២៨- ឧ.សិ.អ៊ូស៊ីណាត+ឧ.ស.ឡឹងជី និងឧ.សិ.អ៊ូ ប៊ុននី+កូនចៅ. ភ.ព.

២២៩- ឧ.សិ.គីម ឆេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២៣០- ឧ.សិ.ជូ ឆេងហោ .... ភ.ព.

២៣១- ឧ.សិ.លី ឡៃហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

២៣២- ឧ.ស.ថាច់ លី និង ឧ.សិ.កៀង ភៀង .... ភ.ព.

២៣៣- Mr.JONATHAN BALK and Mrs.BUNNA KEO BALK ភ.ព.

២៣៤- ឧ.សិ.ព្រុំ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៣៥- លោក សឹក ធឿន+ឧ.ស.វុទ្ធី សម និង ឧ.សិ.គីម អេង ... ភ.ព.

២៣៦- លោក ស្រេង ហេង និង ឧ.សិ.កែវ រស្មី ព្រមទាំងបុត្រ .. ភ.ព.

២៣៧- ឧ.ស.នុត វន្ថា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៣៨- ឧ.សិ.អ៊ូ សំណាង និង ឧ.សិ.ឡាច ផន ព្រមទាំងបុត្រ ..... ភ.ព.

២៣៩- ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.អ៊ុន ពូន .... ភ.ព.

២៤០- ឧ.សិ.ជា ស៊ីវយ៉េក+ឧ.សិ.ហេងមួយចេង+ហេងមួយឡាង.ភ.ព.

២៤១- ឧ.សិ.ជុំ ស៊ីម៉ុន និងបុត្រ ពេជ្រ សុឃុន .... ភ.ព.

២៤២- ឧ.ស.ស៊ា ប៊ូរ៉ា និង ឧ.សិ.ប៉ុល បុទម +បុត្រ ស៊ា ស៊ូជីង ... ភ.ព.

២៤៣- ឧ.ស.គង់ ហេង និង ឧ.សិ.ធាវ ស៊ីប ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២៤៤- ឧ.ស.ហ៊ុន អ៊ីវ+ឧ.សិ.កាន់ នឿង និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង .. ភ.ព.

២៤៥- ឧ.ស.ទី គៀង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៤៦- ក្រុមលោកតា ធូ ម៉ោង វត្តទួលទំពូង .... ភ.ព.

២៤៧- ឧ.សិ.តោ ឡោ និងកូនចៅ +ឧ.សិ.ឈុន ណារី+កូនចៅ... ភ.ព.

២៤៨- ឧ.ស.ហង់ ច័ន្ទរិន្ទ និង ឧ.សិ.ដួង វ៉ារី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៤៩- ឧ.សិ.ស៊ាង សារឿម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២៥០- ឧ.ស.ហ៊ឺ អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ស៊ីមណៃ +កូនចៅ .... ភ.ព.

២៥១- ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីដេត និងប្អូន +ក្មួយ និងចៅ .... ភ.ព.

២៥២- លោក អ៊ួន សុង និង អ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាឡែត និងបុត្រ ... ភ.ព.

២៥៣- ឧ.ស. ឃ្លោក យិត និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តព្រះសីហនុ .... ក.ព.ស.

២៥៤- ឧ.សិ.វៀន គង់ និងស្វាមី + ឧ.សិ.ឃុត វ៉ាន់ថា និងស្វាមី .. ភ.ព.

២៥៥- ឧ.សិ.ឃុត គឹមថន +លោក ប្រាក់ខេមរិន្ទ និងភរិយា ...... ភ.ព.

២៥៦- ឧ.សិ.ច័ន្ទ ណារឿន +ឪពុក ច័ន្ទ ឆឹង និងម្តាយ មួង ភី ..... ភ.ព.

២៥៧- ឧ.សិ.យុន គឹមជី និង ឧ.សិ.ហ៊ិន ដារ៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ.. ភ.ព.

២៥៨- ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃួយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង+ញាតិមិត្ត.. ភ.ព.

២៥៩- លោកស្រី ជីវ គឹមឆេង និង ឧ.សិ.ជីវ យ៉ា .... ប.ប.

២៦០- លោក លី ម៉េងហួត និង អ្នកស្រី ហេង ឆេងស៊ីម+បុត្រ .. ភ.ព.

២៦១- ឧ.សិ.ខៀវ វុត្ថា .... ភ.ព.

២៦២- ឧ.សិ.ជិន ហូ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២៦៣- លោក លឹម ពួយលី និង អ្នកស្រី ណាំ មួយ +កូនចៅ ..... ភ.ព.

២៦៤- ឧ.សិ.សេង គឹមលន់ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២៦៥- ឧ.ស.ណុប យូហេង និង ឧ.សិ.ផេង ផន + កូនចៅ .... ភ.ព.

២៦៦- ឧ.សិ.អ៊ិត លាងពិន ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៦៧- ក្រុមឧបាសក មួង យេន វត្តសំពៅមាស .... ភ.ព.

២៦៨- ឧ.សិ.អ៊ិតឆេងស៊ី ក្រុមវេនថ្ងៃ២កើតវត្តព្រះពុទ្ធមានបុណ្យ.ភ.ព.

២៦៩- ក្រុមព្រែកខ្ចិត ព្រែកលាប និងទួលគោក .... ភ.ព.

២៧០- ក្រុមចាបម៉ុងឡេង+ឈាងហុង វេន៩កើតសំពៅមាស ... ភ.ព.

២៧១- ក្រុមវេនប្រគេនភត្តព្រះសង្ឃទាំង ១០ វត្ត មានថ្ងៃ១កើត វត្ត សំពៅមាស ។ល។ (ឧ.សិ.រស់ ជិន)

២៧២- មណ្ឌលសិក្សាព្រះពុទ្ធសាសនាមណីរត្ន ខេត្តពោធិ៍សាត់.. ព.ស.

២៧៣- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទស្រុកមង្គលបូរី+សិរីសោភ័ណ .... ប.ម.ជ.

២៧៤- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទទីក្រុងស៊ីតនី និងមែលប៊ន..... ប្រទេសអូស្ត្រាលី

នាមពុទ្ធបរិស័ទដែលមានសទ្ធា
បរិច្ចាគប្រាក់បោះពុម្ពសៀវភៅនេះ

★- កឋិនទានពុទ្ធបរិស័ទដឹកនាំដោយលោកម្ចាស់ ហេង ប៊ុនជា .... ១០៥០$

១- ឧ.សិ.អ៊ឹង យឹមស្រ៊ាន ព្រមទាំងកូនចៅ ....២៧៥.០០០៛+ ៣៣៨$

២-	ឧ.ស.សោម រតនៈ និង ឧ.សិ.ស៊ុប វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ..	៣០០$
៣-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ួរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ្គិចណៃ ព្រមទាំងបុត្រ	២០០$
៤-	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និងលោកជំទាវ ចាន់ លាង ព្រមទាំងបុត្រ	២០០$
៥-	ឧ.ស.លី ឌីន និង ឧ.សិ.ថាច់ ធីហ៊ាន	២០០$
៦-	ឧ.សិ.តាំង ធីយន	២០០$
៧-	ឧ.ស.ហ៊ូ ស៊ាន និង ឧ.សិ.មាស និន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ..	២០០$
៨-	ឯកឧត្តមឧកញ៉ា ទុយ គី លោកជំទាវ កង វុទ្ធា ហៅស្រីម៉ៅ ..	២០០$
៩-	ឧ.ស.ម៉ៅ ផុន (ហៅពុយ) និងម្តាយ យស សម្បត្តិ	១៥០$
១០-	ឧ.ស.ឆាយ អ៊ុវស៊ាង និង ឧ.សិ.ហុង គឹមសែ ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០០$
១១-	ឯកឧត្តម អ៊ិត ប្រាំង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា ព្រមទាំងបុត្រ	១០០$
១២-	ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ+ចៅទួត	១០០$
១៣-	ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និងឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០$
១៤-	M. CHHEM SOKRETH et Mme PUTH KUNTHEA	១០០$
១៥-	M.SU SOKUNORA etMme INN VISAL+NARITA etRAKSA.	១០០$
១៦-	ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង វីឡាវី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០$
១៧-	លោកគ្រូបណ្ឌិត អឿ សៅ	១០០$
១៨-	១៣ វេនបិណ្ឌអាស្រមព្រះគន្ធកុដិ បាត់ដំបង .. ១០០.០០០៛+	១០០$
១៩-	ឧ.សិ.ពល រឿម	១០០$
២០-	ឧ.សិ.ទេស សេដ្ឋា	១០០$
២១-	ឧ.សិ.លី ប៉ូលីនស៊ីមប៉ូ	១០០$
២២-	ឧ.សិ.អ៊ុន គឹមប៊ិន	១០០$

២៣-	លោកយាយ ជា ហ៊ុចណយ	១០០$
២៤-	លោក ស ប៊ុនលាន និង អ្នកស្រី អ៊ីន កាន់យ៉ា	១០០$
២៥-	ឧ.ស.ហេង ឆៃទិត និង ឧ.សិ.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០$
២៦-	លោក អ៊ឹង ឈួងប៊ី និង លោកស្រី ជា ទៀង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០$
២៧-	ឧ.ស.គុយ សំហួយ ព្រមទាំងបុត្រ	១០០$
២៨-	ឧ.សិ.ប៊ូ ផល្លា	១០០$
២៩-	ឧ.សិ.ជា សារ៉េត និង ឧ.សិ.ពៅ នារី	១០០$
៣០-	ឧ.សិ.ទេព ប៊ុនស្រោល (ហៅសុធារី)	១០០$
៣១-	ឧ.ស.វង្ស ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០$
៣២-	ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃគីង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០$
៣៣-	ឧ.សិ.ជា សុណារី និង ឧ.សិ.ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងស្វាមី+បុត្រ	១០០$
៣៤-	ឧ.ស.ហង់ ច័ន្ទរិទ្ធ និង ឧ.សិ.ដួង រ៉ារី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០$
៣៥-	បុណ្យចម្រើនព្រះជន្ម ឧ.សិ.បេ វួចគ្រុយ	១០០$
៣៦-	លោកម្ចាស់ អគ្គទិន្នោ នូវ បូរ៉ា	១០០$
៣៧-	ខួបកំណើត ឡូ រេណោ និង ឡូ រេតា	១០០$
៣៨-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផណា ព្រមទាំងបុត្រ	១០០$
៣៩-	ឧ.ស.មាស ខេង និង ឧ.សិ.មួរ វួច ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០$
៤០-	លោក ជា ស៊ីថា និង អ្នកស្រី ម៉ង់ ច័ន្ទណា ព្រមទាំងបុត្រី	១០០$
៤១-	លោកយាយ វួច អៀង ព្រមទាំងបុត្រ	៧០$
៤២-	ឧ.សិ.ឃុន ណារី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥៤$
៤៣-	ឧកញ៉ា ស៊ិន សុខា និងលោកជំទាវ សុខា ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០$

៤៤- ឯកឧត្តម ថែម រីឌ្យ៉ា លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ និងបុត្រធីតា ៥០$

៤៥- ឧ.ស.ខិប ឡយហៀង និង ឧ.សិ.ខៀវ ស៊ីនួន ព្រមទាំងបុត្រ ៥០$

៤៦- ឧ.សិ.ពូ ហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០$

៤៧- ឧ.សិ.កាន់ គីន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៥០$

៤៨- ឧ.សិ.សុខ សុផារី .... ៥០$

៤៩- ឧ.សិ.វង ផេង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០$

៥០- ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លុយ .... ៥០$

៥១- អ្នកស្រី ប៉ាវ ស៊ីវឡេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០$

៥២- ឧ.ស.ឈីវ ឃួយ និង ឧ.សិ.ស៊ីវ លាង .... ៥០$

៥៣- ឧ.ស.ទ្រី វណ្ណា និង ឧ.សិ.នេត សារួន .... ៥០$

៥៤- ឧ.សិ.អៀប គីមជា .... ៥០$

៥៥- ឧ.សិ.អ៊ីង ស៊ីវហុង .... ៥០$

៥៦- ឧ.ស.ឈាង ឆេង និង ឧ.សិ.ង៉ាន មុំ .... ៥០$

៥៧- លោកស្រី ជា ហួង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០$

៥៨- ឧ.ស.ចាន់ យូរ៉ាន់ និង ឧ.សិ.ពត សារ៉ាន់ .... ៥០$

៥៩- ឧ.សិ.គាង ថៃ .... ៥០$

៦០- ឧ.សិ.សួន អេងស៊ន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០$

៦១- ឧ.ស.ជឹម អេងស្រ៊ន និង ឧ.សិ.រ៉ា សុខគីម ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០$

៦២- ឯកឧត្តម ម៉ា ស៊ុនហួត និងលោកជំទាវ ណាំង ណារី+បុត្រ+ចៅ ៥០$

៦៣- ឧ.ស.ថាប់ វណ្ណធៀង និង ឧ.សិ.ធឿន សុទិន ព្រមទាំងបុត្រ ៥០$

៦៤- ឧ.សិ.តោ ឡោ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៥០$

៦៥-	ឧ.សិ.អុឹង សាន ព្រមទាំងបុត្រ	៥០$
៦៦-	ឧ.ស.កៅ ឈុនហេង និង ឧ.សិ.ជា សាមីន +កូនចៅ	៥០$
៦៧-	ឧ.សិ.ហួរ សុខហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០$
៦៨-	ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃួយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង +កូនចៅ	៥០$
៦៩-	ឧ.សិ.កែវ ស៊ុនលាង ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០$
៧០-	អ្នកស្រី ថៃ ស៊ីវឡេង ព្រមទាំងបុត្រ	៥០$
៧១-	លោក លី ឡៃហុង និង អ្នកស្រី ឈីវ សុគង់ ព្រមទាំងបុត្រ ..	៥០$
៧២-	ឧ.សិ.សេង គឹមលន់	៥០$
៧៣-	លោកស្រី ជិន ថាវី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០$
៧៤-	ឧ.សិ.ផាំង ស្រួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០$
៧៥-	ឧ.ស.តាន់ ស៊ុនឡាយ ឧ.សិ.ឡេង គឹមហ៊ុយ + បុត្រ............	៥០$
៧៦-	ឧ.សិ.សៀក ហ៊ាង	៤០$
៧៧-	លោក លឹម ពួយលី និង លោកស្រី ណាំ មួយ + កូនចៅ	៤០$
៧៨-	ឧ.សិ.អៀ ជាលៀង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០$
៧៩-	ឧ.សិ.ឡុង អុឹម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០$
៨០-	ឧ.សិ.ម៉ៅ ស៊ាន ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ	៣០$
៨១-	ឧ.ស.ហ៊ុយ កេង និងឧ.សិ.លឹម គៀម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ...	៣០$
៨២-	ឧ.ស.សយ ស៊ីផាន់ណា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ	៣០$
៨៣-	ប៊ុន សឿង និង ចេង វ៉ាវ៉ានី (ចៅលោកយាយ ប៊ុន យ៉ាំ)..	៣០$
៨៤-	ឧ.ស.អ៊ូ សារ៉ុម និង ឧ.សិ.ទិត ធីតា និងមាតាបិតា+បុត្រ	៣០$
៨៥-	ឧ.ស.ទិត វ៉ាន់ថន និង ឧ.សិ.ឃុត វ៉ាន់ថា ព្រមទាំងកូនចៅ ..	៣០$

៨៦- ឧ.សិ.មឿង ឡាំងហយ ព្រមទាំងកូនចៅ និងចៅទួត .... ៣០$

៨៧- លោក វង្ស សោភ័ណ និង អ្នកស្រី ឡោ គីមលាង +បុត្រ ... ២៥$

៨៨- លោក កាំង ង៉ែត និង ឧ.សិ.គាង គន្ធពិដោរ ព្រមទាំងបុត្រ .. ២៥$

៨៩- ឧ.ស.វ៉ា ដែន និង ឧ.សិ.វ៉ា គីមហោ .... ២០$

៩០- ឧ.ស.កាយ គន្ធជីវ និង ឧ.សិ.ជា នាង ព្រមទាំងកូនចៅ ...... ២០$

៩១- ឧ.ស.ជុំ លាង និង ឧ.សិ.ជៀប អ៊ន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០$

៩២- ឧ.ស.តូច ម៉ៅ និង ឧ.សិ.យិន យឹន ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០$

៩៣- ឧ.ស.ហុង ជ្រិន និង ឧ.សិ.ឡេង ចំរើន ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ២០$

៩៤- ឧ.សិ.សៀវ វ៉ាន់ និង ឧ.សិ.ឆាយ សែង ព្រមទាំងកូនចៅ ...... ២០$

៩៥- ឧ.សិ.ប៊ុត ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ២០$

៩៦- ឧ.សិ.និន វ៉ន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ២០$

៩៧- ឧ.សិ.សេក ឆវី និង ឧ.សិ.យន់ លេងស៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ ... ២០$

៩៨- ឧ.សិ.គីម សុខុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០$

៩៩- ឧ.សិ.គីម យុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០$

១០០- ឧ.សិ.គុជ ធួក ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ២០$

១០១- ឧ.សិ.ពាញ មាល័យ .... ២០$

១០២- ឧ.ស.ឡុង ស៊ាប និង ឧ.សិ.សួរ ឈាត .... ២០$

១០៣- ស៊ុយ រី .... ២០$

១០៤- លោក កាង ប៉េងហាក់ និង លោកស្រី កាង សោភានី .... ២០$

១០៥- ឧ.សិ.ញ៉ាន ដាស៊ី និងកូនស្រី ញ៉ាន លីកា .... ២០$

១០៦- ឧ.សិ.សំ ហាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០$

១០៧-	ឧ.ស.ហ៊ាន រ៉ាវឿន (ពៅ) និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុប្ផា +បុត្រ	២០$
១០៨-	វេជ្ជបណ្ឌិត អ៊ុង យាង និង អ្នកស្រី ប្រាក់ សារិន+កូនចៅ	២០$
១០៩-	ឧ.សិ.អ៊ិន វីណា ព្រមទាំងកូនចៅ	២០$
១១០-	ឧ.សិ.អ៊ុក លន់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ+ចៅទួត	២០$
១១១-	លោក ពឹង ពិសិដ្ឋ និង លោកស្រី ពៅ សុភ័ណការ	២០$
១១២-	ឧ.សិ.សេង គឹមលន់	២០$
១១៣-	ឧ.សិ.វ៉ាន់ យ៉ាណូរ៉េត	២០$
១១៤-	ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង ឧ.សិ.សួន ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ	២០$
១១៥-	ឧ.ស.ស៊ន ហួន ព្រមទាំងបុត្រ	២០$
១១៦-	ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ	២០$
១១៧-	ឯកឧត្តម កាន់ វ៉ាត់ និងឧ.សិ.កែវ កល្យាណ+កញ្ញាកាន់សុថារ័ត្ន	២០$
១១៨-	ឯកឧត្តម ម៉ឹង ខុម ឧ.សិ.ឡេង យឿន ព្រមទាំងបុត្រ........	២០$
១១៩-	ឯកឧត្តម សួង យុទ្ធី និង ឧ.សិ.សរ មារដី ព្រមទាំងបុត្រ	២០$
១២០-	ឧ.ស.ហ៊ឺ អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ស៊ីមណៃ ព្រមទាំងបុត្រ	២០$
១២១-	លោក សៅ គឹមល័យ និង អ្នកស្រី រស់ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ	២០$
១២២-	ឧ.ស.ហេ អេន និង ឧ.សិ.កាំង ប៉ោឡេង	២០$
១២៣-	ឧ.សិ.ប៊ុនសារ៉ន+ឧ.សិ.តួន+ឧ.សិ.កញ៉ាន+ឧ.សិ.ហេម៥០០០៛+	២០$
១២៤-	ឯកឧត្តម សួស ភាណាន និងលោកជំទាវ សោម វណ្ណស៊ីន+បុត្រ	២០$
១២៥-	លោក ផុក ស៊ីផា និង អ្នកស្រី ម៉ម ម៉ាឡា ព្រមទាំងបុត្រ	២០$
១២៦-	ឧ.ស.ឃ្លោក យិត និង ឧ.សិ.ស៊ូ ស៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	២០$
១២៧-	ឧ.ស.កែវ គឹមសាន ព្រមទាំងបុត្រ	២០$

១២៨- ឧ.សិ.រត្ន ផល្លី និង មាតា .... ២០ $

១២៩- លោក ផាយ រឿន និង ឧ.សិ.រត្ន សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

១៣០- ឧ.ស.ណុប យូហេង និង ឧ.សិ.ផេង ផន ព្រមទាំងកូនចៅ .. ២០ $

១៣១- ឧ.សិ.សុខ ភួង និង ឧ.សិ.សុខ ផៃ .... ២០ $

១៣២- ឧ.សិ.អៀង ណៃហៀង .... ២០ $

១៣៣- ឧ.ស.ព្រុំ សុន និង ឧ.សិ.ស៊ុន យុត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ..... ២០ $

១៣៤- លោក លី ខាន់ណារ៉ា និងអ្នកស្រី នុត សិទ្ធថារី ព្រមទាំងកូនចៅ ២០ $

១៣៥- ឧ.ស.សេង ស៊ាងនី (កុយ) និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

១៣៦- ឧ.ស.បួយ ពៅ និង ឧ.សិ.គឹម ឡេង .... ២០ $

១៣៧- ឧ.ស.តែ ប៊ុនគង់ និង ឧ.សិ.ថោង បូនី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៣៨- ឧ.ស.គួង លាងផេង និង ឧ.សិ.ជូ ស៊ូហៀង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ២០ $

១៣៩- ឧ.ស.ទុំ គឹមស៊ុន និង ឧ.សិ.អៀង វ៉ាន់នី .... ២០ $

១៤០- ឧ.សិ.អេង ឆេងហ៊ត .... ២០ $

១៤១- ឧ.សិ.យុគ ជា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

១៤២- ឧ.សិ.នុត ណេងឡា និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១៤៣- ឧ.សិ.សូ កញ្ញា .... ២០ $

១៤៤- ឧ.សិ.មុនី .... ២០ $

១៤៥- ឧ.សិ.ប៉ាន់ ពិណ្ណារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

១៤៦- ឧ.សិ.ឆវ័ន (នៅឡែម)+ស្វាមី +កូនចៅ .... ១៥ $

១៤៧- ឧ.សិ.ខ្លឹង ណាត និង ឧ.សិ.ហ៊ឹម សំបូរ .... ១៥ $

១៤៨- ឧ.សិ.ទី ចន្ថា .... ១៥ $

១៤៩- ឧ.ស.ធូ ម៉ោង .... ១៥$

១៥០- ឧ.សិ.អ៊ឹម ង៉ាត់ហៀង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៥$

១៥១- ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ួក និង ឧ.សិ.សុខ ម៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥$

១៥២- លោក ផុក ចន្ទណារ៉ូ និង លោក ផុក ចន្ទតារា .... ១៥$

១៥៣- ឧ.ស.សុខ យិន និង ឧ.សិ.ចិន តុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥$

១៥៤- ឧ.ស.សែម សំអាង និង ឧ.សិ.ឃួន សេរីរដ្ឋ .... ១៥$

១៥៥- ឧ.ស.នៅ គឹមហាក់ និង ឧ.សិ.ជា សុខុម +កូនហ៊ល សុគន្ធ+ចៅ ១៥$

១៥៦- លោក សរ សុវណ្ណដារ៉ា និង អ្នកស្រី ហែម ចិន្តា ព្រមទាំងបុត្រ ១១$

១៥៧- កុមារា ចែម វណ្ណវរឫទ្ធិ និង កុមារា ចែម ចេស្តា .... ១០$

១៥៨- លោកស្រី សុខា គងពិសី និង ស្វាមី .... ១០$

១៥៩- លោក នុត អ៊ុន វីណារ៉ា និងលោកស្រី សុខា អ៊ីរ៉ែន .... ១០$

១៦០- ឧ.សិ.កន ប៊ិច + បុត្រ និងកុមារី ចែម រស់សាន្តសិរីវឌ្ឍនា ១០$

១៦១- លោកយាយ យឹម ស៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

១៦២- ឧ.សិ.ឯក ឃិន និងបុត្រី ប៊ុន សិតា +ស្វាមី +បុត្រ .... ១០$

១៦៣- ឧ.ស.ពូន ភួង .... ១០$

១៦៤- ឧ.សិ.គី គឹមហាប់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

១៦៥- ឧ.ស.គុយ សុធន ឧ.សិ.ខាត់ កាន និងកូនចៅ+ចៅទួត .... ១០$

១៦៦- ឧ.សិ.ហែម វ៉ាត់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

១៦៧- ឧ.ស.ហុង ជ្រិន និង ឧ.សិ.ឡេង ចំរើន ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ១០$

១៦៨- ឧ.សិ.នូ សុង និង ឧ.សិ.សុខ រ៉យ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

១៦៩- ឧ.សិ.ស៊ុយ ឆុន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១៧០- អ្នកស្រី កូលាប និង អ្នកស្រី ប៊ិច តាំងណា .... ១០$

១៧១- ឧ.សិ.អ៊ឹម ហ៊ាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

១៧២- ឧ.សិ.ខៀវ នាង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១៧៣- ឧ.សិ.យិន យឹម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

១៧៤- ឧ.សិ.សំ ចន្ទី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

១៧៥- ឧ.សិ.ជន វើយ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .... ១០$

១៧៦- ឧ.សិ.អ៊ុច សុខលី និង ឧ.ស.ស៊ុន សិទ្ធ +លោក ផាន់ អ៊ុច ...... ១០$

១៧៧- ឧ.សិ.គី គីមហាប់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

១៧៨- ឧ.ស.នូ ឆាវ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

១៧៩- ឧ.ស.សេក ចែម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

១៨០- ឧ.ស.ទូច កៅ និង ឧ.សិ.ឈីវ ឡាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

១៨១- ឧ.ស.ឡាច ផូ និង ឧ.សិ.ឱក យ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

១៨២- ឧ.សិ.លាវ និង ឧ.សិ.ពៅ ស៊ីលួម .... ១០$

១៨៣- ឧ.សិ.តាំង ហ្គិច .... ១០$

១៨៤- ឧ.សិ.ប៊ិន ផល្លា .... ១០$

១៨៥- ឧ.សិ.អេ ណៃកេង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១៨៦- ឧ.សិ.សេង ស៊ាងអួយ និង ឧ.សិ.សេង ស៊ាងអ៊ិម+ស្វាមី ...... ១០$

១៨៧- ឧ.សិ.វណ្ណ មុនី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

១៨៨- ឧ.សិ.ឈូ គីមហួយ .... ១០$

១៨៩- ឧ.ស.ប៊ុន លឿ .... ១០$

១៩០- ឧ.សិ.ឡោ ហួ (ម៉ាក់ស្រីខួច) .... ១០$

១៩១-	ឧ.សិ.ឌុល ស៊ីនួន (ហៅម៉ៅ)	១០$
១៩២-	ឧ.សិ.នេត ឡាយ និង ឧ.សិ.ពេជ្រ ហាន	១០$
១៩៣-	ឧ.សិ.យស សម្បត្តិ	១០$
១៩៤-	ឧ.សិ.ហេន សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
១៩៥-	ឧ.សិ.ហេង គួ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
១៩៦-	ឧ.ស.ត្រី បូរិន និង ឧ.សិ.ម៉ៅ គីមជាវ ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
១៩៧-	ឧ.សិ.ជុន គាម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
១៩៨-	លោក ហោ គីមសឿង និង អ្នកស្រី អៀង សុភាព +បុត្រ ...	១០$
១៩៩-	លោកស្រី សឿង ឪណា និងកូនស្រី ដាណេ	១០$
២០០-	ឧ.ស.ជឹង វ៉េងអ៊ាវ និង ឧ.សិ.គីម យឿង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .	១០$
២០១-	ឧ.សិ.ឡោ វួចលេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០$
២០២-	ឧ.សិ.សោម អៃ និង លោកតា ចាន់ ប្រាជ្ញ	១០$
២០៣-	លោកស្រី ចាន់ ផល្លា និងបុត្រ ចាន់ ធឿនធានិត	១០$
២០៤-	យុវជន ឈាង សុវណ្ណារ៉ា	១០$
២០៥-	កុមារី តាំង សានីតា និង កុមារី តាំង សុមាវតី	១០$
២០៦-	ឧ.ស.កង សេក និង ឧ.សិ.សូរ ចន្ទី	១០$
២០៧-	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រ៊ុន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២០៨-	ឧ.ស.លាង ឌាង និង ឧ.សិ.គង់ សុផាត ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២០៩-	ឧ.សិ.អ៊ឹង សុខហ្គេច ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២១០-	ឧ.សិ.ឃិន ណៃប្អូយ	១០$
២១១-	ឧ.សិ.ឃិន ណៃឆេង	១០$

២១២-	ម៉ា ចិន	១០$
២១៣-	ឧ.សិ.នាង ចេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
២១៤-	ឧ.ស.ង៉ែត យឹន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
២១៥-	ឧ.សិ.អ៊ុំ សារុន	១០$
២១៦-	លោក ជា ទឹង	១០$
២១៧-	ឯកឧត្ដម នួន សំអាត និងលោកជំទាវ ម៉េង ផាន់ណូរ៉ា+បុត្រ	១០$
២១៨-	ឧ.ស.ម៉ក់ សំអឿន និង ឧ.សិ.ទូច រស់ (តាខ្មៅ)	១០$
២១៩-	ឧ.ស.អ៊ីវ ភិរុណ និង ឧ.សិ.ឈឹម មីកុល	១០$
២២០-	ឧ.ស.ប្រាក់ វណ្ណ និង ឧ.សិ.សួន ស៊ាត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
២២១-	ឧ.ស.យិច ឈីន និង ឧ.សិ.តែ សុមាលី(ប៊ួយ) ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
២២២-	លោក យិច សមិទ្ធិ និងលោកស្រី សុខ ច័ន្ទសុគន្ធារី	១០$
២២៣-	ឧ.សិ.អ៊ិត ប៊ុយហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
២២៤-	ឧ.សិ.ស្រេង គ្រឹង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
២២៥-	ឧ.ស.ជា ខេង និង ឧ.សិ.សៀង យូលាភ ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	១០$
២២៦-	ឧ.ស.ជា ធឿន និង ឧ.សិ.សៀង គីមហុន ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០$
២២៧-	លោក ឈុន ប៊ុនសាត និង ឧ.សិ.ទិត សាផានី +កូនចៅ	១០$
២២៨-	លោក ឃុន ជេដ្ឋា និង ឧ.សិ.អ៊ា គីមហេង ព្រមទាំងកូនចៅ ..	១០$
២២៩-	ឧ.សិ.អ៊ូយ មិនា និង អ្នកស្រី អ៊ុំម ឆេងស៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ ..	១០$
២៣០-	ឯកឧត្ដម គី ហ៊ាន និង លោកជំទាវ ធួន សង្វារ ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៣១-	ឧ.សិ.លឹម គីមណា	១០$
២៣១-	ឧ.សិ.ប៉ាន គីមហ៊ារ ព្រមទាំងបុត្រ	១០$

២៣៣- ឧ.សិ.ពៅ សូរ៉ាង .... ១០$

២៣៤- ឧ.សិ.ឈៀង ប៊ិច ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២៣៥- ឧ.សិ.សោម ឡុង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២៣៦- ឧ.ស.លីម ហាក់ឃី និង ឧ.សិ.អ៊ឹង មុយអៀង ព្រមទាំងបុត្រ ១០$

២៣៧- ឧ.សិ.ទិត្យ នារី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

២៣៨- ឧ.សិ.ទុន ស៊ុននី .... ១០$

២៣៩- ឧ.សិ.កែវ ជីន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

២៤០- ឧ.សិ.ច្រឹង គឹមស្រ៊ុ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

២៤១- ឧ.ស.តេន សាមាន និង ឧ.សិ.នន្ទ ឈៀញ ព្រមទាំងកូនចៅ .. ១០$

២៤២- ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង .... ១០$

២៤៣- ឧ.ស.ខៀវ ជៀប និង ឧ.សិ.ប៉ោ គីមស្រ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ ...... ១០$

២៤៤- ឧ.ស.សែន សុវណ្ណរិទ្ធ និង ឧ.សិ.យន្ត ចន្ធា ព្រមទាំងបុត្រ .. ១០$

២៤៥- ឧ.ស.យន់ កៅ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២៤៦- ឧ.ស.ចាន់ ឡាក់ និង ឧ.សិ.ប៉ែន សែម ព្រមទាំងកូនចៅ ...... ១០$

២៤៧- ឧ.ស.ឡុង សំអោក និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ម៉ាឡៃ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ១០$

២៤៨- ឧ.ស.នរ មេត្តា និង ឧ.សិ.ឌួង គុយអេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ . ១០$

២៤៩- ឧ.សិ.ចាប ពៅ និង ឧ.សិ.អ៊ុច សាណែម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

២៥០- ឧ.សិ.អ៊ុច សានី និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២៥១- ឧ.ស.ខៀវ កូឡា ឧ.សិ.លឿង លៀងហួរ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ១០$

២៥២- លោក ហៀង សារ៉ា និង ឧ.សិ.ស្រី ស៊ីវុឌ្ឍថា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២៥៣- ឧ.ស.សុខ សារឿន និង ឧ.សិ.ទូច ម៉ុម ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២៥៤-	ឧ.សិ.អ៊ឹង យុនធួន និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៥៥-	ឧ.សិ.គឹម ថេង និង ឧ.សិ.ហេង សុចិន្តា ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៥៦-	ឧ.សិ.លី វ៉ាន់ថន និង ឧ.សិ.ទ្រី មឿន+ស្វាមី+ ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៥៧-	ឧ.ស.ចាន់ សូនី និង ឧ.សិ.អ៊ុក សុផល ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	១០$
២៥៨-	ឧ.សិ.ហ៊ិន សុជាតិ និង ឧ.សិ.ជាប លាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៥៩-	លោក ព្រុំ សត្ថារដ្ឋ និង ឧ.សិ.ម៉ៃ ស៊ីថា ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៦០-	ឧ.សិ.សុខ ប៊ន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
២៦១-	ឧ.សិ.ប៉ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៦២-	ឧ.សិ.រាម សាយឿន（សារុំ）ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០$
២៦៣-	ឧ.សិ.ម៉ារី ប្រិច ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៦៤-	ឧ.សិ.ថេង លន ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៦៥-	ឧ.សិ.តឹក លីគឹមស្រួ ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៦៦-	ឧ.សិ.ភួង រដ្ឋា ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៦៧-	ឧ.សិ.ណុប សុខអេង និង ឧ.សិ.ម៉ៅ គឹម	១០$
២៦៨-	លោកតា សៀក យាង និង លោកយាយ លាង មុយហ៊ាង ..	១០$
២៦៩-	ឧ.ស.នង សារ៉ន ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៧០-	ឧ.សិ.សាយ សាអ៊ីម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	១០$
២៧១-	ឧ.សិ.វ៉ា លាងឆេង និង ឧ.សិ.ឡេង មួយ ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៧២-	ឧ.ស.ជ័យ សារង្ស និង ឧ.សិ.នង រ៉េ ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៧៣-	ឧ.សិ.សូ ណាគ្រី និង ឧ.សិ.ឃុត គឹមស៊ាង ព្រមទាំងក្រុមញាតិ.	១០$
២៧៤-	ឧ.សិ.សូ សារី និង ឧ.សិ.សូ សុគន្ធ ព្រមទាំងបុត្រ	១០$

២៧៥- ឧ.សិ.អុំ យន់ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៧៦- ឧ.សិ.ឡៅ សុងហ៊ិច ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៧៧- ឧ.សិ.មាស លន់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$
២៧៨- ឧ.សិ.ម៉ឹង សំណាង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៧៩- ឧ.សិ.ជ័យ យ៉េង និង ឧ.សិ.គឹម ធៀង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៨០- ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
២៨១- ឧ.សិ.គង់ ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៨២- ឧ.សិ.ឈរ ហុកលីវ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៨៣- ឧ.សិ.ប៊ុត ច័ន្ទបុប្ផា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$
២៨៤- ឧ.សិ.មុំ ម៉ារី .... ១០$
២៨៥- ឧ.ស.តាក គីអ៊ាង និង ឧ.សិ.ឱម លាងគ្រី +កូន តាក វិរវណ្ណ .. ១០$
២៨៦- ឧ.ស.ទូច ចាន់ប្រកប .... ១០$
២៨៧- ឧ.សិ.មូល វណ្ណថេត និង បងប្អូន .... ១០$
២៨៨- ឧ.ស.អេង វណ្ណា និង ឧ.សិ.សៅ ណារី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៨៩- លោក យឹម សិរីវង្ស និង ឧ.សិ.ពេជ្រ ផាន់យ៉ា និងកូនចៅ .... ១០$
២៩០- ឧ.ស.ម៉ៅ ម៉ុង និង ឧ.សិ.ប៉ាត ម៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
២៩១- ឧ.សិ.សំ អ៊ាន (ព្រៃវែង) .... ១០$
២៩២- ឧ.សិ.ហ៊ឺ ហ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៩៣- ឧ.សិ.កែន ង៉ែត និង ឧ.សិ.ម៉ែន ខាន់ទូ .... ១០$
២៩៤- លោកតា អេន និង លោកយាយ អែម ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ១០$
២៩៥- ឧ.ស.ខៀវ រិន និង ឧ.សិ.គឹម ផន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

២៩៦- ឧ.ស.ទេព ម៉ូ និង ឧ.សិ.ទាវ គឹមម៉ុង .... ១០$

២៩៧- ឧ.សិ.ប៉ែន សុខុម និង ម្តាយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

២៩៨- ឧ.សិ.តន់ ច័ន្ទតារ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២៩៩- ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣០០- លោក ទេព ច័ន្ទឆាយា និង អ្នកស្រី ជាន ថាវី ព្រមទាំងបុត្រ . ១០$

៣០១- លោក ជាន ថាយុទ្ធ និង អ្នកស្រី ជាន ថាវុធ .... ១០$

៣០២- ឧ.សិ.នាង ម៉ៅ ព្រមទាំងប្អូនៗ .... ១០$

៣០៣- ឧ.សិ.សុខ ជា និងស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ (ជាងដេរ)......... ១០$

៣០៤- កញ្ញា ផុក ចន្ទរស្មី .... ១០$

៣០៥- ឧ.សិ.សំ សោភ័ណ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

៣០៦- ឧ.សិ.នូ ម៉ាលី និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣០៧- ឧ.សិ.ហង្ស ដូរី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

៣០៨- ឧ.សិ.ណៅ អៀន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ .... ១០$

៣០៩- ឧ.សិ.ស្រី វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣១០- ឧ.សិ.ឯក សារី .... ១០$

៣១១- ឧ.សិ.តាំង អៀនស៊ុយ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣១២- ឧ.សិ.ប្រាក់ ចន្ទសុខា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣១៣- ឧ.ស.គ្រួច ឡាំង និង ឧ.សិ.យិន ពល្លាំង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ១០$

៣១៤- ឧ.ស.ស្រី វណ្ណា និង ឧ.សិ.គ្រួច សុមាលី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ១០$

៣១៥- ឧ.ស.ទូច ប៉ុម និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣១៦- លោក កង អុល និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ .... ១០$

៣១៧-	លោក ប៉ូ សុង និង ភរិយា +នាង ហ៊ុយ កូឡា	១០$
៣១៨-	លោក ឈៀង ប៊ុណ្ណារិទ្ធ និង អ្នកស្រី ហ៊ី សុភា ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
៣១៩-	លោកស្រី ឃន រមណីយ ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	១០$
៣២០-	លោក លឹម សុផុន និង អ្នកស្រី ផុក ច័ន្ទរតនា	១០$
៣២១-	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រ៊ុន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .	១០$
៣២២-	ឧ.ស.នៃ ឡេង និង ឧ.សិ.ព្រំ សំ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
៣២៣-	ឧ.ស.ឈួរ ទ្រី ហៅសាន្ត និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទ ព្រមទាំងបុត្រ ..	១០$
៣២៤-	ឧ.ស.ឡៀប លាង និង ឧ.សិ.សំ អួន ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
៣២៥-	ឧ.ស.ខ្វា ងួនគ្រី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
៣២៦-	ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីដេត និងប្អូន ព្រមទាំងក្មួយ	១០$
៣២៧-	លោក អ៊ួន សុន និង អ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាឡែត	១០$
៣២៨-	លោក ទូច ថាវរិទ្ធិ និង អ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាលីកា	១០$
៣២៩-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ ណារឿន និងឪពុក ច័ន្ទ ឆឹង +ម្តាយ មួង ភី	១០$
៣៣០-	ឧ.សិ.ឈឹម សុវណ្ណ និង ពិសី	១០$
៣៣១-	ឧ.សិ.ស្វាយ ឈាត និង ចាន់ ថន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
៣៣២-	ឧ.សិ.នូ សុវណ្ណឌី និង មាតាបិតា	១០$
៣៣៣-	លោក រស់ សំបូរ និង អ្នកស្រី ឡៃ សំអឿន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
៣៣៤-	ឧ.សិ.នង សុភី និង ឧ.សិ.ទី នាស៊ីម ព្រមទាំងញាតិ	១០$
៣៣៥-	ឧ.សិ.ទឹម សំបូរី ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
៣៣៦-	ឧ.ស.ផាង ថាន និង ឧ.សិ.ង៉ែត ណារឿន ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
៣៣៧-	ឧ.សិ.ចៅ ឡៃស៊ីម ប្រមទាំងបុត្រ	១០$

៣៣៨- យុវជន ខុង សេរីរត្ន័ និង មាតាបិតា .... ១០$

៣៣៩- ឧ.ស.មាស យិន និង ឧ.សិ.ជា សារ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៤០- ឧ.សិ.គា រឿង និង ឧ.សិ.នុត ញុត .... ១០$

៣៤១- ឧ.សិ.លឹម ផៃសាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៤២- ឧ.សិ.វៀន គង់ និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៤៣- ឧ.សិ.វៀន គង់ និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៤៤- ឧ.សិ.សំ ផាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៤៥- ឧ.សិ.ច្រឹង គឹមស្រ៊ុ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៤៦- ឧ.ស.ហង់ សួង និង ឧ.សិ.ហែម វ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៤៧- ឧ.សិ.ឱក សារ៉ាន់ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៤៨- លោក ទេព សោភា និង ឧ.សិ.ខុន វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៤៩- ឧ.សិ.គូ ឆេងគុយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៥០- លោក អន សារិន និង ឧ.សិ.ទុត្យ ស៊ីថា ព្រមទាំងកូនចៅ .. ១០$

៣៥១- ឧ.សិ.ឡុក សុខអ៊ីម និង ឧ.សិ.កុក លាងស៊ីម +កូនចៅ .... ១០$

៣៥២- ឧ.សិ.ផាន់ សុវណ្ណ និង ឧ.សិ.ផាន់ សារ៉ុន +ស្វាមី +កូនចៅ .... ១០$

៣៥៣- ឧ.ស.ឡាច ឈឿង និង ឧ.សិ.វៅ ណារី ព្រមទាំងកូនចៅ ... ១០$

៣៥៤- ឧ.សិ.កង ភឹម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៥៥- ឧ.សិ.ខឹម យន់ .... ១០$

៣៥៦- ឧ.សិ.គា ស៊ីន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៥៧- ឧ.ស.យិន មយ និង ភរិយា +បុត្រ និងម្តាយ .... ១០$

៣៥៨- ឧ.ស.លន់ គឹមស៊ុយ និង ឧ.សិ.លាង មុយហួយ ព្រមទាំងបុត្រ ១០$

៣៥៩-	ឧ.សិ.ទិន សន និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
៣៦០-	ឧ.ស.ងី សាម៉ន និង ឧ.សិ.ចាន់ ណន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
៣៦១-	ឧ.សិ.ហោ សុខា និងគ្រួសារ	១០$
៣៦២-	ឧ.សិ.ម៉ៅ គឹមស្រ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
៣៦៣-	ឧ.សិ.អៀង ហ៊ុច ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
៣៦៤-	ឧ.ស.ស៊ីវ សុខ និង ឧ.សិ.ស៊ីវ ភីន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
៣៦៥-	ឧ.សិ.ឱម វង្សសុខុម និង ឧ.សិ.ឱម វង្សសំខាន់ +កូនចៅ	១០$
៣៦៦-	ឧ.សិ.គឹម សុផល និង ឧ.សិ.អ៊ឹម សាម៉ុត	១០$
៣៦៧-	ឧ.ស.ហែម ស៊ីមាន និង ឧ.សិ.តូច សាលួត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
៣៦៨-	ឧ.ស.ចាន់ ស៊ីណា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
៣៦៩-	ឧ.សិ.សង្គ្រា ហៅ ដា	១០$
៣៧០-	ឧ.សិ.ទិង ឈិន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
៣៧១-	ឧ.ស.អ៊ួង សាប៊ិន និង ឧ.សិ.ពត ណាន់ ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
៣៧២-	ឧ.ស.ប៉ុល នាង និង ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .	១០$
៣៧៣-	ឧ.ស.ទ្រី ឆាវ និង ឧ.សិ.ឈិន លាងជាវ ព្រមទាំងកូនចៅ ..	១០$
៣៧៤-	លោក ឈីវ ប៊ុនចិត្រ ហៅ អ៊ិង	១០$
៣៧៥-	ឧ.ស.សួត ថែម និង ឧ.សិ.ចាន់ អៀន	១០$
៣៧៦-	ឧ.ស.ឃួន ឃឿន ព្រមទាំងមាតាបិតា និង បុត្រ	១០$
៣៧៧-	ក.វេជ្ជបណ្ឌិត គង់ កែវកន្និដ្ឋា	១០$
៣៧៨-	កញ្ញា គង់ កែវសុគន្ធា	១០$
៣៧៩-	ឧ.សិ.ពៅក ជា	១០$

៣៨០- ឧ.សិ.ដួង វណ្ណថន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
៣៨១- ឧ.ស.ទៀង វ៉ាន់ថា និង ឧ.សិ.សន ទូច ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
៣៨២- ឧ.សិ.ទិត្យ ស៊ុន និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
៣៨៣- ឧ.សិ.ឧត្តមា ពេជ្រអូន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
៣៨៤- ឧ.សិ.នូ សុខឃឿត និង ឧ.សិ.នូ សុខឃឿន .... ១០$
៣៨៥- ឧ.សិ.ឆុន ណាត .... ១០$
៣៨៦- ឧ.សិ.អ៊ូ សុខ សាន្ត ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
៣៨៧- ឧ.ស.ឡាយ ច្រឹង និង ឧ.សិ.គង់ សាមឿន ព្រមទាំងបុត្រ ..... ១០$
៣៨៨- ឧ.សិ.ឆឹម សែម .... ១០$
៣៨៩- ឧ.សិ.ឃុត កែវ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
៣៩០- ឧ.ស.គង់ សារ៉េត និង ឧ.សិ.ភួង សៀ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
៣៩១- ឧ.សិ.ដួង សាមៀន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
៣៩២- ឧ.ស.ខាង អ៊ាង និង ឧ.សិ.ធិប សំភី+ឧ.សិ.ខាត់ ផាន់លី+បុត្រ. ១០$
៣៩៣- ឧ.ស.ទី កក់ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
៣៩៤- ឧ.សិ.ហេង គួ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
៣៩៥- ឧ.សិ.ចេង លឹមហ៊ាង .... ១០$
៣៩៦- ឧ.សិ.ទេព យាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
៣៩៧- លោក លឹម សុថាវ និង អ្នកស្រី ម៉ម បុប្ផា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
៣៩៨- ឧ.ស.ប៊ុន ឃឿប និង ឧ.សិ.អឿ ចំរើន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
៣៩៩- ឧ.សិ.គីម សំភីលី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

១-	ព្រឹទ្ធាចារ្យ សេង ទូច ព្រមទាំងបុត្រនិងចៅ	៥០០អូស្ត្រាលី
២-	ឧ.ស.សំ សុខគុណ ឧ.សិ.លី សៀមហៀង +បុត្រ	២០០អូស្ត្រាលី
៣-	ឧ.សិ.លឹម លន់ស៊ូ	២០០អូស្ត្រាលី
៤-	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាន់ ណៃហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០អូស្ត្រាលី
៥-	ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម + បុត្រ ធីតា.	១០០អូស្ត្រាលី
៦-	ឧ.ស.រាជ ស៊ាង និង ឧ.សិ.វង់ រិទ្ធ ព្រមទាំងបុត្រ	១០០អូស្ត្រាលី
៧-	ឧ.ស.សួន រតនា និង ឧ.សិ.គីម លន់	១០០អូស្ត្រាលី
៨-	ឧ.ស.ថាំ ហ៊ូ	១០០អូស្ត្រាលី
៩-	ឧ.ស.រស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង +បុត្រ	១០០អូស្ត្រាលី
១០-	ឧ.ស.ងួន ឃុនអ៊ាប	១០០អូស្ត្រាលី
១១-	ឧ.សិ.ស៊ុយ គីមស៊ាន និងកូន សេង ផល្លា	១០០អូស្ត្រាលី
១២-	ឧ.ស.ហ៊ូ សារឿន និង ឧ.សិ.មាន សុវត្ថិ	៥០អូស្ត្រាលី
១៣-	ឧ.សិ.លឹម ស៊ូឆេង	៥០អូស្ត្រាលី
១៤-	Mr. LAVIT TANG និងអ្នកស្រី ឈុន ពិសិដ្ឋ +បុត្រី	៥០អូស្ត្រាលី
១៥-	ក្រុមគ្រួសារឧបាសិកា ឈ គីមស៊ីន	៥០អូស្ត្រាលី
១៦-	ឧ.ស.ជា ម៉េង និង ឧ.សិ.ឈឹម យូ	៥០អូស្ត្រាលី
១៧-	ឧ.សិ.ម៉េង ប៊ុន្នារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
១៨-	ឧ.សិ.អ៊ូច សូផល្លី	៥០អូស្ត្រាលី
១៩-	ឧ.សិ.មាឃ សូផាន	៥០អូស្ត្រាលី
២០-	ឧ.ស.មិន សុន	៥០អូស្ត្រាលី
២១-	ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គីមស៊ុន	៥០អូស្ត្រាលី

២២-	ឧ.ស.ញាន ហេងម៉ូវ និង ឧ.សិ.ស៊ា ចន្ថា	៥០អូស្ត្រាលី
២៣-	ឧ.ស.ឡុង ហ៊ាន និង ឧ.សិ.លិម យូរអេង	៥០អូស្ត្រាលី
២៤-	ឧ.សិ.ស៊ុយ គីមអេង	៥០អូស្ត្រាលី
២៥-	ឧ.ស.ភិន ហាច និង ឧ.សិ.ពេជ្រ សឿម	៥០អូស្ត្រាលី
២៦-	ឧ.សិ.នាង សំបូរ	៥០អូស្ត្រាលី
២៧-	ឧ.សិ.អ៊ីង គីមហេង	៥០អូស្ត្រាលី
២៨-	ឧ.សិ.សូ បូរី	៥០អូស្ត្រាលី
២៩-	ឧ.សិ.ស៊ុយ គិមស៊ាន	៥០អូស្ត្រាលី
៣០-	ឧ.សិ.ផន ដារ៉ា	៣០អូស្ត្រាលី
៣១-	ឧ.ស.យ៉ុង គីមសាន និង ឧ.សិ.យ៉ុង ម៉ាលី	៣០អូស្ត្រាលី
៣២-	ឧបាសក ស ប៊ុនធៀង	២០អូស្ត្រាលី
៣៣-	ឧ.សិ.មួយ ឡាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០អូស្ត្រាលី
៣៤-	ឧ.សិ.ងួន ហេងអ៊ិម	២០អូស្ត្រាលី
៣៥-	ឧ.ស.អ៊ុំ ជា និង ភរិយា	២០អូស្ត្រាលី
៣៦-	ឧ.សិ.នរ មុទិតា	២០អូស្ត្រាលី
៣៧-	ឧ.សិ.ឆេង លុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០អូស្ត្រាលី
៣៨-	ឧ.សិ.តែ យក់ហ៊ុន	១០អូស្ត្រាលី
៣៩-	ឧ.សិ.នួន គង់	១០អូស្ត្រាលី
៤០-	ឧ.សិ.សាន សារុំ	១០អូស្ត្រាលី
៤១-	កញ្ញា ស៊ីថា ធុក	១០អូស្ត្រាលី
៤២-	ឧ.សិ.អុន ណាង	១០អូស្ត្រាលី

៤៣-	ឧ.សិ.សួន ឡាយ	១០អូស្ត្រាលី
៤៤-	ឧ.សិ.ជី អូន និង ឧ.សិ.អ៊ឹង ដាលីដា	១០អូស្ត្រាលី
៤៥-	ឧ.សិ.សុខ ចេង	១០អូស្ត្រាលី
៤៦-	ឧ.សិ.បូ	១០អូស្ត្រាលី

១-	ឧ.ស.ប៉ុង អាង និង ឧ.សិ.អឿង លាងជុន + កូនចៅ	២០កាណាដា
១-	ឧ.ស.អោន អៀន និង ឧ.សិ.សារ៉ាយ គឹមលឿន+កូនចៅ	៣.០០០បាត
២-	ឧ.ស.ណាប់ ណុប និង ឧ.សិ.មឿន ឡាប	៥០០បាត
១-	ឧ.សិ.ឈាង គឹមស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ (ថ្ងៃបុណ្យ)	៨០៨.៧០០៛
២-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តជ្រៃ ឃុំជ្រៃ ស្រុកកំពង់ត្របែក ព្រៃវែង	៤៤៥.០០០៛
៣-	បុណ្យចម្រើនព្រះជន្មលោកគ្រូនៅវត្តសំពៅមាស ១២$+	៣០០.០០០៛
៤-	ខួប ៧ ថ្ងៃសពឧ.ស.ហ៊ូ ស៊ាន (តាខ្មៅ)	២០០.១០០៛
៥-	ឧ.សិ.ឈុំ សាយ ព្រមទាំងបុត្រ	២០០.០០០៛
៦-	សមាគមយុវជន យុវនារី អាស្រមមុច្ចលិន្ទ កោះត្រើង ...	២០០.០០០៛
៧-	ភិក្ខុសាមណេរពុទ្ធបរិស័ទកំពង់ឆ្នាំង+អ៊ីតាន់+សោភ័ណ	១៤៥.០០០៛
៨-	មង្គលការទៀង រ៉ាស៊ីវ និងកូនស្រី ថាប់ សុផាន់ណា	១៤០.០០០៛
៩-	ពុទ្ធបរិស័ទឃុំស្វាយប្រទាល ស្រុកស្អាង .... ១៧ ដុ.+	១០០.០០០៛
១០-	លោក គង់ វ៉ន និង លោកស្រី ចាន់ សុខា ព្រមទាំងបុត្រ	១០០.០០០៛
១១-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តឥន្ទញាណ តាមរយៈឧ.សិ.ដួង ស៊ីនួន	១០០.០០០៛
១២-	ឧ.ស.ប៉ាត់ គឹមស៊ីន និង ឧ.សិ.សៀក ឃៀម +បុត្រ ...	១០០.០០០៛
១៣-	ឧ.សិ.កាន់ គីន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០.០០០៛

១៤-	ឧ.ស.ងឹម ញាណ និង ឧ.សិ.កាំង ប៉ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ	១០០.០០០៛
១៥-	ពុទ្ធបរិស័ទភូមិអង្គឃ្លៃ ឈូក កំពត តាមរយៈ ប៊ុន នឹប	៩០.៤០០៛
១៦-	ឧ.សិ.ព្រំ សារិន ព្រមទាំងកូនចៅ	៨៥.០០០៛
១៧-	ពុទ្ធបរិស័ទផ្សារមេមត់ កំពង់ចាម	៧៨.០០០៛
១៨-	ឧ.ស.គីម វ៉ាន់ និង ឧ.សិ.ហេង លិម ព្រមទាំងកូនចៅ .	៧០.០០០៛
១៩-	ប៊ុនសារ៉ន+នេត្ថា+រមណី+សុមននារី+សន+ក្រុមគ្រួសារ	៧០.០០០៛
២០-	ឧ.សិ.អ៊ូ យ៉េន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០ ដុ.+	៦៥.០០០៛
២១-	ពុទ្ធបរិស័ទបឹងសាឡាង រាជធានីភ្នំពេញ	៦០.០០០៛
២២-	ឧ.ស.ហ៊ុន សំ និង ឧ.សិ.លឿម ឡាប	៦០.០០០៛
២៣-	ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកលីវ	៥០.០០០៛
២៤-	ភិក្ខុ ច្រឹង សម្បត្តិ	៥០.០០០៛
២៥-	ឧ.សិ.អាំង ហួយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០៛
២៦-	លឹម សុខ	៥០.០០០៛
២៧-	ឧ.សិ.ព្រំ យោន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០៛
២៨-	ឧ.សិ.ស៊ូ មួយ	៥០.០០០៛
២៩-	លោក ម៉ារ សារីន និងលោកស្រី ភោគ ណារិន+ បុត្រ	៥០.០០០៛
៣០-	លោក គ្រិត លី និងលោកស្រី ហេង ស៊ាងទ្រី +កូនចៅ	៥០.០០០៛
៣១-	ឧ.ស.ឆឹង អាយ និង ឧ.សិ.ប៉ាក ណាន	៥០.០០០៛
៣២-	ឧ.សិ.គួច មួយលី ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០៛
៣៣-	ឧ.សិ.នឹម វណ្ណី ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៣៤-	ឧ.សិ.សួន ឆេងម៉ាង	៤០.០០០៛

៣៥-	ឧ.ស.តាំង ឡាយ និង ឧ.សិ.ឡោ ស៊ីវប៊ន +បុត្រ	៤០.០០០៛
៣៦-	ឧ.ស.យូ ម៉ុងសេង និង ឧ.សិ.ឡោ ស៊ីវហេង +បុត្រ ...	៤០.០០០៛
៣៧-	ឧ.ស.យូ ទ្រី និង ឧ.សិ.ឡោ ស៊ីវនី ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៣៨-	ឧ.ស.លោម ឈា និង ឧ.សិ.ឡោ ស៊ីវប៉ាវ +បុត្រ	៤០.០០០៛
៣៩-	ឧ.សិ.ហែម ពិដោរ+ឧ.សិ.គី យក់បួយ+កូនចៅ	៤០.០០០៛
៤០-	ឧ.សិ.ចាន់ តារា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៤១-	លោក ម៉ី វុទ្ធា និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៤២-	ឧ.សិ.ម៉េង ឆៃគីង និង ថៃ អ៊ុំមួយ ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៤៣-	ឧ.សិ.ង៉ែត ញ៉ូ និង ឧ.សិ.សុខ ណៃ ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៤៤-	ឧ.សិ.មាស មុត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០.០០០៛
៤៥-	ឧ.ស.គង់ សណ្តាប់ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៤៦-	ឧ.ស.សយសំអុល+ភរិយា, ឧ.ស.សោមសំណាង+ភរិយា	៤០.០០០៛
៤៧-	ឧ.សិ.យូ គីមឡា+បុត្រ , ឧ.សិ.មាស ណាគ្រី+បុត្រ ..	៤០.០០០៛
៤៨-	ឧ.សិ.ពេញ មុនី+ស្វាមី , ឧ.សិ.សោម ជី+ស្វាមី+បុត្រ	៤០.០០០៛
៤៩-	ឧ.សិ.សុខ ជា+បុត្រ , ឧ.ស.ងួន ហុង+បុត្រ	៤០.០០០៛
៥០-	ឧ.សិ.ដួង ស៊ីនួន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០.០០០៛
៥១-	ឧ.សិ.លឹម អេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០៛
៥២-	ឧ.សិ.ចៅ សៃហួយ+កូនចៅ និងឧ.សិ.លឹម ផិចហៀង	៤០.០០០៛
៥៣-	លោក កង បូរាណ និងលោកស្រី សាំង ធីតា	៤០.០០០៛
៥៤-	ឧ.សិ.ឃឹម វន	៤០.០០០៛
៥៥-	ឧ.ស.បួយ ពៅ និង ឧ.សិ.គីម ឡេង	៤០.០០០៛

៥៦-	ឧ.ស.ឃួន ប៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ	៤0.000៛
៥៧-	លោកយាយ ប្រាក់ វី ព្រមទាំងកូនចៅ	៤0.000៛
៥៨-	ឧ.សិ.ម៉ែ សារឿន និងក្រុមគ្រួសារញាតិមិត្ត	៤0.000៛
៥៩-	លោក ឃួន ទ្រី និង ឧ.សិ.ងួន មួយគា	៤0.000៛

១-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៣0.000៛	មានចំនួន	៥ នាក់
២-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២៥.000៛	មានចំនួន	១ នាក់
៣-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២0.000៛	មានចំនួន	២៤ នាក់
៤-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១៥.000៛	មានចំនួន	១ នាក់
៥-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១0.000៛	មានចំនួន	១៥ នាក់
៦-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥.000៛	មានចំនួន	១១ នាក់
៧-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៤.000៛	មានចំនួន	១ នាក់
៨-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៣.000៛	មានចំនួន	១ នាក់
៩-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២.000៛	មានចំនួន	២ នាក់
១0-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១.000៛	មានចំនួន	២ នាក់
១១-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៦ ដុល្លារ	មានចំនួន	១ នាក់
១២-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥ ដុល្លារ	មានចំនួន	១៩ នាក់

I

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត~ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
រាជធានីភ្នំពេញ	-04h50 mn -05h00 mn -05h30 mn -12h10 mn -18h00 mn -19h00 mn -19h00 mn -20h00 mn -20h30 mn	-FM 98 MHz -FM 99 MHz -FM 96 MHz -FM 96 MHz -FM 95 MHz -AM 918 KHz -FM105.7MHz -FM 98 MHz -FM 96 MHz
ខេត្តព្រះសីហនុ	-04h50 mn -13h00 mn -17h30 mn -20h00 mn	-FM 98.5MHz -FM 93 MHz -FM100.5MHz -FM 98.5MHz
ខេត្តកោះកុង	-18h30 mn	-FM 95.5MHz
ខេត្តបាត់ដំបង	-04h50 mn -05h30 mn -06h00 mn -18h00 mn -18h30 mn -19h30 mn -20h00 mn	-FM101.5MHz -FM103.2MHz -FM 92.7MHz -FM 91 MHz -FM 92.7MHz -FM103.2MHz -FM101.5MHz

II

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តប៉ៃលិន	-18h00 mn	-FM 90.5MHz
ខេត្តពោធិ៍សាត់	-06h00 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91.5 MHz
ខេត្តសៀមរាប	-04h50 mn -05h30 mn -17h00 mn -18h00 mn -18h30 mn -20h00 mn	-FM 98 MHz -FM 105.5 MHz -FM106.25MHz -FM 93 MHz -FM 100.5 MHz -FM 98 MHz
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	-05h20 mn -17h00 mn -18h00 mn	-FM 96.5 MHz -FM 96.5 MHz -FM 94 MHz
ខេត្តកំពត	-05h00 mn -16h00 mn -18h00 mn -18h30 mn	-FM 93.25MHz -FM 99.7 MHz -FM 91 MHz -FM 93.25MHz
ខេត្តឧត្តរមានជ័យ	-05h00 mn -19h00 mn	-FM 90.25MHz -FM 90.25MHz
ខេត្តស្ទឹងត្រែង	-18h30 mn	-FM100.5 MHz
ខេត្តស្វាយរៀង	-05h30 mn	-FM103.75MHz

III

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត~ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តកំពង់ចាម	-18h00 mn	-FM 91.5MHz
ខេត្តក្រចេះ	-05h30 mn	-FM 98.5MHz
ខេត្តរតនគិរី	-18h30 mn	-FM 89.5MHz
ខេត្តកំពង់ធំ	-05h30 mn	-FM103.5MHz
ខេត្តព្រះវិហារ	-18h30 mn	-FM 99 MHz

សព្វទានំ ធម្មទានំ ជិនាតិ

ធម្មទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង ។

សៀវភៅដែលរៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ

✍ ប៊ុត_សាវង្ស ✍

១. ព្រះពោធិសត្វភាគទី ៤

២. ជំនួយសតិភាគទី ១ ដល់ភាគទី ១៤

៣. មនុស្សជាមួយនឹងការងារ

៤. សិក្ខាបទមនុស្សល្អ

៥. ពរ ៤ ប្រការ

៦. ព្រះពុទ្ធភាសិត ៤៣ គាថា

៧. ខ្លឹមសារគួរយល់ដឹង

៨. ព្រះពុទ្ធសាសនា

៩. កូនមាសឪពុក

១០. ម៉ែ !!!

១១. វិធីរម្ងាប់សេចក្តីក្រោធ

១២. សុខចិត្ត និងគុណភាពនៃជីវិត

១៣. មេរៀនជីវិត

១៤. ពាក្យពេចន៍ម៉ែឪ

១៥. បទពិចារណា

១៦. ពន្លឺធម៌ព្រះពុទ្ធ

១៧. បារមីភាគទី ១ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

១៨. បារមីភាគទី ២ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

១៩. ៤៨ ធម្មទស្សន៍

២០. ស្ត្រីក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា

២១. ឧបមាភាសិត ៤៩

២២. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ១

២៣. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ២ (ព្រះសុវណ្ណសាម)

២៤. ព្រះពោធិសត្វភាគទី ៣

សូមអនុមោទនាធម្មទាន !

បោះពុម្ពជាធម្មទាន ៤៥.០០០ ក្បាល

ក្នុងតម្លៃ ១៦.២០០ ដុល្លារ

រោងពុម្ពមិត្តភាពកម្ពុជា_ជប៉ុន

ឋានត្រៃរតនៈ

ក្រុងពារាណសីទីកដីពោធិសត្វ
ក្នុងសង្សារវដ្តបំពេញបារមី
ព្រះបាទព្រហ្មទត្តគ្រងដែនកាសី
ព្រះពោធិសត្វថ្វៃបួសជាតាបស។
ឥសិបតនៈព្រៃមិគទាយា
ឋានព្រះភគវាគ្រប់អង្គទាំងអស់
សម្តែងធម្មចក្កប្រោសពួកតាបស
អរិយមគ្គខ្ពង់ខ្ពស់បឋមទេសនា។
អាសាឍបុណ្ណមីថ្ងៃកំណើតធម៌
ទេសនាបវរមជ្ឈិមាយាត្រា
ថ្ងៃខួបកំណើតព្រះធម៌ទេសនា
បរិស័ទជ្រះថ្លាថ្វាយផ្កាចេតិយ ។
អាសាឍបុណ្ណមីថ្ងៃកំណើតសង្ឃ
សរណៈពេញអង្គសង្ឃគម្រប់បី
ឋានត្រៃរតនៈក្នុងដែនកាសី
អាសាឍបុណ្ណមីអាសាឡ្ហបូជា។
ចេតិយព្រះយសខ្ពស់ព្រោះស័សរ
យសបានស្តាប់ធម៌តលំដាប់គ្នា
ឯហិភិក្ខុដោយព្រះភគវា
ព្រះយសបានជាសង្ឃព្រះអរហន្ត។
ហាសិបបួនអង្គសម្លាញ់ព្រះយស
មកបួសទាំងអស់ព្រៃមិគទាយវ័ន
ឋានត្រៃរតនៈឋានព្រះភគវ័ន្ត
ត្រាស់ប្រាប់អរហន្តចេញផ្សាយសាសនា។
ខ្ញុំថ្វាយបង្គំឋានត្រៃរតនៈ
ដោយចិត្តស្មោះស្ម័គ្រនឹកព្រះសាស្តា
នឹកព្រះអរហន្តនឹកធម៌ទេសនា
ខ្ញុំសូមប្រាថ្នាផុតកាមលោកីយ៍។

ដោយ ប.ស.វ.